

सिंही जैन प्रन्थ माला

*****[प्रन्थांक ४७]*****

आचार्य योगमविरचित

नीतिनिर्णीतिनाम्नी कौटलीय राजसिद्धान्त टीका संशुरक
आचार्य कौटल्य कृत

अर्थशास्त्र - अपरनाम - राजसिद्धान्त

*
[कतिपय शुद्धित अंशमात्र]

SINGHI JAIN SERIES

*****[NUMBER 47]*****

A FRAGMENT OF THE KOUTALYA'S
ARTHASĀSTRA

With the commentary of Yagghama Achārya

फल क ता नि धा सी
 सापुचरित-प्रेषियर्थ श्रीमद् डालचन्द्रजी सिंधी पुण्यसृतिनिमित
 प्रतिष्ठापित पव्य प्रवादित

सिंधी जैन ग्रन्थ माला

[जैन भाग्यमिक, दार्शनिक, साहित्यिक, ऐतिहासिक, वैज्ञानिक, कथात्मक-हृत्यादि विविधविद्यगुणित
 माटून, सखूत, अपभ्रंश, प्राचीनगुंजार, -राजस्थानी भावि जाना भाषानिवद सार्वजनीन पुरातन
 वाच्य पथा नूतन सशोधनात्मक साहित्य प्रकाशिती सर्वथेष जैन ग्रन्यावलि]

प्रतिष्ठाता

श्रीमद्-डालचन्द्रजी-सिंधीसत्युप्र

स० दानशील - साहित्यरसिक - संस्कृतिप्रिय
 श्रीमद् वहादुर सिंहजी सिंधी

प्रधान सम्पादक तथा संचालक
आचार्य जिन विजय सुनि
 अधिष्ठाता, सिंधी जैन शास्त्र शिक्षापीठ
 निवृत्त ऑनररी डायरेक्टर
 भारतीय विद्या भवन, वम्बई

*

ऑनररी संस्थापक-डायरेक्टर

राजस्थान ओरिएण्टल रिसर्च इन्स्टीट्यूट, जोधपुर (राजस्थान)
 ऑनररी मेंबर जमेन ओरिएण्टल सोसाइटी, जमेनी, भाणडारकर ओरिएण्टल रिसर्च इन्स्टीट्यूट, प्ला
 (दिल्ली), गुजरात साहित्यसभा, अहमदाबाद (गुजरात), विभूषणानन्द वैदिक
 शोध प्रतिष्ठान, हांसियारहुर (पाञ्चाल)

*
 सरकारी

श्री राजेन्द्र सिंह सिंधी तथा श्री नरेन्द्र सिंह सिंधी
 प्रकाशक
 अधिष्ठाता, सिंधी जैन शास्त्र शिक्षा पीठ
 भारतीय विद्या भवन, वम्बई

आचार्य कौटल्यकृत अर्थशास्त्र - अपरनाम - राजसिद्धान्त

(मुग्धविलासाङ्क आचार्य योग्यमविरचित नीतिनिर्णीतिनाम्नी
व्याख्या समन्वित तथा बहुविध प्राचीन
टिप्पनकसंयुक्त)

[कतिपय त्रुटित अंशमात्र]

देवनागरलिपिलिखित - सर्वथा अद्वितीयस्वरूप - प्राचीनतम
ताडपत्रीय एुस्तकाधारेण
संपादनकर्ता

मुनि जिन विजय

(प्रोफेसर श्री दामोदर धर्मानन्द कोसंबी लिखित प्रास्ताविक
निवन्धयुक्त)

प्रकाशनकर्ता

अधिष्ठाता, सिंघी जै न शा स्त्र शि क्षा पी ठ
भारतीय विद्याभवन, वस्वई

विक्रमानन्द २०१५]

प्रथमावृत्ति

[दिक्षानन्द १९५९

ग्रन्थांक ४७]

सांपिक्ष त्वारकि

[मूल्य रु० ४/४०

SINGHI JAIN SERIES

A COLLECTION OF CRITICAL EDITIONS OF IMPORTANT JAIN CANONICAL,
PHILOSOPHICAL, HISTORICAL, LITERARY, NARRATIVE AND OTHER WORKS
IN PRAKRIT, SANSKRIT, APABHRAMSHA AND OLD RAJASTHANI.
GUJARATI LANGUAGES, AND OF NEW STUDIES BY COMPETENT
RESEARCH SCHOLARS

ESTABLISHED

IN THE SACRED MEMORY OF THE SAINT LIKE LATE SETH

ŚRĪ DĀLCHANDJĪ SINGHĪ
OF CALCUTTA

BY

HIS LATE DEVOTED SON

DANASILA-SAHITYARASIKA-SANSKRITIPRIYA

ŚRĪ BAHADUR SINGH SINGHĪ

DIRECTOR AND GENERAL EDITOR

ĀCHĀRYA JINA VIJAYA MUNI

ADHİSTHĀTĀ SINGHĪ JAIN ŚĀSTRA ŚIKSHĀPITHA

(Retired Honorary Director, Bharatiya Vidya Bhavana, Bombay)

Honorary Founder-Director, Rajasthan Oriental Research Institute, Jodhpur,
General Editor, Rajasthan Puratan Granthawala , etc.

(Honorary Member of the German Oriental Society, Germany, Bhandarkar
Oriental Research Institute, Poona , Vishveshvranand Vaidic Research
Institute, Hosiarpur , and Gujarat Sahitya Sabha, Ahmedabad)

PUBLISHED

UNDER THE PATRONAGE OF

ŚRĪ RAJENDRA SINGH SINGHĪ
AND

ŚRĪ NARENDRA SINGH SINGHĪ

BY THE ADHİSTHĀTĀ

SINGHĪ JAIN SHASTRA SHIKSHAPITH

BHARATIYA VIDYA BHAVAN, BOMBAY

A FRAGMENT OF THE KOUTALYA'S

ARTHAŚĀSTRA alias RAJĀSIDDĀNTA

With the fragment of the commentary named Nitinirṇīti of Achārya
Yogghama alias Mugdhavilāsa

Based on only available an old palm-leaf fragmentary Manuscript
in Devanagari Script of 12th Century.

Edited with variant readings and old tippanakas by
MUNI JINA VIJAYA

Preface by
Prof. D. D. KOSAMBI

PUBLISHED BY

**Adhisthātā, Singhi Jain Śāstra Śiksāpitha
BHĀRATIYA VIDYĀ BHAVANA
BOMBAY**

7. E. 2015]

First Edition

[A. D. 1959

प्रकाशक - जयनन्दकृष्ण ह. द्वे, ऑनररी इयरेक्टर, भारतीय विद्या भवन, चौपाई रोड, घग्गड़, न. ५
मुद्रक - लक्ष्मीवाहन नारायण चौधरी, निजेवसागर प्रेस, २६-२८ कोलभाट खूट, बम्बई, न. २

Vol. No. 47]

[Price Rs. 4/40

॥ सिंधीजैनग्रन्थमालासंस्यापकमशस्ति: ॥

अस्ति बद्धानिषेदे देहे सुप्रसिद्धा मनोरमा । मुरीदावाद् इत्याप्या पुरी वैमवशालिनी ॥
यहचो निवसन्त्वयत्र जैना उक्तेनवदाजा । धनाद्या नृपसम्मान्या धर्मकर्मपरायणा ॥
श्रीदालधन्द् इत्यासीत् तेष्वेको वहुभाग्यवान् । साधुवन् सद्यरितो य सिंधीकुलप्रभावर ॥
बाह्य एव गतो यश्च वर्तु व्यापारविस्तुतिश् । कलिकानामहायुर्ण धनधर्मपित्रिश्च ॥
कुशामीया सदुदुङ्गा सदृश्या च महिष्या । उपास्ये विषुआं लहीं कोवद्यथिपोऽजनित म ॥

परम्परा -

॥ सिंधीजैनग्रन्थमालासम्पादकप्रशस्ति ॥

स्वस्ति श्रीदेवदपादागल्यो देशो भारतविश्वतः ।	स्वाहेलीति सदाश्री पुरिका यत्र सुखिता ॥	१
सदाचार-विचारम्यान् प्राचीननृपतेः समः ।	श्रीभवतुर्सिंहोऽभूत् राठोडान्वयभूमिपः ॥	२
तत्र श्रीवृद्धिसिंहोऽभूत् राजपुरुः प्रसिद्धिभावः ।	क्षात्रवधमेघनो यथा परमारकुलाप्रणीः ॥	३
मुखं-भोजसुखा भूषा जाता यस्मिन् महाकुले ।	किं वर्ण्यते कुलीनत्वं तस्कुलज्ञातवन्मतः ॥	४
एवी राजकुमारीति तस्याभूद् युग्मसंहितः ।	चातुर्य-स्त्रूप-लावण्य-सुवाह सौजन्यभूयिता ॥	५
क्षत्रियाणीं प्रभापूर्णां शोर्पीहीस्मुखाकृतिम् ।	यां द्वैषै जनो मेने राजन्यकुलजा त्वियम् ॥	६
पुत्रः विस्तनिंहारदो जातक्षयोरतिप्रियः ।	रणमल्ल इति धान्यद् यज्ञाम जननीकृतम् ॥	७
श्रीदेवीहंसनामाऽत्र राजपूज्यो यतीधरः ।	उयोतिर्भेदपञ्चविद्यानां पारगामी जनप्रियः ॥	८
आगतो मरुदेशाद् यो अमन् जनपदान् वहून् ।	जात श्रीवृद्धिसिंहस्त्रीति-श्रद्धाल्पदे परम् ॥	९
सेनाधाप्रतिमेघणा स तरसनुः स्वसक्षिप्तो ।	रक्षितः शिक्षितः सम्यक्, कृतो जैनतातुगः ॥	१०
दौर्मार्गात् तच्छिशोबाल्ये गुह-तातौ दिंगताँ ।	विमूढः स्वगृहात् सोऽय यद्यद्यपा विनिर्गतः ॥	११

तथा च-

आनन्दा भैरेषु देशेषु संसेव्य च वहून् नरान् ।	दीक्षितो भूषिण्डतो भूत्वा जातो जैनसुनिलतः ॥	१२
ज्ञातान्यन्येकशास्त्राणि नानाधर्मसतानि च ।	मध्यस्थवृत्तिना तेन तत्त्वातत्त्वगवेषिणा ॥	१३
क्षणीता विविधा भाषा भारतीया युरोपजाः ।	अनेका लिपयोऽप्येवं प्राल-नूतनकालिकाः ॥	१४
येन प्रकाशित नैके प्रन्था विवृत्यसिता ।	लिखित वहूवो लेखा ऐतिहात्यगुम्फिताः ॥	१५
घणुमिः सुविद्विद्विलमण्डलैङ्ग स सत्कृतः ।	जिनविजयनामाऽर्थं विल्यात् सर्वज्ञाभवद् ॥	१६
तत्यं तां विश्वुर्ति ज्ञात्वा श्रीमद्वाग्नीमहात्मना ।	भाद्रूतः सावद्वं उण्यपत्तमात् स्वयमन्यदा ॥	१७
पुरुषाद्वाहमदावादे शारीयः शिक्षणालयः ।	वि धा पीठ ह्रति व्यायामा प्रतिष्ठितो यदाऽभवत् ॥	१८
भाषायैतेव तत्रोचैनिर्युषः स महात्मना ।	रस्त-मूलि-निधीन्दूष्ट्वेषु तु रात च्या रुद्ध म निदरे ॥	१९
घण्योणामष्टकं यावद् सम्भूत्य तत् पदं ततः ।	गत्वा लर्मनश्चार्षे स तत्संस्कृतिमधीतवान् ॥	२०
तत आगत्य सङ्खमो राष्ट्रकोर्थं च सकियम् ।	कारावासोऽपि सम्मातो येन स्वातन्त्र्यसङ्गरे ॥	२१
क्रमात् ततो विनिर्मुक्तः लिखतः शा नित निके त ने ।	विश्वरन्दीकरीन्द्रधीरवीन्द्रनाथभूषिते ॥	२२
सिंधीपद्युते वै न शा न पीठं तदाप्रितम् ।	स्यपिर्तं तत्र सिंधीश्रीदालचन्दस्त सूनुना ॥	२३
श्रीवहादुर्सिंहेन दातर्तीरेण धीमता ।	स्वत्यर्थं नितातात्य जैनज्ञानश्रसात्कम् ॥	२४
प्रतिष्ठितश्च तस्यासौ पदेऽप्यिद्यानृतान्वज्ञके ।	भप्यापरम् च चरत् शिव्यान् ग्रन्थयन् जैनवाच्यायम् ॥	२५
तत्स्यैव प्रेणां प्राप्य श्रीसिंधीकुलेकुना ।	स्पृष्टिश्रेयसे होया प्रारब्धा ग्रन्थमालिका ॥	२६
प्रथैर्विद्विगते तत्य वर्षोणामष्टकं तुनः ।	प्रत्यमालाविकासादिप्रवृत्तिषु प्रप्तस्तः ॥	२७
यांगोऽक्षेन-नैवेन्दूष्ट्वेषु पुष्पाईनारीस्थितः ।	मुंशीति विश्वदृष्ट्यातः कन्टेयालाल-बीमायः ॥	२८
प्रवृत्तो भारतीयानां विद्यानां पीडिनिर्मिती ।	पर्मनिष्ठस्त तद्याभूत् प्रयतः सफलोऽविरात् ॥	२९
वितुपो धीमतां योगात् पीढो जातः प्रतिष्ठितः ।	भारती य पदोपेत विधा भय न सञ्ज्ञया ॥	३०
भाद्रूतः सद्वार्योर्थं स मुनिसेवे सुहुद्रा ।	ततःप्रभृति तत्रापि ताकारे सुप्रसृतवान् ॥	३१
तद्वयेऽन्यद्या तत्य सेवाऽधिका द्योपेक्षिता ।	स्वीकृता च सद्भावेन साऽप्याचार्यपदाश्रिता ॥	३२
नन्दे-निर्षय-च-द्रवदे वैकमे विहिते तुनः ।	पृष्ठद्यम्यापलीस्थैर्यकृते नूतनयोजना ॥	३३
परामर्शात् तत्तत्स्य धीसिंधीकुलभास्त्रता ।	भाविधा भ व ना येयं ग्रन्थमाला समर्पिता ॥	३४
प्रदत्ता दशसाहस्री तुनक्षसोपदेशः ।	स्वप्नूसृतिमनिदरकरणाय सुर्कर्तिना ॥	३५
देवाद्वये गते काटे सिंधीपर्यां दिवंगतः ।	यदस्य ज्ञानसेवायां साहाय्यमकरोत् महत् ॥	३६
पिपुलार्थप्रगत्यर्थं यस्यालैमदामैः ।	राजेन्द्रसिंहमुखैश्च स्वद्वयेत्वात् ॥	३७
पुण्यस्तोपदिष्टिनुग्रामा ग्रन्थागारकृते तुनः ।	वृशुप्रयेष्टु गुणप्रेष्टो द्वार्देलक्ष्मी भर्ते ददौ ॥	३८
ग्रन्थमालाप्रसिद्धशर्यर्थं निष्पत् तत्य कांक्षितम् ।	श्रीसिंधीपत्तसुवैः सर्वं तद्विगाराऽनुविधीयते ॥	३९
विश्वनृहत्ताहादा सविद्यानन्दद्वा सदा ।	विरं नन्दित्वये लोके जिनविजय भारती ॥	४०

SINGHI JAIN SERIES

A COLLECTION OF CRITICAL EDITIONS OF IMPORTANT JAIN CANONICAL,
PHILOSOPHICAL, HISTORICAL, LITERARY, NARRATIVE AND OTHER WORKS
IN PRAKRIT, SANSKRIT, APABHRAMSHA AND OLD RAJASTHANI.
GUJARATI LANGUAGES, AND OF NEW STUDIES BY COMPETENT
RESEARCH SCHOLARS

ESTABLISHED

IN THE SACRED MEMORY OF THE SAINT LIKE LATE SETH

ŚRĪ DĀLCHANDJĪ SINGHĪ
OF CALCUTTA

BY

HIS LATE DEVOTED SON

DANASILA-SAHITYARASIKA-SANSKRITIPRIYA
ŚRĪ BAHADUR SINGH SINGHI

DIRECTOR AND GENERAL EDITOR

ĀCHĀRYA JINA VIJAYA MUNI

ADHİSTHĀTĀ SINGHĪ JAIN SĀSTRA SÍKSHĀ PÍTHA

(Retired Honorary Director, Bharatiya Vidya Bhawan, Bombay)

Honorary Founder-Director, Rajasthan Oriental Research Institute, Jodhpur;
General Editor, Rajasthan Puratan Granthamala, etc.

(Honorary Member of the German Oriental Society, Germany, Bhandarkar
Oriental Research Institute, Poona, Vishvesvrajamand Vaidic Research
Institute, Hosyarpur, and Gujarat Sahitya Sabha, Ahmedabad.)

PUBLISHED

UNDER THE PATRONAGE OF

ŚRĪ RAJENDRA SINGH SINGHI
AND

ŚRĪ NARENDRA SINGH SINGHI

BY THE ADHİSTHĀTĀ

SINGHI JAIN SHAstra SHIKSHAPITH

BHARATIYA VIDYA BHAVAN, BOMBAY

A FRAGMENT OF THE KOUTALYA'S ARTHAŚĀSTRA alias RAJĀSIDDĀNTA

With the fragment of the commentary named Nitinirnīti of Achārya
Yogghama alias Mugdhavilāsa

* * *

Based on only available an old palm leaf fragmentary Manuscript
in Devanagari Script of 12th Century

•

Edited with variant readings and old tippanakas by
MUNI JINA VIJAYA

•

Preface by
Prof. D. D. KOSAMBI

* *

PUBLISHED BY

**Adhisthātā, Singhi Jain Śāstra Śiksāpītha
BHĀRATIYA VIDYĀ BHAVANA
BOMBAY**

V. E. 2015]

First Edition

[A.D 1859

प्रकाशक—जयन्तराणा ह दत्ते, ऑनलाई डायरेक्टर, भारतीय विद्या भवन, चौपाई रोड, पालघर, न. ५
मुरद—हाइमार्ग नारायण चौधरी, लिंगमसागर फ्लॅट, २६-२८ कोलभाट स्ट्रीट, चंद्रगढ़, नं. ३

Vol. No. 47]

* *

[Price Rs. 4/40

॥ सिंधीजैनग्रन्थमालासंस्यापकप्रशास्त्रिः ॥

अहि घङ्गमिष्ये देहो सुप्रसिद्धा मनोरमा ।	सुर्मिदावाद् इत्याश्या धुरि ऐषधशालिनी ॥	१
घद्यो निवसन्त्यग्र जैना उत्तेवदाश्या ।	घनाश्या भृपममान्या धर्मवर्गपरायणा ॥	२
थीदालचन्द्र इत्यासीत् तेषेषो यहुमारयवान् ।	साहुवत् सशरित्रो य सिंधीकृष्णभाकर ॥	३
बाह्य एव गतो यश्च कर्तुं भ्यापारिस्तुतिम् ।	फलिकानमहायुर्यां एतद्यमांयेतिश्रय ॥	४
मुद्राप्रीयया सद्युद्गुडा सदृश्या च समिधिष्या ।	उपायं वितुला इत्यमौ कोट्यधिपोडिनिष्ट य ॥	५
तस्य मनुकुमारीनि सद्गारीकुलमण्डना ।	जाता पनिवता एवो दीलसाँमारयभूषणा ॥	६
थीदहुरसिंहाल्यो गुणवृक्षनयमायो ।	सद्गार भृहनी दानी धर्मेविषया धीनिधि ॥	७
प्राप्ता पुण्यवता तेन परी तिळकमुग्दरी ।	यस्या भीमाग्यवद्वेष भावित त हुत्यामरम् ॥	८
थीमारु राजेन्द्रसिंहोऽस्य ज्येष्ठपुत्र मुतिशित ।	य सर्वेषांवैद्यक्षवान् दक्षिणगत्तुव वितु ॥	९
नरेन्द्रसिंह इत्याश्यमेवत्सी मच्यम सुन ।	मनुवैरिण्डमिहश कनिष्ठ सोम्यदद्दन ॥	१०
सन्ति प्रपोडपि सत्युग्रा भासमीपरायणा ।	विराता भरला भव्या पितुमार्गांगुगामिन ॥	११
धर्मेऽपि बहुवलस्याभवत् स्वयादिवाऽध्या ।	धनेन्द्रीनै समृद्ध सन् स राजेय एवानन ॥	१२

धन्यवद् -

मरस्यत्या सदासक्षो भूत्वा लक्ष्मीप्रियोऽप्ययम् ।	तपाप्यामीरु सदाचारी तविष्य विदुपां सलु ॥	१३
नाहंकारो न दुम्भीतो न विलासो न दुर्भयं ।	इट कदापि यद्गोहे सता तद् विसयापदम् ॥	१४
मक्को गुरुज्ञानानि स विनीत सज्जनान् प्रति ।	वन्नुनेन्द्रनुरोद्भूत प्रीत पोष्यगणेष्विपि ॥	१५
देश-कालस्थितिक्षेत्रमी विद्या विज्ञानपूर्वक ।	इतिहासादिसाहित्यसद्वृत्तिमध्यक्षलिप्रिय ॥	१६
समुद्रात् समाजस्य धर्मेष्योक्तप्तेहत्वे ।	प्रचाराय च विद्याश्या दत्तं तेन धन धनम् ॥	१७
गत्वा समास-समित्यादौ भूत्याऽप्यक्षपदान्वित ।	दाक्षा दानं यथापोर्य ग्रोसाहिताव्य फर्मेता ॥	१८
एव धनेन देहेन ज्ञानेन तुमनिष्टया ।	अकरोत् स यथाशक्ति सकर्मणी सद्वदय ॥	१९
व्याधन्यदा प्रसोदेन स्वरित् स्मृतिहत्वे ।	कर्तुं विशिद् विशिष्ट स कार्यं मनस्यचिन्तयत् ॥	२०
पूज्य पिता सदैवासीत् सम्पूर्ण धानरचि स्वयम् ।	तस्यात् तज्ज्ञानाद्यात्म्यं यत्नीय मयाऽप्ययम् ॥	२१
विचार्यैव स्वय वित्ते तु न ग्राप्य सुसम्मतिम् ।	श्रद्धेयानि स्वयित्राणा विदुपा चापि वाद्याम् ॥	२२
जैतज्ञानप्रसारात् स्वये शा नित विकेतने ।	सिंधीपदाक्षित जैतज्ञानं पीठ मतिष्ठिरद् ॥	२३
थीजितविजय प्राज्ञो सुनिनाश्या च विश्रुत ।	स्वीकर्तुं प्रायित्वेन तस्याधिष्टावक पदम् ॥	२४
तस्य सौजन्य-सौदार्द्य-यैर्यादायांदिवदुपी ।	वदीभूत् मुदा येन स्वीकृत तत्पद वरम् ॥	२५
कर्तीदेव रवीदेव स्वोपावनपणिना ।	रई-ज्ञानगांडुं चंद्राद्वेद व प्रनिष्ठाव्यधीयत ॥	२६
प्रारब्धं सुनिना चापि कार्यं तदुपयोगिकम् ।	पाठन ज्ञानलिप्स्ना ग्रायाना प्रथन तथा ॥	२७
तर्सैव वेरणां प्राप्य थीसिंधीकुलकेतुना ।	स्वपितृधर्यसे लैपा प्रारब्धा ग्रन्थमालिका ॥	२८
उदारायेत्सा तेन धर्मशीलेन दानिना ।	त्वयित युक्त द्रष्ट तत्त्वाक्षर्यमुसिद्दये ॥	२९
छान्नार्णा वृत्तिदानेन नैकेषां विदुपां तथा ।	ज्ञानाप्यासाद्य निकामसाहाय्य स प्रदत्तवान् ॥	३०
जलवाय्वादिकानां तु प्रातिलूप्यादसौ सुनि ।	क्षायं विरावर्षिकं तत्र समाप्यान्यज्ञावसितः ॥	३१
तपाति सतत सर्वं साहाय्य तेन यद्युता ।	प्रन्थमालापकाकाशाय मदोक्षसाहुं प्रदर्शितः ॥	३२
नद्य-निध्य-चन्द्रोद्देव्युता तु नु युज्ज्ञाना ।	ग्रन्थावल्या लिप्तराय विसराय च नूतना ॥	३३
ततो मुने परामशांद तिंधीवशनमस्तता ।	भा वि चा भ ना देवं ग्रन्थमाला समर्पिता ॥	३४
स्त्राविज्ञ्य गन्नेपाल्याप्यवर्गापकाशने ।	तद्यै दृष्टिते नैन लभावधि विष्यकम् ॥	३५
विद्युजनकृताद्वादा सविद्यानन्ददा सदा ।	विर नन्दविष्य होके धीसंसी ग्रन्थमालिका ॥	३६
प्रितुभैक्ष वरुपुत्रं प्रेषसे वितुरामम् ।	३७	
सेषा ग्रन्थावलि भेदा मेषा ग्रहानन्ता प्रपा ।	३८	
विद्युजनकृताद्वादा सविद्यानन्ददा सदा ।	३९	
विद्युजनकृताद्वादा सविद्यानन्ददा सदा ।	४०	

॥ सिंधीजैनद्वन्धमालासम्पादकप्रशस्ति: ॥

स्वरूपिणी श्रीमद्भागवता	यो देखो भारतविषयुतः । स्वाहेलीलि महात्मी भुविका पत्र सुखिता ॥	१
सदाचार-दिचाराम्यां प्राचीननृगतेः समः । श्रीभगवत्संस्कृतोऽयं राजेन्द्रान्बप्यभूषितः ॥	२	
तत्र श्रीपृथिविसिंहोऽभूद् राजसुव्रतः प्रणिदित्वामाह । क्षत्रज्वर्मसंयो यथ परमाकुलाप्राणीः ॥	३	
भुज्ञ-मोक्षगुणा भूषा जाता यज्ञिन् महाकुले । किं वर्ष्यते तु लीननर्ते तत्पुलज्ञतत्त्वनमतः ॥	४	
पवी राजकुमारीति तस्यामृद् गुणमंहिता । चातुर्यं स्व-साक्षण्य-मुचाह सौकृत्यमूषिता ॥	५	
शशिरागां प्रभाएर्ण शीर्योरीष्मुख्यागृतिम् । यां हृष्टैऽजनो मेन शतन्यकुलज्ञा विषयम् ॥	६	
पुयः किंनिर्मिहरायो जातनदोरनिधियः । रणमत् इति चान्यद् यद्याम जननीकृतम् ॥	७	
भीरुदीर्घमनामाऽप्य रामदूष्यो वर्तीपरः । उद्योनिर्भृत्यपवित्रानां पारगामी तत्तिरियः ॥	८	
आगतो मरदेशाद् यो अमन् जनपदान् यहून् । जागः भीरुदीर्घसिद्ध्यं भीति-धदास्तर्दं परम् ॥	९	
तेनायाप्रतिस्पेष्या स तत्युनुः स्वप्निषेधो । रवितः दिक्षितः सम्यक्, हृतो जीवमतामुगः ॥	१०	
दीर्घायात् ततिरुदोपोत्ये गुद-तातो दिंगती । विमूढः स्वगृहात् सोऽप्य पद्मरुद्या प्रिनिर्गतः ॥	११	
तथा प-		
भागवता भीरुदु देशु पंगेष्य च वहून् नराद् । दीर्घितो मुण्डितो भूषा जातो चैनसुविनाः ॥	१२	
क्षात्रान्यमेवदासाद्याति मानापर्यमानानि च । भव्यस्यैतिना तेन सायावारप्रवेषिणा ॥	१३	
भर्तीता विषया भासा भारतीया त्रुपोपनाः । गोका लिपेन्द्रप्येवं प्रदत्तृतनकृतिङ्गः ॥	१४	
येन एकादिता भैरु ग्रन्था विद्यमशेषिता । दितिता यहूरो लिता वैतिदावप्यगुणिताः ॥	१५	
षट्कृष्णः मुण्डित्विद्विद्विनम्भृतेष्व च साकृतः । विनिर्विषयताप्राप्य विल्यात् सर्वकामवद् ॥	१६	
तत्त्व तो विषुविं आया भीमदूगान्पीमहात्मना । भाहृतः सादृशं पुण्यपत्तमात् स्वयमन्यदा ॥	१७	
पुरे शाहमधारादे राईयः विश्वणलयः । विश्वा पीठ हृनि आयाता ग्रतिष्ठितो यदाऽभवद् ॥	१८	
भाषापर्येन तत्रीयेर्निषुः स महात्मना । रस-मुनि-निर्विनादृदेष्व पुरात त्वा रथ मन्दिरे ॥	१९	
बर्षीगमतर्के परावृत् सद्भूष्य तत् रद्य ततः । गाया ज्वर्मनरादेष्व तासंस्तृतिमपीत्यात् ॥	२०	
तत्र भागवत् गत्तमो राहकार्यं च गदिवप्य । कारवामोऽपि सम्बाहो येन स्वातन्त्र्यसहारे ॥	२१	
ब्रह्माद् तत्त्वे विष्मितुः गिरः स्त्रावित विष्मेत तते । विषयस्त्वाच्चीर्णभीर्णद्वात्प्रभूतिने ॥	२२	
विष्पीर्णद्वुषु चैव ज्ञान पीई एषाप्रितम् । स्वापित्वा तत्र विष्पीर्णद्वात्प्रभूत्य सुतुमा ॥	२३	
भीषणातुरपिदेन दातर्विरेण र्हीमता । रम्भयम विग्रामल वैनग्रामवसाराङ् ॥	२४	
प्राविहाय तस्यां पदेष्विष्मातुर्मन्त्रेष्व । भव्यपत्तम् वराद् विष्मान् प्रव्यपत्तम् वैनग्रामवयम् ॥	२५	
तैसीप्रेरणो आप्य धीर्णिर्पीत्युपर्देतुना । स्वापित्वप्रेष्व द्वेषा भारत्या ग्रन्थमातिङ्गः ॥	२६	
वर्षेवं विष्वै तत्त्व यदोगमतर्के तुनः । ग्रन्थमातिरिद्वामातिर्वृत्तिपु ग्रपत्तवः ॥	२७	
यत्तेवंवै-वैवेष्वद्वैत्वे गुरुद्वैत्वागतीपित्वा । भूदीनि विष्ट्रृत्यातः कर्तृप्रायाद-पीयम ॥	२८	
पृष्ठो भारतीयाता विषयातो वीडितिनिर्गी । कर्मनिष्पत्य तत्त्वामृत् ग्रपत्वः तस्मैऽप्यतार ॥	२९	
विषुपो भीमाता योगाद् रीतो जाता ग्रतिष्ठितः । भाद्रीय वरेष्व विष्वा मध्य तत्त्वामृता ॥	३०	
भाहृतः राहकार्यं च मुनिभेन तुद्वरा । गतः ग्रद्वैर्ण तत्त्वामृते गुपृष्ठात्प्रदान् ॥	३१	
तदवदेष्वप्यत्त तत्त्वे त्वा विष्मिता । वैष्मिता च मृपत्तवेन गात्र्यामात्प्रदेष्विता ॥	३२	
नन्दे विष्मेष्व-वैवेष्वद्वैत्वे विष्मेत विष्मिता तुनः । वैष्मित्यामात्प्रदेष्वैवेष्वद्वैत्वात् नृत्यत्वेष्वद्वा ॥	३३	
प्राप्तमात्प्रदेष्व-तत्त्वामृते विष्मिता तुनः । भाविद्वा च यथा देष्व ग्रन्थमाता ग्रमतिर्गा ॥	३४	
पृष्ठा रामायामी तुपान्प्रदेष्वद्वा । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	३५	
देष्वद्वैत्वे तो द्वावै विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	३६	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	३७	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	३८	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	३९	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	४०	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	४१	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	४२	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	४३	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	४४	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	४५	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	४६	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	४७	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	४८	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	४९	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	५०	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	५१	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	५२	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	५३	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	५४	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	५५	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	५६	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	५७	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	५८	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	५९	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	६०	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	६१	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	६२	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	६३	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	६४	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	६५	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	६६	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	६७	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	६८	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	६९	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	७०	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	७१	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	७२	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	७३	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	७४	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	७५	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	७६	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	७७	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	७८	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	७९	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	८०	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	८१	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	८२	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	८३	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	८४	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	८५	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	८६	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	८७	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	८८	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	८९	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	९०	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	९१	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	९२	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	९३	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	९४	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	९५	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	९६	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	९७	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	९८	
विष्मित्यामृते विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	९९	
द्वैत्वे विष्मिती विष्मिता । वैष्मित्यामृते विष्मिता तुनः ।	१००	

SINGHI JAIN SERIES

३६ अचावधि मुद्रितग्रन्थनामावलि ३६

- १ मेलुक्काचार्यरचित प्रश्न-धर्मिन्नामणि
मूल सहस्र प्रथ
- २ उत्तरानन्दग्रन्थसंप्रद शुद्धिप्र देवतनन्दग्रन्थपरिप्र
अनेक निवार सचय
- ३ राजशेरारसूरीरचित प्रश्न-धर्मोद्धा
४ जिनप्रभसूरीरुत विविधतीर्थेष्ट
- ५ मेषविजयोपाध्यायहृत देवानन्दमहाकाम्य
- ६ यशोविजयोपाध्यायहृत जैनतंकभावा
- ७ हेमच द्रावार्यहृत भग्नामीसोसा
- ८ भग्नाक्षुद्रावहृत भग्नाक्षुद्रमन्धव्रयी
- ९ प्रश्नग्रन्थविज्ञनामणि - हिन्दी भाषातर
- १० प्रमाणन्दसूरीरचित प्रमाणवचरित
- ११ तिद्विचन्द्रोपाध्यायरचित भालुचन्द्रगणिरचित
- १२ यशोविजयोपाध्यायरचित ज्ञानविन्दुप्रकरण
- १३ हरिपेणाचार्यहृत शृहत्क्याक्षोश
- १४ जैनपुस्तकप्राणिसंप्रद, प्रथम भाग
- १५ हरिपदसूरीरचित भूर्त्यान्त (श्रावण)
- १६ हुग्निदेवहृत द्विष्टसमुद्धय (प्राहृत)
- १७ मेषविजयोपाध्यायहृत दिग्विजयमहाकाम्य
- १८ कवि अच्छुल रहमानहृत सन्देशरासक (अपव्रश)
- १९ र्मूहरहृत शतकत्रयादि सुभापितसंप्रद
- २० शान्त्याचार्यहृत भ्यावतारवार्तिक-सूचि
- २१ कवि धाहिलरचित पठमसिरीचरित (अप०)
- २२ नहेवरसूरीरित नागपचमीकहा (प्रा०)
- २३ श्रीभद्राचाहुआचार्यहृत भद्राचाहुसहिता
- २४ जिनेवरसूरीरुत कथाकोपप्रकरण (प्रा०)
- २५ उद्यप्रमत्तरित धर्मान्मुद्यमहाकाम्य
- २६ जयसिंहसूरीरुत घमोपदामाला (प्रा०)
- २७ कोङ्कालविरचित लीलावै कहा (प्रा०)
- २८ जिनदत्तात्यावद्य (प्रा०)
- २९ स्वभूवीरचित पठमचरित भाग १ (अप०)
- ३० , , , , ३
- ३१ सिद्धिचन्द्रहृत काष्यप्रकाशविष्टन
- ३२ दामोदरपाठित हृत उक्तिव्यक्तिप्रकरण
- ३३ मिन्नमिन विद्वल्लत कुमारपालवित्रप्रसप्रह
- ३४ जिनपालोपाध्यायरचित खरतरगच्छ शृहुद्यविडिः
- ३५ उद्दोतनसूरीरुत कुबलयमाला कहा (प्रा०)
- ३६ शुण्यालम्पुनिरचित ज्ञुष्टिरीय (प्रा०)
- ३७ पूर्णवार्यविरचित जयपावह-निमित्तशास्त्र (प्रा०)
- ३८ भोनदृपतिरचित शहारमजरी (सहस्र कथा)
- ३९ धनसाराणीहृत -भर्तुरुदातकव्रयटीका
- ४० वौल्यहृत अर्थशास्त्र -सरीक (कविपयभर्ता)

Shri Bahadur Singh Singhi Memoirs

Dr. G. H. Buhler's Life of Hemachandrāchārya.

Translated from German by Dr Manilal Patel, Ph. D.

- १ स. पातू धीवहादुरसिंही सिंची स्मृतिप्रथ [भासीविद्या भाग ३] सन ११४५
- २ Late Babu Shri Bahadur Singhi Singhi Memorial volume.
- BHARATIYA VIDYA [Volume V] A. D. 1945.
- ३ Literary Circle of Mahamatya Vastupala and its Contribution to Sanskrit Literature By Dr Bhogilal J Sandesara, M A, Ph D (SJS 33)
- ४-५ Studies in Indian Literary History Two Volumes
By Prof P K. Gode, M. A. (S J S No 37-38)

३६ सप्रति मुद्र्यमाणग्रन्थनामावलि ३६

- १ विविधगच्छीय पदाचार्यसंप्रद
- २ जैनपुस्तकप्राणिसंप्रद, भाग २
- ३ विविधसिसंप्रद विहासि महालेख समुच्चय
- ४ कीर्तीकौमुदी आदि वसुपालप्रशस्तिसंप्रद
- ५ शुण्यालम्पुनिरचित मध्यीकर्मचर्चवैश्वप्रथम
- ६ महेन्द्रसूरीरुत नर्मदासुन्दरीकथा (प्रा०)
- ७ गुणप्रभाचार्यहृत विनयसूत्र (बोद्धाच)
- ८ रामचन्द्रकविरचित महिकामकरन्दादिवाटकसंप्रद
- ९ तहशाप्रभाचार्यहृत पडावद्यकवालावोधसूचि
- १० प्रद्युम्नसूरीरुत मूलशुद्धिप्रकरण-स्टटीक
- ११ हेमचन्द्राचार्यहृत छ दोऽनुवासन
- १२ स्वर्यभूविरचित पठमचरित भा० ३
- १३ सिद्धिति ऋग्सूरीरचित मध्याग्रहस्य (प्रा०)

THE TEXT OF THE ARTHASĀSTRA

By D D KOSAMBI,
Tata Institute of Fundamental Research

The discovery of the Pitan Bhandur palm leaf fragments (dated on palaeographic grounds at about the 12th century A.D.) was the first real step forward in the textual problem of the *Arthashastra* since the appearance of printed editions¹ based on southern texts. Acarya śri Jinavijaya Muni has made the new material available to all scholars, and lightened their future labours, by this comparative edition of the Pitan folios. The actual text fragment covers the whole of the first book (*adhibharana*) except the very beginning, the first six chapters of the second, and substantial portions of 27 and 210. Here, the gloss is in the form of minuscule notes on the margin by several different hands. The other part with the commentary of Yogghama extends, with lacunae, only over the first three chapters of book two and the opening of 24. Nevertheless, the importance of the material is far greater than its relative extent, because substantial contributions are made thereby not only to the problem of the *Artha* transmission, but to Indian textual criticism in general.

1. To consider minor points first. The author's personal name, also preserved by the later drama *Mudrarulsasa*, seems to have been Visnugupta. Canakya is presumably the patronymic, the possible connection of this appellation with a *Canaka-raja-niti* reported in the Tibetan Tanjur² is not clear. The *gotra* name by which the brahmin author would be known outside his gens was generally taken as Kautilya, and the *gotra* name survives in that form today³. However, T

1) First edition of R Shama Sastry Mysore 1909, 2nd edition, 1919 3rd 1924
By T Ganapati Sastry Trivandrum 1923-5, (in three parts with a commentary, Trivandrum Sanskrit Series, "9, 80, 89") J Jolly and R. Schmidt, Lahore 1923-5. The fine German translation by J J Meyer, Leipzig 1926 deserves special mention.

2) In the Tanjur Catalogue by M Lalou, but no analysis of the specific text is available to me.

3) J Brough *The early brahmanical system of gotra and prarara* (the *Gotra-prarara-mitras* of Purusottama) Cambridge 1953, pp 87, 88, 96 (Bhrgus), 10, 109 (Gautamas), a Kulkarni family with this gotra was reported by V T Shete *S Va Jay reetya Madhyant sa brahmajan gotrdevali* (in Marathi), 2nd ed (Poona 1951) p 33

Gaṇapati Śāstri showed that the correct form should be Kautalya, and adopted it for his own edition (beyond the initial fascicules). The Pātan folios resolve the question by writing the name uniformly as Kautalya, which is also a strong variant in the Mysore edition, and must be taken hereafter as definitively established. The change in orthography was due, in all probability, to obsolescence of the rare name, and a false derivation from *kutila* = crooked, an adjective that could easily be applied to the author's writings from the point of view of later *nīti* morality.

Similarly, the discovery is not without significance for the problem of authenticity, which scholars like Keith⁴ have disputed with acrid and even rabid expression of views, in theological intensity. A set of folios, even of the 12th century, that comes to light in Rājasthān or Gujurāt, cannot disprove the arbitrary conjecture that the work was forged in the name of the Magadhan chancellor by some Western Indian upstart, say about 300 A. D. However, the actual glosses make Keith's view even more unlikely than before. Not only does the codex prove the antiquity of the Kautalyan tradition, but the glossators are shown by their vocabulary to be Jains and Buddhists. The late 12th century was so full of upheavals in the North, due primarily to the steady advance of Muslim religious and military penetration, that such a work could most plausibly have been brought from some distant, peripheral *vihāra* (like Jagaddala) on the verge of extinction, by scholars who preferred coming south to exile in Nepal or Tibet. Had it been a local effort in Western India, we shoud have expected more copies. Neither Buddhists nor Jains could have had any reason to adopt a forgery of about 300 A. D. as genuine, whatever a brahmin scholar might have done.

The much-discussed *Sukraniti* which some insist upon taking as a document of the Gupta period (in spite of five references to gunpowder, and a good formula for its preparation), is nothing but a 19th century forgery by Oppert's Sanskrit pandits at the Presidency College, Madras. For this information, I am indebted to Prof. V. Raghavan. At least, the Patan fragments are a guarantee against such recent provenance for the *Arth*.

---

4). Keith: *A history of Sanskrit literature*, Oxford, 1928 (photo-reprint, 1941), pp. xvii-xx, 458-62, see also, Jolly's preface to the Lahore edition, and M. Winteritz, *Geschichte des Indischen Literatur*, 3 518 ff, for doubts as to the authenticity; see also note 8, below.

2. The critical *Mahābhārata* Prolegomena of V. S. Sukthankar^a, followed by W. Ruben's^b critical sample-survey for the *Rāmāyaṇa*, show what happened in India to great popular narratives. In general, the North preserves a shorter version without regard to grammatical polish and Paninian rules, while the South inflates and rearranges in the interest of logic. In particular, the *Kaśmīri* in the North and Malayalam in the South often preserve archaic readings. For smaller works preserved in numerous copies and local versions, my own work on Bhartṛhari's epigrams yields somewhat different results, when due allowance is made for the formlessness of verses collected by different redactors without the logical nexus of a story or drama. The South again shows logical rearrangement and rigid attention to syntax; North presents growth by accretion but preserves archaisms.

Arth. problem is not similar. The work was never popular in any sense of the word, being at first a special treatise for princes and their high councillors, and later a rare book studied only by the most erudite, e.g. Dandin, Bāna, and Rājaśekhara. Most of the technical terms had become obscure long before the commentators came upon the scene, though some (like the verb *aparah*) now reflect a remarkable light because of the Aśokan edicts. In any case, the work is represented by very few copies and was, indeed, lost completely till 1905. All southern MSS (including those in Kerala, Adyar, Mysore and in Europe) seem to derive from a single original, which could not have been the Pāṭan̄ text.

The immediate peculiarities of transcription are not very informative. The southerners often interchange the prefixes *apa* and *ara* without substantial change in the meaning. The northern folios have some local peculiarities such as an occasional *Parāsara* for *sara*. North contains somewhat more matter for the same portion than South. Some of this can be explained (as perhaps in 1.19 = p. 46) by a marginal gloss having entered into a later copy of the text. The explanation is not too attractive, for the *Arth.* (and in imitation the later *Kūmasātra* of Vatsyāyana) combines *sūtra* maxims in a running text with brief *bhāṣya* type explanations.

The largest additions in Jinavijayaji's text are of 5½ *granthas* in 1.9 plus a tag *annup* at the end; 7½ *slokas* in tag verses at the end of 2.2; three *granthas* or so in 2.3. The remaining differences are of a

-
- 5). V. S. Sukthankar Memorial Edition (Bombay, 1944) vol. I, pp. 10-140, from his edition of the *Ādi-parva*, (BORI, critical edition, vol. I, Poona, 1933).
- 6). W. Ruben: *Studien zur Text-archäologie des Rāmāyaṇa* (Stuttgart, 1936). See also, the Bhartṛhari edition by D. D. Kosambi, Singh Series no. 23.

word or phrase scattered at random. The additional matter in the North cannot generally be explained by such inflation, nor the occasional word or phrase in the southern (printed) texts missing in these palm-leaf finds. To cut short the discussion it seems to me that the divergence can best be explained by long neglect and progressive dying out of the tradition. That is, most copyists were not ignorant professional scribes but scholars of ability who changed as little as possible. But they were totally unable to comprehend the forgotten technical terms and fundamentally different social structure of a vanished epoch, and there were so few of them that the occasional loss of a word, phrase, or short passage in each transcription was not compensated by any matter added by mistake. This applies both to North and South. The main reason the northern copy contains a little more is that it is older. The Southerners had at least six centuries more of recopying in which to accumulate the slow losses. Had the work been popular, or obligatory reading (like Panini's grammar) no such loss would have occurred.

3 By substantiating most of the readings of the list of contents in 11, the new discoveries permit inner criticism which reveals losses in the text very much greater than might have been estimated by the direct comparison of the surviving textual matter in the portion covered by the Northern folios. *The printed Arth text would have to be augmented by about twenty five percent in order to reach the original extent of the work.*

This conclusion points in the same direction as comparative study of the codices, but it has a totally different basis. The list of contents gives the extent of the whole work as 15 books (*adhyarana*) in 180 sections (*patalanā*) or 150 chapters (*adhyaya*), and 6000 *stolas*. The last cannot refer to the actual stanzas found in the book. The word *stola* must here be taken with T. Ganapati Sastri as the *grantha* unit of 32 syllables. Such is the uniform practice of early scribes in describing their copy. The stray *avastup* quarters one can pick out of the *Arth* text come from the genius of the Sanskrit language and not from a lost metrical original, as some would like to believe. The round number 6000 may be suspected but, at worst, it ought to be a reasonable estimate made by counting every letter on a few sample folios, whether of the original composition, or of the archetype of the definitive redaction. The possibility that a rough *grana tha* count, had at some time been made for the whole work is not entirely to be excluded. Even Dandin, in the final chapter of his *Dasa-kumara-carita* refers to Cūṇakya's précis of *dandanī* written for the Maurya as being

6000 *slokas* in extent; so the traditional count is old, and no variant known. That Dandin was referring to the *Arth.* is amply proved by his exact quotations from the *Arth.* in Vihārabhadra's raillery about the rigorous discipline imposed upon the king's daily life—not to speak of numerous other phrases inspired by, when not picked out from, the *Arth.*

In counting the text, the question still remains of changes in the number of syllables due to the chapter headings, colophons, variant readings and *sandhi* not rigidly enforced. The Pāṭan folios, and the custom of other MSS of the oldest known periods show that a chapter would have had a colophon, but no rubric. The colophons of the Pāṭan text are always shorter than those of the printed editions. A rough (unchecked) count, syllable by syllable, of Śāmasāstry's (3rd) Mysore edition gives 4640 *slokas*, including the colophons, but not the chapter headings. The combined error from all the causes mentioned above, and from miscounting, would be less than 100 such *grantha* units, in either direction.

To compare results with the traditional scribe's estimate, the counts were taken of 7½% of the pages in the same edition. Alternate half-letters not combined in a ligature were counted to give a slight overestimate, simply to allow for the same tendency in a professional copyist paid by the amount of work done. The estimate thus obtained was 4762 *slokas* of 32 syllables each, with a standard deviation of 108. A scribe's estimate from his manuscript would have been more accurate than from the printed pages. The manuscripts write the text continuously where as the modern publication separates the words within the line, and further breaks up the text into small paragraphs, sometimes of half a line, so that the variation per page (in this work at least) is decidedly greater than from folio to folio of a manuscript. Any codex would continue with a gap of much less than a line when a chapter or a book ended, where the printed *Arth.* texts leave more space, insert headings and colophons in different types. The deficit of about 1200 *granthas* is not to be denied. The difference is much too great to be explained by a miscount in antiquity.

The deficit in the *Arth.* text can actually be taken as another argument in support of its general (overall) authenticity. Any forger would have been careful to give full measure. The original text seems to have leaked away over the centuries, for lack of application to current administrative problems. The result is that small bits have disappeared from every portion. In a late document, a defect of the

magnitude we have just measured would have arisen mainly from missing folios, which means that the gaps would be long, connected passages At no place does the surviving Northern text show a folio-size difference from the southern

4 It does not reduce our difficulties in any way to note that even the enumeration by sections does not coincide in North and South The Northern text actually lists a total of 184 sectional titles though the number is given as 180 The list agrees in books 1, 4-6, 8, 11-12, and 15 North contains 3 more in book 2, two more in book 14, one each in 7 and 10, it contains one less than the South in each of books 3, 9, and 13 The southern total is, therefore, accurately 180 sections The difference arises primarily by combining two adjacent sections, or subdividing a long title The original scribe had completely omitted the contents of the fifth book in the Patañ folios of 11, this has been entered on the margin in minuscule by another hand One hitherto unknown sectional title in the second book is illegible on the northern folios of 11, the seventh book contains one and the fourteenth two more new ones, not found in the South Just how much additional matter these might have yielded cannot now be conjectured, but one could not reasonably expect more than 200 *granthas*, if indeed these sections really had a separate existence

It is possible to show by internal criticism that missing psesages are indicated in certain contexts Shamasastry's indispensable word-index to the *Arthi* (3 vol., Mysore 1924-25) records 78 places where the author refers to himself with the specific emphasis *iti Kauṭalyah* The reason for this underlining of his own name is clear, because the adjoining text cites other authorities of the science either by name, or together in a group as *ity acaryah* and the opinion qualified with Kauṭalya's name differs from the others in important particulars, or contradicts them all flatly Only in three of the 78 cases does *iti Kauṭalyah* occur without any other *acarya* or contrary views in context The presumption is therefore very strong that in these three cases (namely in 3 4, 7 10, and 13 4), some other opinions have been lost from the original composition That the name of an authority, even of Kauṭalya himself, could drop out along with the maxim is proved by the sentences reported as additive variants to Shamasastry's text of 8 1 and 8 2 (pp 324, 325 of his edition), the extra quotations appear as part of the main text in the edition by T Ganapati Śastri This precisely illustrates my thesis that the text has been steadily whittled down by inadvertent negligence in successive transcription

One of these rare, solitary Kauṭalya citations does not appear in Śāmasastry's index namely, that in 17. However, it occurs in that part of the Southern text which is covered also by the Northern fragment, and is well worth discussing for that reason. In 17, the southern texts agree in giving the sentence *arthā eva pradhanah iti Kautalyah, arthā-mulau hi dharma-kumav iti*. North drops out the first half, before our semicolon, neither version fits the context at all well. The *iti* here indicates what is left of a quotation, so that South is more plausible, but the source might not be Kautalya himself. The phrase after the semicolon appears again in 83, but as part of a quotation from the Paraśara school, to which Kautalya is there strongly opposed, it is cited anonymously as a type of maxim in 151. The text that precedes the quotation in 17 absolutely requires (and appears disjointed for lack of) some discussion of *dharma*, *artha*, and *kama*, (say ethics, economics, erotica) in relation to each other. In both North and South, haplography is indicated, the scribe's eye must have jumped to the word *artha* repeated further on. The mark of such a happening indicates that very few manuscripts of the work existed at that time. This illustrates once again the effect of long disuse and fading away of the level headed, frankly treacherous, and realistic theory of pre feudal statecraft.

One may feel tempted to make a similar conjecture about the tenth book, where it seems to me that tactical considerations *patti* *asva-ratha-hasti-karmani* are not sufficiently developed in the southern text that now survives. The main reason would be that the structure and purpose of the army changed. The word *patti* means the heavy-armed soldier of the line, a hoplite, in the *Arth*, but a composite squad in later works. New tactical units such as the *gulma* (which only means thicket or wharf in the *Arth*) made up of combined arms were used also for policing the countryside from Satavahana times. This has been argued elsewhere⁷. The only guide we have at present outside the text itself is Kamandaki's *Nitisarta*⁸, written under the influence, of Canakya's work. But this is rather dangerous as a guide because both tone and content show how the basis of society

7) D D Kosambi The Parvasaṅgraha of the Mahābhārata, vol 66, 1946, pp 110-117

8) D D Kosambi *I tried action to the study of Indian history* (Bombay, 1956), pp 216-8, for the *Arth* state, ibid pp 199-226

9) *Vitāśas of Kamandaki* ed T Gaṇapati Śāstri, Trivandrum Sanskrit Series, No 14 (1912)

and of the state had developed, and the extent to which the great Magadhan *arthasāstra* tradition had fallen into desuetude. The trivial verses variously ascribed to Cānakya under the titles : Cānakya-niti-sāra, vriddha-Cānakya etc. mark the penultimate stage to complete oblivion.

It may at least be said that Muni Jinavijayaji's edition, even of so tiny a portion of the Northern text, will be a stimulus to the internal criticism of the *Arth.*; a task very well worth the attempt and one which must soon be undertaken.

मुग्धविलासाङ्क-योग्यमविरचिता
 नी ति नि र्णी त्य भि धा ना
कौटलीय-राजसिद्धान्त-टीका

द्वितीयमधिकरणम् ।

[जनपदनिवेशानामा प्रथमोऽध्यायः ।]

*

१ इदानीमध्यक्षप्रचारो द्वितीयमधिकरणमभिग्रह्यते ॥^१ [पु] व्यापागो
 जनपदस्त्रिंश्चातुर्वर्ण्यदेव्यथायोगमवस्थापनमिति सूत्रार्थः ॥.....^२ रे जनपददुर्गकोश-
 दंडादीनामधीयत इति महासंबंधः ॥ अनंतसंबंधस्तु तंत्रानापयोः साधारणत्वादा ॥.....^३
 सुप्रतिविहिततंत्रस्यानापेधिकारः । तंत्रं चायक्षप्रचारधर्मस्थीयकंटकशोधनयोगवृत्तपर्यंतं
 तेषामादावधिकरणमव्यक्षप्रचारः । अव्यक्षा इति स्वचापारे ॥.....^४ नि राख्यथानतपाक्षी- ॥
 णीदियाणि येषां ते प्रचरंत्वनेत्यव्यक्षप्रचारः । तस्याप्यादौ जनपदः सर्वकर्मणां योनिरिति ।
 जनपदनिवेशा इत्यनंतरसंबंधः । अथवा ॥.....^५ राजा राज्यं रक्षतीत्युक्तं च । राज्यं च
 जनपद एव यस्माजनपदादेव सर्वप्रकृतीनामुत्पत्तिहकं च ।

‘मात्सन्यायाभिभूताः प्रजा मनुं वैवस्ततं राजानं प्रचकिरे ।’

पश्चाद्राजा मंत्रिणसुपादयति । जनपदादेव दुर्गं कोशो दंडश । तस्मादेव मित्रन्यनसा ॥
 भूमेरेकात्मानं नित्रित्वेव जनपदः शोप्रकृतीनां योनिस्तस्यादौ लाभः पालनं चाः^६ भिधीयते ॥*

भूतपूर्वमभूतपूर्वं वा जनपदं परदेशापव्याहनेन स्वदेशाभिष्यन्दवमनेन
 वा निवेशयेदिति ॥ [२.१.२.]

पूर्वं भूतो भूतपूर्वः । निविष्टपूर्वं इल्यथः । अभूतपूर्वं^७ स्वदिपरीतिः । अनिविष्टपूर्वं
 अन्तर्गतस्त्रये, न, एवंकर्त्ते ।, “वैत्सससुदूरी, न्यां, न्यस्त, न्येत्त, न्यिः, न्येत्, एवंप्रकृतीनेत्तसे,”^८
 भूतपूर्वः । स्वपवीरुष्टादिमुखसाप्यः, अस्मर्यमाणनिवेशो महाव्यक्षावलुतनिःशोपनिवेशचिह्नो
 द्वुःखसाप्य इति भावः । तस्मयस्तरुपं । परदेशापव्याहनेन परदेश इति । तत्रस्याः ॥
 प्रजासामापव्याहनेनाः^९ [१८] कर्पणेन [१] तत्र द्विधा दंडेन दाहलोपविष्यंसभयदर्शनेन

† The Ms. begins with the words “दृ ॥ अः नमः सर्वज्ञाय ॥”

‡ The dots indicate that some letters have been lost as a part of the palm-leaf is broken here.

(1) These figures indicate the end of the lines.

* This asterisk shows that there is such mark “॥ ॥ ॥” in the Ms. at this place.

१ J परदेशप्रवाहण; T परदेशप्रवाहणेन ।

कदाचिदगुप्रहपरिहारप्रदानादिभिः स्वदेशाभिष्यंदवमनेन चेति । यथा निश्चासननिम्ने काण्ठांतरेण^१ निष्पंदो जटसंप्रहो भवति । तद्वत्तनः प्रजाभिष्यंदः संततिप्राहृत्यं एकस्मिन्नेत्र कुरुते पुत्रनप्त्रात् भागिनेयादिवाहृत्यात् । न धान्यादिप्राचुर्यात् । मृदुकुरुत्वम्-स्थाप्य^२ शेषाणामपरार्थं यमनं तेन वा निवेशयेत् ।

* लाभपालनार्थं च निवेशकममाह ।*

शूद्रकर्पकभाग्यं कुलशतावरं पंचकुलशतपरं^३ ग्रामं कोशद्विकोशसीमा-नमन्यो^४ न्यारक्षं निवेशयेदिति ॥ [२.१.३]

शूद्रकर्पकगाहृत्यं विषयादिभिरूपमोग्यत्वात् । वैशकर्पकाः स्वत्याः, क्षत्रियत्राद्याणौ कर्पकत्वेन नेप्येते । धर्मार्थक्षतेः [१] कुलशतावरमि^५ति कुलशतमेदे मतमेदस्तथा हि ।

** चुल्याधाने कुलं पित्यादित्यांभीयाः प्रचक्षते ।

दंपत्यं कुलमिल्येके हलं त्वन्ये प्रचक्षत इति ॥

चुल्याधानदंपत्ययोः क्षेत्रविभागेऽनं[ग]^६ तादेकद्विप्रिहृत्वेन कुलं तदुत्तममध्यमाग्रतये-प्यते । कुलशतकृष्टोऽप्तरो निकृष्टः कोशसीमा । पंचकुलशतकृष्टः पर उत्तमः कोशद्वयसीमा । [सार्वद्वा]^७ वकुलशतकृष्टो मध्यमः सार्वकोशसीमा भवतीत्यर्थादपवदते । तं ग्रामं । शूद्रादि-जातिसमूहो ग्रामः । चतुर्हस्तधनुः सहस्रदर्थं कोशः । गोरुतमिति पर्याय.....^८ शावसाने यावतं प्रदेशं गग्ना रुतं तु गोरुतमिति । तदूगोरुतं क्रोशा इति च । पूर्वस्माक्तोशे पश्चिम-चिह्नमुत्तरसाक्षो दक्षिणचिह्नमिति । शेषयोरप्य.....^९ धनुः सहस्रप्रमाण आयामो द्विधनुः सहस्रप्रमाणेन विस्तरेण गुणितश्वल्यारिंशद्वर्त्तुलक्षप्रमाणं क्षेत्र.....^{१०} पष्ठिलक्षाधिका धनुषा कोटिरिति । न चायं नियमो द्रष्टव्यः भूमे: सारासारत्वात्.....^{११} [२A] हारिका चतुर्गवं च म्लेच्छानां द्विगनं तु गग्नाशिनामिति ॥ इति दिग्दर्शनमेतत् ।.....^{१२} च ग्रामनिवेशः । गृहक्षेग्नोप्रचारपुर्णस्थानदिविभागेन केचिदिस्त्रापि नियमो निरर्थकः । अन्योन्य.....^{१३} [१]

विवादपरिहारार्थं चिह्नान्याह ।*

नदीशैलवनञ्चिदरीसेतुवंधशमीशाल्मलीक्षीरवृक्षानंतेषु सीमां स्था-पयेत् ॥ [२.१.४]

ञ्चष्टिरिति पापाणोपसिक्तादेव्या.....^{१४} पर्वतविकार एव । सेतुवंधः कृत्रिमो जनविदितः । शमीशाल्मलीक्षीरवृक्षप्रहणं चिरस्थायित्यार्थं । शेषं प्रतीतं ।

ग्रामविशेषानाह ।*

अटशतमाम्या मध्ये स्थानी[यं चतुः]^{१५} दातमाम्या ओणमुखं द्विशत-ग्राम्याः कार्वटिकं दशायामीसंग्रहेण^{१६} स्थापयेदिति ॥ [२.१.५]

^१ SJG पंचशतकुलपरं । ^२ SJG गृष्टिः ^३ SJG read it before शमी ।

^४ SJ खार्यं, Sv.I का०, Gv.I. खा० । ^५ SJG संग्रहेण संग्रहणं ।

अष्टशतशामसमाहारस्य मध्ये चतुर्दिशं द्वे द्वे ग्रामशते निवेश तन्मध्ये स्थानीय .....^१ समुदायव्यवहारस्यानाय हितमिति । तथैव चतुःशतशाम्या मध्ये द्वोणमुखं । यथा द्वोणमुखं चतुराद्कोपष्टक्ष्यमेवं ग्रामशतचतुष्टयोपलक्षितं । तददूद्विद्विशतशाम्याः [का]^२ वर्णितिः रुदिसंज्ञा । दशग्रामीसंभवेणेति । दश दश ग्रामाः^३ संगृह्यते येन मुख्यप्रामेणासौ संप्रह एवं स्थानीयस्य द्वे द्वोणमुखे चत्वारि कार्बटिकानि । अशीतिः संप्रहाः । ४ अनेन विभागेन जनपदनिवेशः कार्यः ।

पालनार्थमाह ।*

अंतेष्वंतपालदुर्गाणि जनपदद्वाराण्यंतपालाधिष्ठितानि स्थापयेत् । तेषा-
मंतराणि वागुरिकाव^५ रुदिंदचंडालारण्यचरा रक्षेयुरिति ॥ [२.१.६]

अंतेषु जनपदस्य चतुर्दिशं । अंतपालदुर्गाणि जनपदरक्षाक्षमाणि । जनपद-^६
द्वाराण्यन्यतः ग्रवेशनिर्गमयोनिवेशात् । अंतपालैः प्रव^७ लवलयुक्तरधिष्ठितानि स्थाप-
येत् । तेषां चतुर्णां द्वाराणामंतराणि वागुरा मृगवंधार्थं जालं तेन व्यवहरेतीति वागुरिका
व्याधाः । शब्दराः किंचिज्जनपदभापाभिज्ञा वनेचराः ।^८ [२B] पुर्लिंदास्तु भाषा-
नभिज्ञाः । चंडालाः प्रतीताः । अरण्यचराः सर्पमहादयः । ते रक्षेयुः ग्रवेश-
निर्गमप्रतिपेषं कुर्यात्तर्याः ।

धर्मोद्देशेन भूमिदानमाह ।*

ऋत्विगाचार्यपुरोहितश्रो^९ त्रियेभ्यो ब्रह्मदेयान्यदंडकराण्यभिरूपदा-
यादकानि^{१०} प्रयच्छेदिति ॥ [२.१.७]

ऋत्विजः शतिगृहाभिष्ठाः षोडश । आचार्या विद्यानामुपाध्यायाः । पुरोहितः
प्रतीतः । श्रोत्रियास्तंदोधायि^{११} नः खातकास्तेभ्यो । ब्रह्मदेयानि । तदभिधानक्षेत्राण्यदंड-^{१२}
कराणि । अभिरूपदयादकानि । यस्मै दत्तं तदनुरूप एव दायादो मवितुमर्हतीत्यर्थः ।
प्रकर्णेण यच्छेदपुनर्विं^{१३} लोपाय ।

अर्थोदेशानाह ।*

अध्यक्षसंख्यायकादिभ्यो गोपस्थानिकानीकैस्थचिकित्सकाश्वदमकजं-
धाकारिकेभ्यश्च विक्रयाधानवर्जीनीति ॥ [२.१.८]

अध्यक्षाः समाहर्तादयः ।^{१४} संख्यायका गणिताः आदिप्रहणाद्वपदर्शकनीवी-
प्राहकोत्तराध्यक्षाः । गोपो विशतिकुलीं विशतिप्रामीं वा गोपायतीति । स्थानिको गोपाना-
मेवाभिष्ठात्स्याने^{१५} नियुक्तः । अनीकस्थाः प्राधान्याद्वस्तिन एवानीकं तद्विनयाधानाय
तत्र तिष्ठतील्लोकस्था हस्तिविशाविदः । चिकित्सका नरहस्यसादिभिरजः । अस्थ-
दमकाः शालिहोत्रवि^{१६} दोशानां विनयकर्तारः । जंधाकारिका दीर्घाध्वगा लेखहारका-

१ SJ ष्या०, SV. I. ष्या० । २ SJG दायकानि । ३ SV.I. स्थानिकानीक । ४ SJG
लंघारिके, SGV. I. जंधालके । ५ SJG वचै ।

दयः । तेष्यो विक्रयाधानवर्जानि । अनेन ग्रहदेयानामभिरुपेषु विक्रयाधानमनिपिदं
भगति ॥[अ]”दंटसत्त्वं ग्रहदेवयैः समानमेतेपामपि ॥ छ ॥

करदेभ्यः कृतक्षेत्राण्येकपौरुषिकाणि^१ प्रयच्छेदिति ॥ [२.१.९]

करदकर्पकेभ्यो निवेशमाले कृते क्षेत्राण्यचिरकाला.....^२नि युक्तलादेकपुरु-

^३ पिकाणि प्रयच्छेत् ॥ [ ] उपगते हु पुत्रादी पालने स्वेच्छा ॥ छ ॥

अकृतानि धं कर्तृभ्यो नादेयोनीति ॥ [२.१.१०]

अकृतान्य.....र्यमाणसंस्काराणि । वृत्त.....^४[३१]दिकं हृत्वा ये
बुर्येन्ति । तेष्यः कर्तृभ्यो नादेयानि तत्संततेष्टीलर्थः ।

उभयापवादमाह ।*

“ अकृपतामाच्छिद्यान्येभ्यः प्रयच्छेदिति ॥ [२.१.११]

शृतमङ्गते वा क्षेत्रमकृ[पताम् आच्छ]”द्यान्येभ्यः प्रयच्छेन्मा भूत् क्षेत्र-
फलहानिरिति ॥ छ ॥

ग्रामभृतकैवदेहका वा कृपेयुरिति ॥ [२.१.१२]

ग्रामभृताः कुंभकारायस्कारादयो ग्रामेण भियंत इति । वैदेहका वा.....॥५॥^५

“ अकृपतो वौज्वेहीनं दद्युरिति ॥ [२.१.१३]

स्थयमपर्णेऽन्येपामपि निषेऽवहीनं विनष्टक्षेत्रफलं क्षेत्रिणो दद्युः ।

कर्पणसाममीसंपादनायाह ।*

धान्यपशुहिरप्यैश्चे”ताननुगृहीयात् तान्यनुसुखेन दद्युरिति ॥ [२.१.१४]

धान्यैर्भौजनार्थं पशुभिः वर्षणाय बलीवर्ददिभिर्हिंप्यैराच्छादनार्थमाहत.....

“ पथात्क्ष्यादिकलात् सुखेन तर्जनावरोधादिभिर्जिगा भूयोप्यनुग्रहं करिष्यामीति संतोषिता
दद्युरिति ॥ छ ॥

अनुग्रहपरिहारौ चैतेभ्यः^६ कोशवृद्धिकरौ दद्यात् । कोशोपघातकौ^७
वर्जयेदिति ॥ [२.१.१५]

दत्त्वाऽन्नमनुग्रहः पश्चादपीडया महणमनुग्रहः । दंडकरुद्ग्रीष्मास्य परिहरणमप्रहणं

“ परिहारः । तौ को”शवृद्धिकरौ चैतेभ्यो दद्यात् । अनुग्रहः परिहारो वा यत् दत्तः
कृप्यादिभिः कोशवृद्धिं करोति । ताद्गम्भौ दद्यात् । कोशोपघातकौ वर्जयेदिलेतसि-
न्नर्यापत्त्वा सिद्धे^८ अलंतनियेघार्थं चनं । प्रमादिनां व्यसनिनां च नैव दद्यात् । कोश-
स्यानुपचेहपञ्चस्य च वा भक्षणात् ।

^१ SJG “पैकुरुपिकाणि । ^२ SJG च dropped । ^३ SJG “याव । ^४ SJG
या dropped । ^५ SJ १० । ^६ SJG के dropped । ^७ SJ “पातिकौ, G Sv. L.
घातिकौ.

अवर्जने देवं दर्शयन्नाह ।*

अत्पकोशो हि राजा पौरजानपदा^१ नेव असत इति ॥ [२.१.१६]

कोशेष्वात्तकानुप्रहपरिहारदानादत्पकोशो हि राजा पौरजानपदानेव
असते पीडयते ॥ “क्षीणा नरा नि करुणा भवती” ल्य यायेनापि प्रजाम्यो^२ उर्धान् गृह्णाति ।
तत्थ प्रवृत्तयः क्षीयते । तस्मात्कोशक्षयकरो वर्जयेदिति भाव ।

निवेदो परिहारविधिमाह ।*

निवेशसमकालं यथागतकं^३ वा परिहारं दद्यात् निवृत्त^४ [३४] परिहारान्
पितेवानुगृहीयादिति ॥ [२.१.१७]

निवेदो पूर्णागताना य वालं पथादागतानामपि तदैव निवृत्तो भवतीति [१] तथथा
पचमार्पिकादि परिहारो यत्र तत्र वर्णेण वर्णद्वयेन वा पक्षा^५ दागतानामपि निवेशोदित एव ॥
कालः समः प्रयत्निवेदो तु करं पश्चात्सुक्र इति सर्व । अय च मूलाप्तपूर्वे (भूलापूर्वे)
दृष्टव्य । यथागतकमिति । यदा आगतो भवति तदा परिहारका^६ लो गम्यत इति द्वितीय
पक्ष । अय चाभूतपूर्वे दृष्टव्य । निवृत्तपरिहारान् जनपदान् पितेवानुगृहीयामात् ।
जनपदे तु परिहारमित्यनुशयो न कार्य । सावधूर्णं करादिकमतु^७ गृहीयादित्यर्थ ।

ग्रामादीना निवेशमिधाय कोशेष्वचिस्थानाना निवेशमाह ।*

आकरकम्मातद्रव्यहस्तिवनव्रजवणिकपथप्रचारान् वारिस्थलपथपण्य-
पत्तनानि^८ च निवेशयेदिति ॥ [२.१.१८]

आसमताक्षियते मुखणीदि येष्वित्याकराः [१] आवराद्युपन्नाना रत्नारफल्युक्त्याना
सस्करकम्मणागत समाप्तिर्येषु ते कम्माता ॥ [१] द्रव्यहस्तिव^९ ने इति द्रव्य शाकतिनिशा-
दिसारदाह तथ वनानि । हस्तिना च वनानि । व्रजानि गोमदलानि पशुपालपरिकल्पनया ॥ २०
वणिकपथप्रचारान् । वणिजा पथा वणिकपथ स्थले ज^{१०} ले च तत्र प्रचारा गल्यागमाथौरा-
थपनयनेन [१] वारिस्थलपथपण्यपत्तनानि च । उपवन उपसुम्बुद वा पतदिलापतपण्य
तन्यते ऋत्यविनयाभ्या विस्तार्यत इति । [कावटिका]^{११} द्विविशेष एव पत्तन ततोयत ऋत्यवि-
क्षयनिषेधान्निवेशयेदिति सवध ॥ छ ॥

सहोदकमाहार्योदकं वा सेतुं वंवयेदिति ॥ [२.१.१९]

सहोदक सहजोदक आहार्यो .. [अन्य]^{१२} स्मादानीयमानजल सेतुमुदकनि-
रोधार्थं । मृत्पापाणादिर्मिर्घयेदिक्षुशाल्यार्थं ॥ छ ॥

अन्येषा वा वशता भूमिमार्गवृक्षोपकरणानुग्रहं कुर्यात् । पुर्ण्यस्थाना-
रामाणा^{१३} वेति ॥ [२.१.२०]

अन्येषा वा जनपदादीनां व[भृता भूमिमार्ग]^{१४} [४१] वृक्षवृद्धालालुपकरणा-
नुग्रहं कुर्यात् । पुर्ण्यस्थानारामाणा च देवगृहादीनामारा {मा}णा भूम्यादिभिरु-
ग्रह । [कुर्यात्]

[सम्भूय सेतुवन्धादप्रकामतः कर्मकरवलीवर्द्दोः]” कर्म कुर्याः । व्यय-
कर्मणि च भागी स्यात् । न चांशं लभेतेति ॥ [२.१.२१]

संभूय सह सेतुवन्धं वारिष्याम इति समयं एवा व्ययकर्मणि.....कर्मकर-
वलीवर्द्दोः.....” भर्मणि च भागी हिरण्यमागदायी स्वान्न च फलस्यांशं लभते ॥३॥

मत्स्यभूवहरितपण्यानां सेतुषु राजा स्वाम्यं गच्छेदिति ॥ [२.१.२२]

मत्स्यानां मृवानां.....” हरितानां नालिकानां पण्यानां शृंगाटकसेह-
कादीनां सेतुषु जनपदवदेष्वपि राजा स्वाम्यं गच्छेत् ।

निविष्टस्य जनपदस्य विनापार्थमाह । *

दासाहितकंवंधू” नशृण्वतो राज{।} विनयं ग्राहयेदिति ॥ [२.१.२३]

दासा गृहजातादयः । आहितका अन्यैराधी{न}कृताः । वांधवाः पुत्रभात्रादयः ।
स्खामिवचनं गुरुवचनं वा विनयादशृण्वतं राजा विनयं” ग्राहयेत् साम्ना दंडेन वा ॥४॥

वालवृद्धव्यैसन्त्यनाथांश्च विभृयात् । खियमप्रजातां प्रजातायाश्च
पुत्रान् ॥ [२.१.२४]

राजेति संबंधः । वालादीनामंतपतितोऽन्यनाथशब्दो विशेषणम्” न्यथातिप्रसंगं स्यात् ।

” व्यसनिनः पंगादयः । खियमप्रजातां गर्भीनामनामिल्यपेश्वं । प्रजातायाश्च
पुत्रान् न तेषां मातृसद्भावमात्रेण सनायतेति भावः ॥ ४ ॥

वालद्रव्यं” ग्रामवृद्धा वैर्जयेयुरान्व्यवहारमपणात् देवद्रव्यं चेति ॥
[२.१.२५]

अनामयालद्रव्यं ग्रामवृद्धा ग्रामवृद्धादयो वर्द्धयेयुः । कृप्यादिमिरान्व्यवहार-
” ग्रापणात् । द्वादशवर्षी स्त्री पोद॒”शर्वर्षः पुमान् प्राप्तव्यवहार इति । देवद्रव्यं च
ग्रामवृद्धा वर्द्धयेयुरिति समुच्चयः । वृद्धाक्षात्र धर्मतोऽर्थतथ द्रष्टव्याः । श्रोत्रियभोग्यत्वा-
पायनाद्वर्मतो वृद्धिं यात्यति । उक्तं हि । अश्रोत्रियभोग्यं देवद्रव्यमपहृष्टकुमारहर्यमितिस-
नाय.....” [४B] वालादीनामभरणे दंडमाह । *

अपत्यदारं” मातापितरौ भ्रादृनमासव्यवहारान् भगिनीः कन्या विधवा-
श्चाविभ्रतः शक्तिमतो द्वादशपणो दंडः । अन्यत्र पतितेभ्योऽन्यत्र
मातुः ॥” [२.१.२६]

[अ]पत्यदारं मालापितरौ भ्रादृनमासव्यवहारा{रा}न् भगिनीः कन्या-
विधवाद्याविभ्रतः शक्तिमतो मरणशक्तिरसिचेद्वृहस्यस्य द्वादशपणो दंडः । पण
इति मुख्यमाहतद्रव्यं [।] अस्यापं”वादः । अन्यत्र पतितेभ्यः महापातस्युकेभ्योऽन्य-
त्रामरणे दंडः । अस्याप्यपवादः । अन्यत्र मातुरिति पतिताऽभिशस्ता वा न माता लाग-
मर्हतीति उक्तं च मनुषा ।

१ J वृ. २ S.V.I. दृष्ट ३ SJG व्याधित after दृढ़ ४ J.V.I. व्याधि ।

५ S वर्जे [थे] ६ वर्जे ७ G S.V.I. “दारान् ।

नास्ति मारुसमो^(३) देयो नास्ति मारुसमो गुरुः ।

पतिता चाऽभिशस्ता वा न माता त्यागमर्हति ॥

प्रजाक्षयनिषेधायाह ।*

पुत्रदारमप्रतिविधाय प्रवृजतः पूर्वः साहसदंडः स्त्रियं च प्रव्राजयतः ॥^(४)

[२.१.२७] :

पुत्रदारमप्रतिविधाय ग्रासाच्छादनादिभिः प्रवृजतः तपसे गच्छतः पूर्वः साहसदंडः । सर्वसाम्रपणशतदयप्रमाणो दंडः । अन्यथा अ^(५) विरक्ता अपि कुटुंबभूरणक्षेष्यात् प्रवर्जन्ति । उक्तं च ।

मत्येण युहाश्रमो घोरः पार्थिवैरपि दुस्तरः ।

क्लिद्यर्थ्यत्रासमर्था ये कृषीयाः पार्थिवमाध्रिता इति ॥

स्त्रियं च (चाऽ) दुस्तव्यायामा^(६) मनिवृत्तरजस्कामिति दृष्टव्यं । प्रव्राजयतः प्रेजोत्पत्तिनिरोधदोपात्मूर्णः साहसदंडः ॥ ७ ॥

लुप्तव्यायामः प्रव्रजेदापृच्छ्य धर्मस्थानन्यथा नियम्येत ॥ [२.१.२८]

लुप्तव्यायामः प्रजननश^(७) त्यभावात् प्रव्रजेद् वार्द्धके(क्ये) मुनिवृत्तिरिष्यते । तत्राप्यापृच्छ्य धर्मस्थान् वक्ष्यमाणन्यायात् प्रव्रज्योपदेशार्थं धर्मश.....दिति । ॥ अन्यथा करणे नियम्येत । दी.....^(८) [५८]

प्रजाविवृत्यनिषेधार्थमाह ।*

वानप्रस्थादन्यः प्रव्रजितभावः संजातादन्यः संघः सामुत्थायिका-दन्यः समयानुवंधो[चा ना]स्य जनपदमभिनिवेशोत ॥ [२.१.२९]

वानप्रस्था[दन्यः प्रव्रजि]^(९) त्यभावः । श्रमणसौगतादिः [१] संजातादन्यः संघो बहूनामेकीमावः सहोव्यवानामेव तस्मादन्यः संघः श्रेणीवंधः । सामुत्थायिकादन्यः समयानुवंधः । सम्प्रगुत्यानं धर्मार्थमिति स^(१०) सुख्यसेन चरतीति । सेतुवंध-तडागार्थः समयानुवंधस्तस्मादन्यः चौर्यादिसमयानुवंधो नास्य जनपदमुपनिवेशोत । अयं निवेशविषयो नियमः । आगतवस्तु.....[पा]^(११) पंडादयो राजानुजाताः प्रविशंत्ययोदास्थितपरिवाजकाश्रमादिपार्पदानामुपादानं व्याप्तं स्यात् । श्रेण्याः सेनांगलं च हीयते । ॥ कोशादृद्धर्थमाह ।*

न च तत्रा[रामा]^(१२) विहौरार्था वां शालाः स्युः । नटनर्तकं गायनवादक-वास्त्रीयनकुशीलवा वा न कर्मविघ्ने कुर्युरिति ॥ [२.१.३०]

न च अ(त?)त्र निवेशो आरामाः विलासैरामंते कर्त्तव्या इति । द्यायामात्रो^(१३) पयो-गिनस्तु स्युः । विहौरार्था वा शाला धूतादिकीर्तार्थाः शाला न स्युः । कर्त्तव्ये विह-एणाद् कर्मविघ्ने कोशादृद्धिरिति भावः । नटादयः प्रतीताले च कृपिकम्भविघ्ने प्रेक्षणा^(१४) दिभिर्न कुर्युरिते ।

३ SJG व्यवायः । २ Jv.I. S प्रव्रजेदापृच्छ्य धर्मस्थान् । Sv.I. प्रव्रजेदापृच्छ्य धर्मस्थान् । ४ G सु^(१) । ५ Jv.I. GS य^(२), TSv.I. यि^(३) । ६ SJ "राम विहारार्थाः । G "रामा विहारार्थाः । Sv.I. "रामा । ७ SJG या dropped । ८ SJG "न ।

अत्र हेतुः । *

निराश्रयत्वाद्वामाणां क्षेत्राभिरामत्वाच्च पुरुषाणां कोशविद्विष्टव्यधा-
न्यरसवृद्धिर्भवतीति ॥ [२.१.३१]

निराश्रयत्वाद्वामाणां शास्त्रामाभानात्^१ क्षेत्राभिगमत्वाच्च पुरुषाणां नट-
दानात् । कोशविद्विष्टव्यतीति । कोशोहि द्विष्टदानात् । विष्टः सीतादिसाहाप्य-
दानात् । द्रव्यं वरादि । धृत्यन्याना रसाना तैलघृता^२ [५४] मीनां वृद्धिर्भवति ।
तद्वक्षा राज्यवृद्धिः ।

उत्तरत्रापि परिहारमाह । *

परचकाटवीयसं व्याधिदुर्भिक्षपीटितम् ।

देशं परिहरेद्वज्ञा व्ययक्रीडाश्च वर्जयेदिति ॥ [२.१.३२]

परचकं शानु[से]^३ न्यं । अटव्याटविकसाम्या अस्तं हनुमालिलोपं व्याधिदुर्भि-
क्षपीटितं देशं परिहरेत् दण्डकारादि न गृहीयादिसर्थः । व्ययक्रीडाश्च कर्मकादीना
परस्परस्पर्दया.....[न्य]^४ यकीडा निरेषयेत् । विष्टं मा भूदिति ।

यार्चारक्षार्थमाह । *

दण्डविदिकरावाधै रक्षेतुपहतां कृषिम् ।

स्तेनव्यालविपग्राहैर्व्याधिभिश्च पशुव्रजान् ॥ [२.१.३३]

दण्डविदिकरै.....^५ चितादम्यविस्तृहीतेः समाहर्त्तादिभिर्ये आवाधालौर-
पहतां पीडिता कृपिं रक्षेदिति समवन्धः । स्तेनैश्चैर्व्याधिलिङ्याधादिभिर्विष्टैः स्यामरजङ्घ-
भेर्गाहैः शिशुमारादि^६ गिर्व्याधिभिरिशानज्वरादिभिरुपहतान् पशुव्रजान् रक्षेत् ॥ ८ ॥

वल्लभैः कार्भिमकैः स्तेनैरन्तपालैश्च पीडितम् ।

शोधयेत् पशुसहृद्धैश्च क्षीयमाणं वणिकृपथ[मिति] ॥^७ [२.१.४३]

वल्लभै राज्ञीकुमारादिभि । कार्भिमकैः शुल्काभ्यक्षादिभिः । स्तेनैरन्तपा^८ [६४]

"लैश्च पीडितं रक्षेदिति वर्तते । पशुसहृद्धैश्च क्षीयमाणं वणिकृपथं शोधयेदिति ।
राजा सपशुदानैरत्नगृहीयादिति भारार्थ ।

अतिदेशमाह । *

एवं द्रव्य[द्विपर्वनं सेतुवन्ध] "मथाकरान् ।

रक्षेत् पूर्वकृतान् राजा नवांश्चाभिप्रवर्तयेदिति ॥ [२.१.४४]

एवमन्तरोक्तविधानेन वल्लभादिभि पीडव्यमानं द्रव्यवनं {द्विपर्वनं} हस्तिवनं

सेतुवन्धमथाकरान्.....^९ पूर्वकृतान् राजा नवांश्चाभिप्रवर्तयेत् ॥ ९ ॥

*

इति सुभविलासाङ्क्योग्यमविरचितनीतिनिर्णात्यभिधानायां फौटलीय-
राजसिद्धान्तटीकायामर्थक्षमचारे प्रथ[मो अ]^{१०}ध्यायः ॥ ९ ॥ ९ ॥

[भूमिच्छिद्रापिधाननामा द्वितीयोऽध्यायः ।]

भूमिच्छिद्रापिधानमि॑ति सूत्रम् ॥ [२.२.१]

भूमेश्चिद्रापिधान चिद्रमकृप्त्य धान्यादभागात् । अपिधानमारणमपिधानमितापि-
धानम् । धर्मार्थकामाल्यफलस्थगा^३ वात् । अपिदूरों दधातिरापणे वर्तत इति सूत्रार्थः । सम्ब-
न्धस्तु जनपदनिवेशाशेषमेवैतत् । कृष्णायां भूमौ निवेश उत्त अकृष्णायामुच्यते^४ इति ॥ ४ ॥

अकृष्णायां भूमौ पशुभ्यो विवीतानि प्रयच्छेदिति ॥ [२.२.२]

पापा^५ [६४] जादिभिरकृपियोग्याया भूमौ पशुभ्यो गोमहिष्यादिभ्यो विवीतानि
तृणारण्यानि प्रयच्छेत् । वी प्रगतिप्रजनकान्लसनखादनेषु पठितोऽत्र खादने दण्डव्यः ॥ ५ ॥

प्रदि^६ एष भयस्थावरजंगमानि च ब्रह्मसोमारण्यानि^७ तपस्विभ्यो गोरु-
तपराणि प्रयच्छेदिति ॥ [२.२.३]

प्रदिद्यं दत्तमभयं छेदपवनिवेधात् स्थावराणां बृकादीना जंगमानां पक्षिमूर्गा^८-
दीना येषु तानि, तपस्विभ्यो वानप्रस्थातनादिभ्यो ब्रह्मसोमारण्यानि द्रष्टारण्यं
यत्रारण्यकादिवेदोपलिपद्धीयते । सोमारण्यं यज्ञभूमिस्तानि । गोरुतपराणि^९ क्रोशपराणि ।
क्रोशः परं प्रमाणमिति । अपिकं प्रमाण नेष्यते चौरायाश्रयदोपात् ।

धर्मापिधानमुक्त्वा कामापिधानमाह । *

१

तावन्मात्रमेकद्वारं खातगुप्तं स्वादुक^१ ललांगुलमगुच्छमकंटकिङ्गु-
ममुच्चानतोयाशयं दान्तमृगचतुर्पीदं भमनखदंष्ट्रव्यालं^२ मार्गयुक-
हस्तिहस्तिनीकलभं^३ मृगवनं विहारार्थं राज्ञः कारयेत् ॥ [२.२.४]

[तावन्मा]^४ चं गोस्तपरमेव च । एकद्वारं रक्षासौर्यार्थम् । खातगुप्तं द्वारखात-
योरुपादानात् प्राकारोपपनम् । स्वादुकला गुलमाः कर्त्तर्मदादृप । गुच्छा वदरामधना-
दय^५ स्थाः शाखिनो यस्मिन् । अकंटकिनो द्रुमा यस्मिन् । उत्ताना अग्नधेतरास्तोयाशया
यस्मिन् । दांता विनयं प्राहिता मृगा एणादप्यथतुप्यदा महिषगवादयो ....^६ योगार्थम् ।
भद्रा नखा दंष्ट्रार्थ वाहत्वं एव येषा व्यालाना व्याग्रादीना ते यत्र । मार्गयुकमिति ।
मृगमु^७ व्याख्यस्त्वा कर्म मार्गयुकं हस्तिहस्तिक्षेप येषा हस्तिहस्तिनीकल^८ [७४] भानां
यस्मिन् । ते हि शिक्षापशात् मृगं विष्वत्य हृत्वा वा राज्ञोऽर्पयतीति मृगयावनं विहारार्थं
राज्ञः कारयेत् ॥ ६ ॥

सर्वातिथिमृगं प्रलयेते धान्यत् मृगवनं भूमिवशेन घा[निवेश]^९ येत् ॥
[२.२.५]

^१ SJG भूमिच्छिद्रपिधानम् । ^२ SJG read आद्योभ्यो after च । ^३ SJG
तपोवनानि च after वृक्षः । ^४ S, J, v¹ शीर्ण (न)^१, S¹, J¹ योस्त^१, J योशक^१ ।
५ SJG छत्र^१ dropped । ^६ SJG अप्त । ^७ SJ व्याख्या^१ । ^८ SJG मार्गः ।
९ S^१ क्लभमग्नः ।

सर्वेऽतिथिगत् पूर्वंते दत्ताभयः पोष्यंते धर्मार्थं यत्र ग्रह्यंते तस्मिन् निवेशयेत् । अन्यद् वा वनं रक्षया निवेशयेदिनि संवंधः । चशम्बादन्यदपि भूगवनं निवेशयेत्^१ मृगायारण्ये निक्षेपार्थं भूमिवदेन वा अप्रत्येतेऽपि यत्र मृगाः संतीते । अर्थापिधानगमिधातुमाह । *

कुप्यप्रदिष्टानां च द्रव्याणां तरुणामेकैकशो वनानि^२ निवेशयेत्^३ । द्रव्यवनकर्मांतानटवीथं द्रव्यवनापाश्रया इतिा ॥ [२.२.६]

कुप्याव्यायप्रदिष्टानां द्रव्याणामिति । तरुणां शास्त्रनिदादीनां प्रखेकरा एकजानीयानां पृथक्पृथग् वनानि नि^४वेशयेत् । द्रव्यवनकर्म^५(र्मां)तांथं वृक्षाष्ठेदनत-क्षणादिसानानि निवेशयेत् । अटवीक्षाटविकांथं द्रव्यवनापाश्रया रक्षणार्थं निवेशयेत्^६ दिति संवंधः ।

हस्तिप्रवननिवेशमाह । *^७

प्रत्यंते हस्तिप्रवनमटव्यारक्षं^८ निवेशयेदिति ॥ [२.२.७]

प्रत्यंते जनपदमध्ये पीडाप्रह्लाद । हस्तिप्रवनं निवेशयेदिति संवंधः । अटव्यारक्षमाटविकारकम् ॥ ८ ॥

नागवनाध्यक्षः^९ पार्वतं नादेयं सारसमानूपं च नागवनं विदितपर्यन्तप्रवेशनिष्कास^{१०} नागवनपालैः पालयेदिति ॥ [२.२.८]

चतुर्भिं वनं पालयेदिति संवधः । पर्वते भर्तं पार्वतं तस्य रक्षण कर्तुतिक्फ-पायाम्लवृक्षांपथिरसद्रयः । पार्वतस्तुणपापाणविषमो देश उच्यते । नदा भर्तं नादेयम् । तथा च उक्तम् ।^{११}

नष्टवंजुलविष्यंदिवालुकास्थलसंयुतः ।

सर्वेसाधारणद्रव्यो नादे^{१२}[७८]यो देश उच्यते ॥

सरसि भर्तं सारसम् । उक्तं च ।

उच्चृणः स्खलसंरोधी विग्रधमूलवनौपधिः ।

मिदाही जलविष्यंदी सारसः सप्रकीर्तिः ॥

तत्र ।

सुखाङ्गमधुरज्ञिग्रध करा^{१३}यौपधिवीर्यः ।

वदुर्यंकोदकक्षातः सोऽनुपो देश उच्यते ॥

तत्र भवमानूपम् । एवं चतुर्भिःप्रपि वनं नागवनपालैः कृना नागवनाध्यक्षः पालयेत् । [१] हस्तिना वनं सर्वोप.....^{१४}वनिपेधात् । विदितपर्यन्तप्रवेशनिष्कासमिनि संवधः ॥ ९ ॥

^१ SJG वर्णना d:opped   ^२ SJG वा वन । ^३ SJ read this sutra with the following one. ^४ J रक्ष, Jvi वृक्षत् । ^५ SJG विक्षर्त, Syl. निष्कास ।

हस्तिघातिनं हनुर्दतयुगं स्वयंमृतस्याहरतः सपादचतुष्पणो लाभः ॥
[२.२.९]

हस्तिघातिनं हनुर्नागपाला^३ ला । दंतयुगं स्वयंमृतस्य हस्तिनो नागपाल-
लस्यान्यस्य वाऽहरतः सपादचतुष्पणो लाभः । पादस्याधिकत्वं ताव्यालिङ्गमोजनार्थम्-
न्यथा पचादिष्पि सर्पैषु पषेषु दत्ते.....^४ मोजनाय पणभगमस्थिमगमिन मन्यमाना^५
नातिप्रहृष्ट्यतीति भासः ॥

प्रहणार्थं हस्तिकुलाप्रशानाशाह ।*

नागवनपाला हस्तिपक्षपादपाशिकसैमिकवनचरकपारि^६ कर्मिकसखा
हस्तिमूत्रपुरीपच्छन्नात्मगंधौ भलातकीशाखापत्रप्रच्छन्नाः पंचभिः स-
सभिर्वा हस्तिपंचकीभिः सह चरंतः चाय्यास्यानपद्यालेङ्गान्दीकूलघा-^७
तोदेशेन हस्तिकु^८ लपर्यग्नं विद्युरिति ॥ [२.२.१०]

नागवनपालाः, हस्तिपक्ष आरोहक, पादपाशनियुक्त, सैमिको वनमर्यादा-
भिः । वनचरकः शब्दरादि, पारकर्मिकः शिक्षोक्तपरिकर्म्मुशाल^९ स्तेषा सहाया भूत्वा,
हस्तिमूत्रपुरीपच्छन्नगंधास्तदसभावितक्तुभिः । भलातकी आरुष्मवृक्षः तस्य पत्रो
पलक्षितशाखाच्छब्दरूपा^{१०} । हस्तिनो हि भलातकी.....^{११} हरतीति । पंचभिः सप्त-^{१२}
भिरिति विप्रमस्त्व्याग्रहण हस्तिप्रलोभनार्थम् ।

उक्तं च ।

संयोगकामो नेत्राश्यं युग्मासु प्रतिपद्यते ।

अगुग्माधारस्येत्तस्मात्पूरणा सं.... .. [॥]^{१३}

हस्तिपञ्चक्यो गणितावधक्य इति । हस्तिप्रलोभनात् । ताभिरिति तदाख्यः । सह-^{१४}
चरंतः कुल.....^{१५} [४८] ..... निक्षेपचिह्नाकारत, दिं(लैं)ड पुरीपाकारतः,
कूलघातो दत्तोन्वाताकारत, तदुदेशो.....^{१६} रिप्रहार्थं पर्यग्नं समस्तप्रमाण विद्युर्म-
हणार्थम् ॥ ४ ॥

यूथचरमेकचर निर्यूथं यूथपतिं हस्तिनं [च्यालं मत्तं पोतं वर्न्धमुक्तं
च निपन्धेन] विद्युः ॥ [२.२.११]

यूथे चरतीति यूथचर .....^{१७} एकचरमिति, स्वयमेव यूथानि सृत निर्यूथं
गूथान्निर्द्वारि(टिं)त यूथपतिं हस्तिनं तेष्पि व्यालं दुष्ट मत्तं हस्तिनमिति सर्वं योज्यम् ।
पोतं चालं वंधमुक्तं केगाप्य.....^{१८} य वा निपन्धेन लेण्डुत्तरारोगेन विद्युः ॥ ५ ॥

* S चूँ । २ S सौमिं । ३ SJG ९८उत्तरां-धा । ४ SJG शालाप्रतिच्छाचा ,
JvI. प्रतिच्छाचाद । ५ SJG ९८ष्टकूलपा [Sv]. कूलपो] तोदेश । ६ SG यद्^{१९},
SvI , GrI - यन्धम्^{२०}, GrI. यद् सु^{२१} ।

अनीकस्यप्रमाणेः प्रशस्तव्यज्ञनाचारान् हस्तिनो गृहीयुः ॥ [२.२.१२]

अनीकस्था हस्तिशिक्षाविदसेषां येऽतिकुशलतात् ..... “माणभूतासौः प्रकर्षेण शस्तानि व्यञ्जयते शुभत्वादिर्यक्षानि व्यञ्जनानि, आचाराथरितानि प्रशस्तानियेषां तान् हस्तिनो [गृही]”^१ युः । महणोपायाश्च पञ्चतद्वान्तरोक्तास्तथा ।

वशाकल्पायपातौ च यारिकम्मानुगम्य यत् ।

आपाने च पत्त्येतदनुष्टुप् च वंघनम् ॥ इति ॥

कथमेतेषां महाप्रयत्नेन प्र^२हणमिल्लाह ।*

हस्तिप्रधानो विजयो राज्ञः इति ॥ [२.२.१३]

विजये हस्तिन एव प्रधानं तदायत्तशात् विजयस्य । यस्माच्चदेव दर्शयतीति ।*

परानीकव्यूहदुर्गस्कन्धायारप्मम्^३ दर्ना हस्तिप्रमाणशरीराः प्राणहरकम्मणोः^४ हस्तिन इति ॥ [२.२.१४]

अनीकं सेन्यं व्यूहं दडभोगादि । दुर्गं वप्रप्राकाराद्युपलक्षितम् । स्कंधायारः शिग्गिरसन्निवेशः । परेषामनीक^५व्यूहस्कंधायारप्रमर्दनाः । यतस्तेऽन्यचतुष्पदेभ्योऽतिप्रमाणशरीरात्पा प्राणहरकम्मणः ‘स्पृशत्वमि गजो हंती’ति । तस्मात् सप्राप्ता हस्तिन इति ।

वनाश्रया श्रेष्ठतामा^६ह ।*

कैलिंगांगर(ग)जाः श्रेष्ठाः प्राच्याश्चेदिक्करूपजाः ।

दद्माणश्चापरांताश्च गजानां^७ मध्यमा भताः ॥

सौराष्ट्रिकाः पांचनदास्तेषां प्रत्यवराः स्मृताः ॥ इति ॥ [२.२.१५]

उत्कलानां च देशस्य^८[८] दक्षिणस्यार्णवस्य च ।

सहस्रस्य च कैलिंगस्य मध्ये कार्तिंगकं घनम् ॥

तथा ।

वैदेशां नम्मेदा चैव व्रह्मवद्दनमित्यपि ।

मध्ये च पारियात्राणां चनं स्याद्वारेत्यकम् ॥

इति वनदृष्टयजाः श्रेष्ठाः ।^९

लोहित्यस्य प्रयागस्य गंगाहिमवतोरपि ।

मध्ये प्राच्ये चनं तत्र संभवति दिशां गजाः ॥

तथा ।

मेकला विपुरी चेष दशाणों देश इत्यपि ।

उन्मत्तगंगामित्येषां मध्ये चेति इत्यपकम् ॥

^१ SJG राजाम् । ^२ SJG वर्मानो । ^३ SJG वलिगा । ^४ SJ वेति ।

^५ SJG द्विषात्रा । ^६ SJG सौराष्ट्रिका । ^७ SJ, GVL दायजना ।

तथा ।

देशस्य च दशाणीनां रथातस्य च महागिरे ।
विद्युद्वेद्वेत्रवत्याश्च मध्ये दाशाणीकं घनम् ॥

तथा ।

अनंतीनां च देशस्य नर्मदायास्त्वैव च ।
दारकार्युदयोर्थैव मध्ये सौं^४ राष्ट्रकं घनम् ॥
कुरुक्षेत्रवत्याश्च देशस्य कालिकाननस्य च ।
सिंधोदिंगवत्तथैव मध्ये पांचनदं घनम् ॥

कालिङ्गागरेयकनभगा । श्रेष्ठा । प्राच्यचेदिकरूपनदाशाणीपरा^५ तकभवा
मध्यमाः । सौराष्ट्रा, पांचनदभगा अवरा ।

असापगाद् । *

सर्वेषां कर्मणा वीर्यं जवस्तेजश्च वर्जत इति ॥ [२.२.१६]

अग्राणमपि कर्मणा स्थितभोत्तरा...यादिना.....^६ वले उत्साहिणिं
जघो वेगस्तेजः शोर्यं च वर्जते ॥

इति मुग्धविलासां^७ [१८] कयोग्यमविरचितनीतिनिर्णीत्यमिधानायां कौट-
लीय राजसिद्धान्तठीकायामध्यक्षप्रचारे द्वितीयोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ४ ॥

[दुर्गविधाननामा तृतीयोऽध्यायः ।]

दुर्गविधानमिति सूतम् ॥ [२.३.१]

दुखेन गम्यते परेरिति दुर्गस्तु^८ स्य विधानं वप्रादिरचनयेति सूत्रार्थः । सर्वं धस्तु
खाम्यमात्यजनपदाना लाभः पालन चाभिहितम्, दुर्गप्रकृतेरभिधीयत इति महासप्तधः । अन-^९
तरसर्वं वशं जनपदिने .....^{१०} न्तपालदुर्गाण्युदियनि । स्थानीय च यत्र निशातग-
भिहित तेषा विधानमिति ।

जनपदरक्षार्थं तापात् स्थानीयादिदुर्गविधानमाह । *

चतुर्दिशं जनपदांते सांपरायिः^{११} के दैवकृतं दुर्गं कारयेदिति ॥ [२.३.२]

चतुर्दिश्कु जनपदांते सांपरायिकमिति । परेषा शत्रूणा आय आगमन पराय, ^{१२}
सम्पृक्तं सर्वं सामध्या परापस्तस्मै प्रतिस्खलनाय प्रभयती^{१३} ति सापरायिकम् । अयमा सम्यक्
परेपामाय कोशसंपत् तद्विनाशाय प्रभवतीति सापरायिकम् । स्वजनपदरक्षायै परजनपद-
विलोपाय प्रभवतीलर्थ । दैवकृतं स्वर.....^{१४} नेत्र दुर्गं देवखाततडागवकारयेत् परिखा-
दिमिः स्तस्कारयेदिल्ल^{१५} । चतुर्दिशमित्युक्ते चतुर्थं तपालदुर्गाणीत्यर्थपनम् ।
दुर्गस्य मूलप्रवृत्तयक्षतस्य । ओदरु पाविन धान्वत वनदुर्गमिति ।

प्रस्तेरं द्विविष्यादधो दुर्गाणि तानि द^{३७}शयनाह ।*

अंतद्वीपं स्थलं वा निश्चायरुद्धमौदकम् । प्रास्तरं गुहा वा पार्वतम् । निरुदकस्तंवमिरिणं वा धान्वनम् । रंजनोदकं स्तंवंगहनं वा वनदुर्गमिति ॥ [२.३.३]

द्विधा^{४८}गता आपो यस्मिस्त्रांपम् । द्वीपस्यांतर्नदीसोनसामंतरे भगवन्तद्वीपमित्येकम् । स्थलं वा निश्चेन जटेनायरुद्धं दैवगशात् । निश्चशब्देनाप्त तात्प्रथाजलमभिधी^{४९}यते । ‘निश्चयेभिन’ इति वचनात् । एवं द्विविधमुदकस्त्वेदमौदकम् । प्रास्तरं गुहा वा पार्वतमिति । प्रस्तरे एकखंडे भवेत् प्रास्तरम् । गुहा वा गृहनात् गुहा । यत्र पर्वतश्चतुर्दिवां^{५०} वेष्टयित्वा द्वारमेन मुस्त्वा गृहनात् सा गुहा । एवं द्विधीयं पार्वतम् । निरुदकं निस्तंवं निस्तृणं निर्विटपं च एकम् । इरिणमूपरं यतोपादिततृणोदकमेन द्विविधं धान्वनम् । ‘निह’द-कोइशो धन्वे ल्यान्नायात् । रंजनोदकं ‘खजिगतिवैश्वल’ इति पाठात्, सपंकजलम् । स्तंवगहनं केनलवृक्षस्तंवगहनं वा एवं वनदुर्गमिति द्विविधम् ॥ ७ ॥

तेपां नदीपर्व^{५१} [१०४] तदुर्गं जनपदारक्षस्थानम् । धान्वनं वनदुर्ग-मटवीस्थानमापद्य {प} सारो^{५२} वेति ॥ [२.३.४]

तेपां दुर्गाणां मध्ये नदीदुर्गं पर्वतदुर्गं च जनपदारक्षा अंतपालाः, तेपां स्थानं परप्रवेशनिगेधात् ।^{५३} धान्वनं दुर्गं वनदुर्गं च अटवीस्थानमाटविकानां स्थानं जनपदरक्षायमिति । आपद्यपसारो वा आपदि पराभियोगलक्षणाया अपसारो वा कलत्रम-पत्तार्य स्वाप्त्य इति ।

म^{५४}ध्ये दुर्गविधानमाह ।*

जनपदमध्ये समुदायस्थानं स्थानीयं निवेशायेदिति ॥ [२.३.५]

सर्तोऽनन्तरारीण व्यपहितात् समुदयमुदयहेतुन्वात् कोशस्तस्य स्थानम्, स्था[नीयमि]^{५५}ति । राज्ञः स्थानाय हितं निवेशायेदिति । दुर्गं विधायेति भावः । दैवहृतं चेद्वाति सकृदार्थं चेद्वक्ष्यमाणोपदेशेन कुर्यात् ॥ ८ ॥

वास्तुकप्रदास्ते देशो नदीसंगमे हृदस्याविशेष्यस्यांके^{५६} सरसस्तर्डागस्य

या वृत्तं दीर्घं चतुरस्त्रं वा वास्तुवद्वोनं वा प्रदक्षिणो^{५७}दकं पण्यपुट-भेदनमंसपथवारिपर्थाभ्यामुपेतम् ॥ [२.३.६]

वास्तुकप्रदास्ते देशो वास्तुविधाविद्विः शशिते देशो नदीसंगमे दुर्गत्वाजलसौक-र्यांयं च । तदलाभे^{५८} हृदस्याविशेष्यस्यांके सरसो देवखातस्य तडागस्य वा मनुष्य-

^१ J प०; J.I. शा० । ^२ SJ ख०; S.I. ल० । ^३ S.I., J.I. खम्ब० ।

^४ S, J.VI. आपद्यपसारो; S.I. आपद्य० । ^५ S हृदस्य वा अविशेषपत्ताद्वे; S.I. वारिपोषं; J वा विशोषं । ^६ SJG तदा० । ^७ SJG दुरुक्षदेशेन । ^८ SJ भेदन-मंसवारिपया etc.

खातस्यान् इति वर्तते । वृत्तं दीर्घवृत्तं वा । चतुरस्त दीर्घचतुरस्तं वा । दीर्घशब्दो मध्यस्य^३ [10B] उभयत्र योग्य । निरोणाद्वचदादीनामप्रशस्ताना निवृत्यर्थं वा । वास्तु-वशेन वा भूमिशेन दीर्घत्वमपि भग्नु । प्रदक्षिणोदकं प्रशस्तवात् । पण्यपुटमेदनं ततोऽप्यन् न “पण्यपुटा भित्य इति छतुनियम पण्यना सप्रहार्थम् । शुलकात्य चाविना-शार्थम् । अंसपथः स्थलपथ पुस्पवलीनदोषाधृष्टसै स्फैरत्यमानपण्यत्वात् । वारिपथश्च ताभ्यामुपेतं पूर्णपुटम् ॥ छ ॥

तस्य परिखास्तिस्थो दंडातरा द्विदंडातरी वा कारयेत् ॥ [२ इ.७]

तस्य सानीयस्य परि समतात् खन्यात इति परिपा(खा)स्तिस्थ इति न्यूनाधिकत्वे दोषदर्शनात् । दंडातरा द्विच^४त्वारिंशद्वृद्धुलहसेन चतुर्हस्तो दण्डस्तप्रमाणत परस्पर-तार(रा)^५न । अतो न्यूनातरा विशीर्णते । अधिनातरा परेषामात्रया भवति ॥ छ ॥

चतुर्दश द्वादश दशेति दंडान् विस्तीर्णा एव विस्तरादवगाढाः पादो-नमद्वं भूमिवशेन वा त्रिभागमूला मूल(ले) चतुरस्त्वा वा पापा-णोपहिता । पापाणेष्टकावद्वपाश्वा वा तोयातिकीरागं तुतोयपूर्णा वा सपरिवाहा^६ पञ्चग्राहवतीश्चेति ॥ [२.इ.८]

अभ्यतरे चतुर्दशदण्डविस्तीर्णा, मध्यपरिखा द्वादशा, वहि परिपा(खा) दशदंडान् ॥ विस्तीर्णा वार्या । न वाष्पतोयगणनाक्रमो गृह्णते । चतुर्दश दण्डान् वि^७स्तीर्णाया वाष्प-परिखाण गृहीतायामितरयोरव्यवसायो ग्रहणे भवतीति भाग । विस्तरादवगाढाः पादोन-मद्वं चेति । चतुर्दशदण्डविस्तीर्णाया पादोनो विस्ता . . .^८ दश दण्डा । अद्वं वा सप्त दण्डा । द्वादशदण्डविस्ताराया पादोनत्र नन दण्डा । अद्वं वा पद् दण्डा । दशदण्डविस्ताराया सार्द्दसप्तदण्डा, पचदण्डा वा गर्भीर्यमित्यर्थ । त्रिभाग^९ इति विस्तारादेव त्रिभागो^{१०} मूले यासामूर्ध्यविस्तारादेव तृतीयभागो मूले विस्तारो भग्नीत्यर्थ । तदथा चतुर्दशदण्डाया-श्वारो दण्डा हस्तद्वयगण्ठाविशलागुणा^{११}.. याथान(ला)रो दण्डा । दशदण्डाया दण्ड-प्रप्तमेनो हस्तचतुर्दशागुणानीति । मूल . . .^{१२} [11A] पापाणैरुपहिता वा दण्डप्रमाणेष्टतरालेष्वेव दण्डा दाढ़ीर्थं तृणायभागार्थ . . .^{१३} मतिके समीपे सिरागत यासा आगतुकतोयपूर्णा वा उद्विजतोयभागे सति पैरेष्टद्वयमार्गा. . . . दक्षमूलता कर्तुं^{१४} सपरिवाहा अभिन्नजल्प “त्रिवाहनार्थं राह परिगाहेन वर्तत इति । अयथा योऽन्यसहनो वप्रोपधात्रध स्यात् । पञ्चग्राहवत्ते च दु यान्तारिणीं कारयेदिति सत्र ।

वप्रविधानायाह । *

चतुर्दण्डा^{१५} वकृष्टं परिखाया पद्दंडोच्चित्तमपरद्वं “द्विगुणयित्कर्म राताद् च प्रं कारयेदिति ॥ [२ इ.९]

^१ SJG द्विदंडवरा या dropped ^२ SJG “गाधा” । ^३ SJG भूमिवान dropped ^४ SJG च ल. before दि^५ ।

चतुरो दंडनपृथ्याम्यंतरपरिखायाश्चतुर्दंडप्रमाणमंतरं मुस्त्वेत्यर्थः । पद्मदंड-
दो^१चित्तं चतुर्भिंशतिहसोरेषमवरुच्चं पापाणादिभिर्द्वौभयपार्थं पांगुविसरणनिपेधार्थम् ।
द्विगुणविक्षेपंभमुच्छ्रयाद् द्विगुणनिसारं द्वादशदंडनिलारनिलय्यः । स्या^२तादिति
खातोपांशुमिन्ने प्राकाराधिष्ठानं सेवामारत्याच घप्रशब्दप्रयोगः । तं कारयेत् ॥ ८ ॥

जर्ज्जुचयं भंचकेपृष्ठं कुंभकुक्षिकं वा हस्तिभिर्गोभिश्च क्षुण्णं कण्टकिं
गुल्मविषयहीप्रतानवंतमिति ॥ [२.३.१०]

जर्ज्जुचयमंतरं मुक्तवा चयाः शिटादीनां कर्चन्या दाढ्यार्थम् । ततथ चल्मीस्त्रियारा-
कारो भवतीति भाषः । भंचकपृष्ठं मन्ये निधिनिम्नं प्राकार^३दाढ्यार्थम् । कुंभकुक्षिक-
मिति । आयतशिटादीनभवत्वात् कुंभसमानुक्षिकश्चित्ते । दुरारोहो भवतिति । हस्तिभिर्गो-
भिश्च क्षुण्णं हस्तिभिर्गम्हेहाकायत्वात् गोभिलीक्षण्यु^४रत्वात् घनत्वापादनार्थम् । कंटकिनो
वदर्यादयः । गुल्मा भल्लातक्यादीनां(निः), विपाणि हनिनीकर्तवीरादीनि, वह्यो हस्तिग-
रुणीकर्मदाघास्तप्रतानवंतं मूल इत्यर्थः ॥ ९ ॥

पां^५[११] शुक्षेषेण^६ वास्तुचित्तद्वे राजभवनं^७ वा पूरयेत् ॥ [२.३.११]

पांशुदोषेण च प्रपूरणावशिष्टपांशुभिर्वास्तुचित्तद्वे नगरवास्तुनिम्नं राजनास्तुनि-
शांतभूमिनिम्नं वा पूरयेत् । समत्वापादनार्थम्^८ ॥ १० ॥

वप्रस्योपरि प्राकारं विष्कंभद्विगुणोत्सेधमैषकं द्वादशहस्तादूर्ध्वमोज-
युगम्^९ वा औचतुर्भिंशतिहस्तादिति कारयेदिति ॥ [२.३.१२]

उक्तलक्षणस्य वप्रस्योपरि प्राकारं प्रकृ^{१०}द्वाकारं विष्कंभद्विगुणोत्सेधमिति
विस्तारद्विगुणोच्छ्रयम् । अनुकोडपि विष्कमलयोदशविधः प्राकाराणां वश्यमाणादूर्ध्वसेधात
प्रसेकमर्द्धप्रमाणः वार्य इति व्यास्यर्थं वच^{११}नम् । ऐष्टकं इष्टकचित्तम् । द्विचत्वारिंशदंगुल-
हस्तेन द्वादशहस्तादाधात् प्राकारादूर्ध्वमुपरिषदादोजं विपमहस्तसंरयं युगम् समहस्तसं-
रयम् । तत्या । त्रयोदशहस्ता ओजधतु^{१२}दृश्यहस्तो युगमः, पंचदशहस्ता ओज इत्येवं योग्यमा-
चतुर्भिंशतिहस्तात् द्वादशहस्तादृशः चतुर्भिंशतिहस्तादधिभो न कार्य इति नियमः । ओज-
युगमप्रहृणं च ह.....^{१३}न्यूनेन वितस्त्वंगुलादिभिर्हस्तेष्वृद्धिर्द्विनं कल्पर्नायेति ज्ञापनार्थम् ।
एवं च त्रयोदशैव प्राकारा भवन्ति । विष्कमप्रमाणमपि पद्महस्तादिलवर्दापवधते । एवं
तु.....^{१४}कारयेत् ॥ ११ ॥

रथचर्यासंचारं तालमूलं मुरजक्षेः कपिशीर्पकेशाचित्तापमिति ॥

[२.३.१३]

रथचर्यासंचारत्य प्रमाणं पचारत्रिप्रमाणा वश्यति । पंचाक्षयो रथपय
ह.....^{१५}। १२। मुरजक्ष-कृतिर्णीर्पकारद्व प्रदेश निहाय प्राकारयस्त्वके पचारत्रिप्रमाणोऽ-

^१ SJG ^२ dropped । ^२ SJ शिष्टेण । ^३ SJG राजमयन् dropped.

^४ SJG ओजं यु । ^५ SJG गा separated from चतु ।

वधाशो योधानां संचारार्थं कार्यः । तालमूलं तालवृक्षासारमूलं दार्ढार्थम् । मुरजके^१-
मुरजकाकैर्योधापरणद्वालैः कपिशीर्षकैः कपिशीर्षगाकैरस्तीश्णप्रैरेकजातीयैर्विमिश्रैर्वा
आचितमयं बहिर्भूतरुधारा यस्य ॥३॥

पृथुशिलासंहतं^२ वा शैलं^३ नत्वेव का^४ घमयं कारयेत् । अग्निरवहितो
हि तस्मिन् वसतीति ॥[२.३.१४]

संगतो हु पृथ्वीभिः शिलाभिः संहतं शैलं वा प्राकारं कारयेत् । न त्वेव
काषमयं कारयेत् । हि यस्मादग्निरवहितः]^५ सन्निहितस्तस्मिन् वसति । अल्पेनापि
यत्रेन पर्यन्नहितः सर्वं दहतीति भावः ।

प्राकारमस्तके युद्धार्थमद्वालकादिविधानायाह ॥*

विष्कंभवतुरस्तमद्वालकमु^६ त्सेधसमावक्षेपसोपानं कारयेत् विंशद्वंडा-^७
तरं चेति ॥ [२.३.१५]

विष्कंभेन पचारतिप्रमाणेन समानाश्वतस्त्रोऽप्यस्यो यस्य तमद्वालकम् । 'अद्वा-
तिक्रमहिसयोरिति पाठा'^८ त् । प्राकारातिकरं परहिसा च आ समताष्टातीलद्वालकः ।
प्राकारोपरि युद्धार्थं कोष्टस्त्रिवेशः । तदथा । पंचाग्रणसंभवतुष्योपरि तुलफलदास्तारा-
च्छाधकरु^९ पोतपाल्यादिपरिकरोद्धुं मुखजपताकादिरचनोऽद्वालकः । उत्सेधसमावक्षेप-^{१०}
सोपानं इति । सत्रप्रस्य प्राकारस्य य उत्सेधस्तास्य समो योऽग्नेपः तत्र सोपाना^{११} [12B]-
न्यारोहणार्थं निश्रेणीपदानीप यस्य । तथाथा । वग्रमूलात् प्राकारोत्सेध यायदायात सूत्रमवशि-
प्यात्मसुखं तत आरम्भ सोपानानि क्रियते । ततश्चायुधव्यापृष्ठोभयकागणा^{१२} मपि योधानामा-
रोहणं सुखेनैव संपद्यन इति भावः । तसेवभूत कारयेत् । विंशद्वंडांतरं च विंशविंशद्वा
अतरं यस्य । जातावैकपचनम् । यावत्प्राकारस्यायतत्व [त]त्र^{१३} विंशविंशद्वंडेष्टद्वालकः कर्तव्य^{१४}
इत्यर्थः । एवमद्वालकयोः सर्वेन विंशद्वंडमतर कर्तव्यमिति भावः ॥ ३ ॥

द्वयोरद्वालकयोर्भूत्ये सहर्म्यद्वितलामध्यधर्माः^{१५} यामाः प्रतोलीं कार-
येत् ॥ [२.३.१६]

द्वयोरिति वीप्ता द्रष्टव्या । द्वयोर्द्वयोरद्वालकयोर्भूत्ये विंशद्वातरे सहर्म्य-
द्वितलां ह[र्म्यसुत्तरा]गार घंटाद्युपेत तेन^{१६} सह द्वे तले यस्यास्तामभव्यद्वद्वयामाम् ।^{१७}
अद्वालकः समचतुरसो भगति । तदपेक्षयाऽभ्यर्द्धायामामद्वेनाविक आयामो भगतील्यर्थः ।
त^{१८}यामा । पंच[१]रत्निविस्तार आयामस्तद्वेनाविक आयामो भगतील्यर्थः । आयतचतुरसा
प्रकर्त्तेन तोत्पत्ते परामीकमस्या स्तिरेष्टा^{१९} [13A]लाधिगोत्सेधायामिति प्रतोली ता
कारयेत् ॥३॥

१ SJ रहित, G सहित । २ SJG कारयेत्, after रैत । ३ SJG कारयेत्
dropped ४ SJ Sutri ends at कारयेत्, विंशद्वंडा^५ read with the following
sutra.

अद्वालकप्रतोलीमध्ये त्रिधानुष्काधिष्ठानं संपिधानं छिद्रफलकसंहतं
मिंद्रकोशं^३ कारयेत् ॥^४ [२.३.१७]

अद्वालकप्रतोलीमध्ये सार्वदशागुलोपेतचतुर्दशद्वप्रमाणेऽत्रापि वीप्सेन त्रिधा-
नुष्काधिष्ठानं पचारत्तिग्रनुस्तन धन्वन स्थापयेदिति वचनात् । त्र^५याणामधिष्ठानं पच-
दशहस्तायत भवति । सापिधानैश्चिद्रफलकैस्संहतम् । सच्छिद्रफलकत्र शरणिर्गमार्थ-
सापिधानत्र पश्चातप्रतिस्तवलग्नार्थम् । इंद्रकोशं इत्रामा^६र कोश । अक्षिस्तमानसहस्रप्ति-
श्चपेतत्वात् कारयेत् ॥ ८ ॥

अतरेषु द्विहस्तविष्कंभं पार्थ्यं चतुर्गुणायामं^७ देवपथं^८ कारयेत् ॥

[२.३.१८]

अंतरेषु स(सा)^९द्विनविशदगुलाय^{१०}तपचदडेषु द्विहस्तविष्कंभम् । पार्थ्यं
प्राकारबहि पार्थ्यं चतुर्गुणायामं अष्टहस्त सारदारुमयम् । ताम्रविशदगदमध वृत्तशरमाँ
सर्वत छादित देवपथमा प्रवेश^{११}शरणिर्गमत्वात् प्राकारमूलरक्षणार्थं कारयेत् ॥९॥^{१२} [१३B]

दंडातरा द्विदंडातरा वा चर्याः^{१३} कारयेत् ॥ [२.३.१९]

दंडातरा चतुर्दस्तातरा द्विदंडातरा वा अष्टहस्तातराश्चर्या उत्तेष्ठसमावेष-
सोपाना अस्यांतात कारयेत् प्राकारारोहणार्थम् । प्राकार समाळश्च..... । अटा^{१४}-
स्त्रजसोपानानि तु महान्ति एवदेव वहुपुरपारोहणार्थानि । चर्याख्लदाध योधा विशीर्णवा-
च्छादिता युध्यते ।

अग्राह्ये देशे प्रधाननिर्का(का) निष्किरद्वार चेति ॥ [२.३.२०]

महाखातनप्रयोर्म^{१५}ये चतुर्दशप्रमाणेऽत्रात्ते गोमूत्रिशामारा पुरुषप्रमाणमुडप्रा-
वरेणाग्राह्ये परेपा निष्किरद्वारर्निर्गत्य परिगारक्षार्थं प्रधाननि योधा अस्यान्ति प्रधान-
निकां कारयेत् ॥^{१६} निष्किरद्वार च अप्राप्त एव देशे देवपथस्यापत्तात् प्राकाख्लशिप्रदे-
शेषु, निष्किरद्वार निर्धीयते वहि परिगारक्षार्थं योधा येन तद्वारोहणाकारणार्थं शत विष्णुप्रा-
वर^{१७}बहामितिपु सन्पत्तसोशान वाण्यायहृष्टवक्षाट यारयेत् । जात्रावेशवचनम् । यश्यति
च दुर्गेष्ठभोगये 'निष्किरद्वापनिष्टत्य दुर्गस्यान् धातयेदिनि ।

परिखादीना रक्षा^{१८}र्थनाश ।*

हस्तमानमेव भवति । ततथ प्रथमप्राकारे पंचदंडं, द्वितीये हस्तोत्तरं, तृतीये द्विहस्तोत्तरं, चतुर्थे त्रिहस्तोत्तरं, पंचमे.....^{१०} इमे चतुर्विंशतिहस्तेऽद्यदंडमिति । पङ्गभागमायामादधि-कमष्टभागं वा स्वकीयस्वकीयप्रमाणात् पङ्गभागमायामादपिकमष्टभागं वा । पंचदण्डे आयामे पङ्गभागे हस्तनय चतुर्थे गुणानि । अष्टगभागः रार्द्धहस्तद्वयमिलेन द्वादशाखपि क्षेत्रेषु योग्यम् ।

* तथेन द्वारतलस्योसे न प्रयोदशविष्मेन दर्शयन्नाह । *

पश्चददाहस्तादेकोत्तरमा अष्टादशहस्तात्^{११} तेलोत्सेपः ॥ [२.३.२४]

मैंदंडभाकारस्यायगुच्छयो दृष्टव्यः । तमसतः एव यस्मात्तरं तत्य तलोच्छयः ।

सार्वें द.....स्तर.....हस्त ॥ ३ ॥

संभस्य परिक्षेपाः पङ्गाया^{१२} मौ द्विगुणो निखातशूलिकायाश्वतुर्थो भागो वेति ॥ [२.३.२५]

द्वादशदस्योसेवे प्राप्तारे द्वादशदस्योसेप । .....द्वादशहस्तापिंडपल.....^{१३}-

सारभूमिभानेदादै द्रष्टव्यम् । तलोच्छयवृद्धेय स्तम्भोच्छयवृद्धिर्व्याह्याता । संभस्यौल्यमाह ।

संभस्य परिक्षेपाः.....^{१४} [१५] द्वादशहस्तायामस्य द्विहस्त स्तोल्यं भवनीलर्थः ।

स्तम्भायामस्य पष्ठोंशो विष्टकंम इति भावः । द्विगुणो निखा । न त्वेव काष्टमयं कार^{१५}-

” येत् । अग्निवहितो हि तस्मिन् वसनीनि वचनसामर्प्यात् । प्रतोल्यां सकलसाधुं तामवेष्टिं द्रष्टव्यम् । .....परिक्षेपचतुर्थभगव्याप्ताणे भवति । ”

एवं द्वारनिवेशमगिधाय मैंदंडभाकारमन्तर्निविष्ट्यादितउपीयानमाह* ।

आदितलस्य पंचभागाः शाला वापी सीमा [गृहं च । दशभागि-की]^{१६} द्वां प्रतिमंचां ॥ [२.३.२६]

” तथापा ।

एवं भागाः स्तके कार्याः प्रत्यंशं पंचकोष्टाः ।

यथायोगे विभागोऽत्र शालामीमाशृद्धादिषु ॥

पोषुकस्य विभिरुदयंशोः कोष्टशो जायतेऽत्र तु ।

विभिः पड़दौ, पोषाद्दे पादोऽपि द्वादशांशादः ॥

.....^{१७} कोष्टश्च व्यंदीदभयोः पार्वयोरपि ।

पंचकोष्टा भयेदापी मध्यमयं कोष्टसञ्चयम् ॥

द्वारवंधनदेशस्तलज्जपेत्तें न उभते । जनारदानदेशाभागात् । आदितलस्य पंच

.....^{१८} प्रमाणस्य पंचभाग आयामेन विश्वामिष्टभेन ददादिप्रागोऽम्बन-रभागान्मितः । शाला प्रदर्शनारणादिन्यानम् । शात्रप्रत्, मिन घटमुद्धारं शुभिर्व वापी

” .....^{१९} रत्नात् । पशा प्रविश्व शत्रुतुर्गमिता, प्रतरपी । अम्बिनः शात्रप्रभागो भागस्सीमागृहम् । वरामर्दनभागयो, सीम्बि विष्ट्यात् ॥ [१५४] सीमागृहं कुडार्यम् ।

युद्धार्थे दशभागिकौ द्वौ प्रतिमंचौ । † अर्द्धदंडादिप्रमाणो वापीभागस्योभयतः द्वारक्षु-
कावस्यानभूतौ प्रतिमंचौ प्रविशता परिज्ञानार्थम् । आदितलस्य ।

..... "धा कृत्वा यायाः पार्घव्येऽपि च ।

प्रतिमंचौ च तो कार्यो गोप्त्वाणां स्थितये मदा ॥

अंतरमाणी^१ हम्र्यं वेति ॥ [२.३.२७]

शाला - वापी - सीमागृहप्रतिमचापरुद्धप्रदेशे..... . . . . .^२ मंतरमित्युच्यते । तत्र
आणी इत्याणिद्वय सोपानमार्गद्वारद्वयमित्यर्थः । शेषप्रदेशद्वये हम्र्यं रक्षकशयनासमार्थं
घटलगृहम् ।

द्वितीयतलविधिमाह । *

समुच्छ्वयादर्जतले स्थूणां^३ वंधथेति ॥ [२.३.२८]

समुच्छ्वयात् पंचदशस्तादद्वं सार्वसप्तस्ता. समुच्छृष्टः । उच्छ्रूयापेक्ष्याऽर्जुत-
लमुच्यते । क्षेत्र व्यादितलसमानम् । स्थूणांवंधथात्र स्थूणाः क्षुद्रस्ताभा आदितलस्योपरि
स्थूणां..... .^४ न्यासे कृत्वा, वंधो द्वितीयतलवयः । स्ताभतुलादिभिः कार्यं इति वाक्यशेषः॥४॥

अर्जुवास्तुकुमुक्तमागारं विभागान्तरं वेति ॥ [२.३.२९]

..... . नवास्तुतथ भूतल चार्द्धप्रमाण..... .^५ तीयतलमित्यर्थः । उत्तमागारं
च धंद्यकलशादिरचनया, विभागान्तरं वा द्वितीयतलात् तीयतलं विभा..... .^६
कर्त्तव्यमित्यर्थ ॥ ४ ॥

इष्टकाववद्वपाश्वं वासतः प्रदक्षिणसोपानमिति ॥ [२.३.३०]

इष्टकाववद्वपाश्वमिति काष्ठ ..... .^७ निषेवार्थं वासत इति द्वारनिर्गमे भागे ।
प्रदक्षिणसोपानमिति । पद्धिमेष्टकमित्यरम्भं पद्धि�..... .^८ मेष्टव कमिचिलग्रानि द्वार
यावस्योपानकानि धीयत इत्यर्थ ॥ ४ ॥

गूढभित्तिसोपानमितरतः^९ [१०A] द्विहस्तं तोरणशिरः । त्रिपंचभा-
गिकौ द्वौ^{१०} कपाटयोगो, द्वौ^{११} परिधाविति ॥ [२.३.३१]

दक्षिणतोऽन्यंतरमागे गूढगोडक... .^{१२} कभित्तौ सोपानं कार्यम् । गूढप्रवेशनिर्ग-
मार्थम् । द्विहस्तं तोरणशिर इति । उत्तदेहल्या द्विहस्तं क्षुपिर मुक्त्वा..... .^{१३} करतोरणं
विधातव्यम् । वातप्रवेशनार्थं शरमोक्षार्थं च । त्रिपंचभागिकौ द्वौ कपाटयोगाविति ।
पंचधा वि..... .^{१४} अतर्पेहिधैरैक पचमाग परित्वय मध्यमालय पचमाग अतरगयोः
कपाटयोगयोस्तो त्रिपंच[भागिकौ द्वो कपाट]योगो. . . . पचमयोध्य पचमभागयोः
सधौ भ^{१५} वत इत्यर्थं । कपाटयोगद्वयग्रहण द्विवद्ध सुगद्ध भवतीति । द्वौ परिधी प्रले-
कमित्यर्थः । समततः कपाटोपधातक हरीति परिधा..... . कपाटयोग्मव्ये त्रिमागपार्थे
अम्यतरतः स..... .^{१६} भय भवत । द्वितीयस्यापि तथैन ॥ ४ ॥

† 'सपाददंडादिप्रमाणी' पाठातरम् । These words are written in the upper
margin of the leaf. १ SJ अंतरमणि, G अंतरम् आणि । २ SJG आर्थ ।
३ SJ यन्प । ४ SVI द्वौ द्वौ । ५ SJG वा । ६ SJG द्वौ द्वौ ।

अरनिर्दिकीलक इति ॥ [२.३.३२]

चतुर्मिश्रसंयुगे द्वैहः कपाटयुगसंभिमाकम्याभेदेहलीविभरं प्रविशनि वीद्युस्त्रिमिन्
इदजिता मिलेद्वो वद्ध इन्द्रियो इत्युच्यते । उर्द्धभागेऽपीप्यते, महाकक्षीलाद्यः ॥ ४ ॥
पञ्चहस्तमाणिद्वारमिति ॥ [२.३.३३]

कपाटयोगयोरेवैकगमनपाटे पञ्चहस्तोत्सेधं आणिद्वारं क्षुद्रवद्वारमित्यर्थः ।
..... "तेऽपि द्वारे प्रवेशनिर्गमार्थं अत्रापि कपाटागलादिकं चार्थप्राप्तं कपाटानां च लोह-
कंटकवित्तमर्पणपन्नम्, दुर्गविधानप्रस्तावात् ॥ ५ ॥

चत्वारो हस्तिपरिधा इति ॥ [२.३.३४]

कपाटरक्षार्थं..... "हस्तिनामसाप्याश्वत्वारः परिधाः हस्तिनिगारणार्थं हस्ति-
परिधाः ॥ ६ ॥

निवेदाद्दं हस्तिनखेमिति ॥ [२.३.३५]

निवेदाः प्रतोन्याः पञ्चददादिस्तादद्दं सार्वदंडद्वयादि हस्तिनखं देहलीतो..... "

[१६८] कारेण क्रमानिन्नं शिळामयम् ॥ ७ ॥

मुखस्तमः संक्रमः संहार्यो भूमिभयो वा निरुदक इति ॥ [२.३.३६]

मुखं द्वारश्चपिरं तस्मः परिखासु संक्रमो मार्गं इत्यर्थः । अधिकस्य प्रयोजनाभा-
वात् ।..... "रुपा मुखे माति तावनामेन परिखासु संक्रमणं शुक्रग् । स च संहार्यः काष-
थंत्रादिना सोदके खातप्रदेशे, भूमिभयो वा निरुदके । तावती भूमिमपहाय खातव्यमित्यर्थः ।

प्रतोन्ये..... "शेषमाह । *

प्राकारसमं मुखमवस्थाप्य त्रिभागगोधामुखं गोपुरं कारयेदिति ॥

[२.३.३७]

मुखमादित्यादधः शुभिरं तत्र द्वादशहस्ते प्राप्तारे पञ्चदशहस्ताणो-
त्सेधं इति व^३ चनात् । अत्र गोपुरे प्राकारसममेव मुखं कर्त्तव्यम् । द्वादशहस्ते प्राप्तारे
द्वादशहस्तं एव मेंडकः । द्वादशस्ताः स्तमाः हस्ताद्यं च संभोद्धृपरिकरत्य । एवं सपरिकरः
संभोऽपि द्वादशहस्तं..... " एव प्रतोलीतिविहसाज्ञनोऽध्ययनिस्त्रेषु विशेषः । त्रिभा-
गगोधामुखमिति त्रिभाग क्षेत्रस्य पञ्चददा...मप्रतोथि..... मुखानारो मेंडकप्राकार एव
..... "यो योधाना युद्धसौकाक(प)र्थं द्वारक्षानिश्चार्थं च । प्रायो विवीताभि-
मुख गतामेव द्वारमिति गोपुरं..... टक्क्यो शृगाटकामारेण वि..... " तयोर्गोधा-
मुखानारं द्वार भवति तत् कारयेत् । शेषं प्रतोगेतरगाननम् ।

¹ SJG क dropped. ² SJG "मणि", S.I. "माणि" । ³ SJ "सार्थ" । * SJG "नक्ष" । ⁴ SJG read this Sutra with the following सुखसम etc.

5 SJG संक्रमोऽसंहार्यो वा भूमि etc. ६ J suggests to read त्रिभागगोधामुखं for गोधामुखं and translate "Gopura is to be in three parts and with its entrance below."

पु^० [१७A] पुरिणीद्वारमाह ।*

प्राकारमध्ये वार्षीं कृत्वा पुष्करिणीद्वारम् ॥ [२.३.३८]

प्राकारयोर्मेंटकयोर्मध्ये यच्छुपि तत्सम.....फलकास्तारो भूमिकावंधे.....^०
युद्धसौका(क)र्यार्थमनेनैव विशेषेण प्रतोत्पेव पुष्करणीद्वारमित्युच्यते । चतुरस्ता वापीयु-
च्यते.....चतुरस्ता तु.....णीत्येकोऽर्थः ।

कुमारीपुरमाह ।*

चतुः^० शालमध्यर्घ्विवृतांतरं साणिकं^१ कुमारीपुरमिति ॥ [२.३.३९]

चतस्रथतुर्दिश शाला एव कार्याः । न सीमागृहव्यपदेशा । प्रतोत्पेक्षया अन्त-
स्मर्द्देनाधिक वापीस्थाने विघेयम्, प्रतिमचक .....^० पनीय तत्क्षेत्रमपि वापीमध्ये प्रक्षिप्तै-
षमर्द्देनाधिकमंतरं भगति । तच साणिकं आणियुक्त तुलाफलकातरे छिद्रयुक्तं युद्धसौका-^०
र्यां पुरिणीपुरमिति सर्वतः बुद्ध्यमुक्त.....^० न शेषप्रतोलीसमानमिति ।

मुडकद्वारमाह ।*

मुंडहर्म्यद्वितलमुंडकद्वारमिति ॥ [२.३.४०]

मुंडेनोत्तमागाराभापात् । हर्म्यद्वितलेन युक्त प्रतोलीद्वारमिति मुंडकद्वारम् ।
यथा.....^० रहितो मुड इत्युच्यते । तथा द्वारमप्युत्तरागाररहितमिति ।

पंचदारमेदानभिधाय सर्वापादमाह ।*

भूमिद्रव्यवशेन वा निवेशयेदिति^१ ॥ [२.३.४१]

भूमे समत्वं विप्रमत्वं च.....^० [१७B] निम्नता च दुर्गा भूमिस्तदैकयैव परिखया
पर्यात्मय समा तदा पञ्च सप्त वा परिखा कारयेदिति मानवा ।^० यदि द्रव्यं काष्ठहिरप्या-
धिकं तदा उक्तादविका अपि विशेषात् । न्यूने द्रव्ये न्यूना इति । निवेशयेद्वर्गमिति^०
पाक्यशेष ॥ ४ ॥

प्राकारायासूख्योधरणोपकरणस्थानार्थ..... ।*

[त्रिभाँ]^० गाधिकायार्मा भांडवाहिनीः कुल्याः कारयेदिति ॥ [२.३.४२]

यदि दशहस्तो विष्कम्भस्तदा पचदशहस्त आयाम इत्यादि । भांडं रणोपकरणं
तद्वर्त्ति चाविष्टिन्तत्या निर्वृद्धेन्यदावेष्यमिति^० ...^० कुल्यासु जलमविष्टिन्न तथात्^०
भादनिति । कुल्यान्यपदेशो भाडशाळानाम्, ताथानुप्राप्तारमतः कारयेत् ।

यद्वहति तास्तदिदानीं भाडमाह* ।

१ SJG कृत्वा वार्षीं । २ S पुरिणी द्वार, SVI ^०णीद्वार, J reads पुष्करिणी,
but reads द्वार with the following sutra चतु शालमध्यर्घ्वान्तराणीक, and says
it should be read as सद्वार चतु शालमध्यर्घ्वान्तराणीक । ३ SJ ^०धांवराणीक^० SVI
^०धांवद्वासान्तरमाणिक, G ^०धांवतराणिक । ४ SJG हर्म्यं द्वितल, SVI हर्म्यद्वितल ।
५ SJ read this Sutra with the following SJG निवेशयेत् dropped
६ A part of the उत्त्वानिका is lost But SJG read the Sutra with
त्रिभाग^०, so does the commentary. ७ SJ यामा ।

तासु पापाणकुद्धालोः कुडारीकांडक[ल्पनाः] ॥^१

मुंडीमुद्धरा दंडाश्वक्यंतदात्मयः ॥

कार्याः कर्मारिकाशूलोवेधनाग्राश्व वेणवः ।

उष्टुग्रीव्यर्द्धिमयोगाः कुप्यकल्पे च यो विधिः^२ ॥ [२.३.४३]

तासु कुन्यासु पापाणा रस्यात्मदिक्षेप.....^३ लः उननमुद्धार्याः, कुडार्य-
स्थेदनमुद्धार्याः, कांडकल्पनाः शरतोत्कारोपस्तरणानि । मुंड्योः गदादि..... । मुद्धरा
रजकमुद्धरामाराः प्रहरणविशेषाः, दंडा लोटदासमया... [चक्रा]^४णि हस्तयत्रक्षेष्याणि,
यंत्राणि जामदद्यसर्वतोमद्रवहुमुखार्दीनि, वाणपापाणादि.....विताशतं हंतीति.....
कर्मारिका इत्यस्त्वर्तोमद्रवहुमुखार्दीनि, शूलोवेधनाग्राश्वमारायाः, वेणव उष्टुग्रीवाकार...
दुर्गलंभे.....^५ गेयंत्रैसौलादिवानि यैः क्षिप्तते । कुप्यकल्पे च कुप्याना कल्पना...^६

.....[इति मुग्धविद्वासाङ्गोग्यमविरचित] ^७[18A]नीतिनिर्णात्यभिधानायां कौटलीय-राजसिद्धान्तानीतायामध्यक्षप्रधारे तुष्टीयोऽध्यायः ॥

[अथ दुर्गनिवेशनामा चतुर्थोऽध्यायः ।]

.....^१विधीपत इति सत्रार्थः । संधस्तु विहितमपि दुर्गनिवेशमनुपयोग-

^२ .....^२नामा कश्चिद्देवविशेष इति प्रतिकूलत्वात्संवैर्देवविर्विजित्योत्तानः पातितस्तस.....
दमे ग्रहा स्थितः । देवो.....^३दग्मगच्छय स्थितः । स तत्रस्य पूर्यते । तस्य मर्मसिरा-
वंसादि परित्यज्य निवेशः क्षियमाणः प्रशातो भरतीति । वास्तुविभागः कर्तव्य इति शेषः ।
ब्रयः प्राचीना राजमार्गा.....^४व॑भिमुखमचतीति । ब्रय उदीचीना उदगमुखाः प्रागु-
दग्मगच्छय मगल्यार्थम् । ते चैकाशीति पदे न नववाचिभक्ते वास्तुनि द्रष्टव्याः । वास्तुहृदया-
दुर्तरे नपभाते यथोक्तु.....^५पुरविधानमिति वचनसामर्यात् । नष्टेकाशीति पदं विहाय
नवभागसंमवः । तथा चोकम् ।

“दश पूर्णायता धंशा दश चैवोच्चरायतः ।

नवभागहृत शेषाः पदानां नव.....^६ ॥

दश पूर्णमुखान्यनुवशे सूलाणि प्रसार्य दशैरोदगमुखानीनि । चतुरस्त्वादानां न नवभाग

^७ भवति । नरके नरके मध्यमे पदे मर्मप्रिमयैर्द्वगानिनः.....^८[८]जमार्गस्तथैव त्रय
उदीचीनास्ते च महामर्मस्त्वा वशाः । तथा चोकम् ।

चंद्रमेरुहृदयं नवममर्मे चतुःशिरम् ।

उच्चानसेस्थितं निदित्पुरप्य वास्तुक । .....^९[18B]

[इतोऽमे मूलादर्शम्बुद्धितः ।]

*.

१ SJG कुद्धरुद्धारी । २ SG मुद्धरिड SJ । मुद्धरी । J मुद्धरी । ३ SJG
दग्मगच्छक । ४ SJG का । ५ G शूल । ६ DJG मार्मारिसनोगा । ७ S,J,I.
योऽवधिः ।

कौटुलीयमर्थशास्त्रम् ।

* विनयाधिकारिकम् - प्रथमाधिकरणम् ।

[प्रकरणाधिकरणसमुद्देशः ।]

* औं नमहश्चक्त्रहस्पतिभ्याम् ।

‘पृथिव्या लागे पालने च यावन्त्यर्थशास्त्राणि पूर्वचार्यैः प्रस्थापितानि प्रायदास्तानि संहृत्यैकमिदमर्थशास्त्रं कृतम् । तत्याचं प्रकरणाधिकरण-समुद्देशः—

विद्यासमुद्देशः ॥१७ वृद्धसंयोगः ॥१८ इन्द्रियजयः ॥१९ अमात्योत्पत्तिः ॥२० मध्रिपुरोहितोत्पत्तिः ॥२१ उपधामिदशीचाशौचज्ञानममात्यानाम् ॥२२ गूढपुरुषो-
त्पत्तिः ॥२३ गूढपुरुषप्रणिधिः ॥२४ स्वविषये कृत्याकृत्यपक्षरक्षणम् ॥२५ परविषये
कृत्याकृत्यपक्षोपग्रहः ॥२६ मन्त्राधिकारः ॥२७ दूतप्रणिधिः ॥२८ राजपुत्ररक्षणम् ॥२९
अवरुद्धवृत्तम् ॥३० अवरुद्धे वृत्तिः ॥३१ राजप्रणिधिः ॥३२ निशान्तप्रणिधिः ॥३३
आत्मराधितकम् ॥३४ इति विनयाधिकारिकं प्रथमाधिकरणम् ॥३५ [३५.]

जनपद्विनिवेदाः ॥१४ भूमिच्छिद्रोपिधानम् ॥१५ दुर्गविधानम् ॥१६ दुर्ग-
 निवेशाः ॥१७ सक्षिधातृनिचयकर्म ॥१८ समाहर्तुसमुदयप्रस्थापनम् ॥१९ अङ्कषपटं ॥१९
 गौणनिकव्यधिकारः ॥२० समुदयस्य युक्तापहतस्य प्रत्यानयनम् ॥२१ उपयुक्तप-
 रीक्षा ॥२२ द्वासनाधिकारः ॥२३ कोशप्रावेशः ॥२४ रद्धपरीक्षा ॥२५ आकारक-
 भाँतप्रवर्तनम् ॥२६ अक्षद्वाली ॥२७ सुवर्णाध्यक्षः ॥२८ विशिषा(खा)यां सौवर्णि-
 कप्रचारः ॥२९ कोष्ठागाराध्यक्षः ॥३० पण्याध्यक्षः ॥३१ कुप्याध्यक्षः ॥३२ आयु-
 धागाराध्यक्षः ॥३३ तुलामानपीतवम् ॥३४ देशकालमानम् ॥३५ शुल्काध्यक्षः ॥३६ ॥३६
 ...ध्यवहारः ॥३७ सीमीध्यक्षः ॥३८ ... ॥३९ सुराध्यक्षः ॥४० चूनाध्यक्षः ॥४१
 गणिकाध्यक्षः ॥४२ नार्तिध्यक्षः ॥४३ गोडध्यक्षः ॥४४ अभ्याध्यक्षः ॥४५
 हस्ताध्यक्षः । ॥४६ [२.ग्र.] रथाध्यक्षः ॥४७ पत्त्याध्यक्षः ॥४८ सेनापतिप्रचारः ॥४९

१-१ मूलादर्शस्थायं पश्चमतुपडभ्यम् । अत एतद्विदप्तन्तर्गतः प्रथमाधिकरणप्रकरणसमुदाय-परिषाकः समग्रोऽपि सप्तपाठः सुटिपस्तादशीति समग्रोऽपि ।

५ गुणादर्थं यत्र यत्र प्रपाणा सिद्धिर्दृष्टिप्रमाणाकृदिताः, सेम च ये ये शब्दाः वर्णाः धर विगटा से व्यवहृत्य यत्प्रपाणोऽप्येषुकाः तर्तुताः सन्ति। योगः।

१ इ० “चिद्रविषयम् । २ स्वि०, ५ मिवेत् । ३ श० “तुच्ये०, स्वि० “तुनिये० । ४ श० आद० ।
५ इ० पृष्ठे०, स्वि० “पाले० । ६ स्वि० “गाम० । ७ इ० “कमापि० । ८ इ० कोशप्रदेशरत्न० । ९ इ०
“शालादा शुरुप्पाप्यदा० । १० इ० स्थाप्यदा० । ११ इ० सीताप्य० ।
सरि० शैट० आय० ।

मुद्राऽध्यक्षः ॥^{१०} विदीताध्यक्षः ॥^{११} समार्हत्प्रचारः ॥^{१२} गृहपतिकैवैदेशं-
कतापसच्चञ्जनाप्रैषिधयः ॥^{१३} नागरिकंगणि [धिः] ॥^{१४} इति] अध्यक्षप्रचारो
द्विती[यमधिकरणम् ॥]

ब्यवहारस्थापना ॥^१ विदादपदनिवंधः ॥^२ विवाहसंयुक्तम् ॥^३ दायवि-
भागः ॥^४ चास्तुकम् ॥^५ समयस्थानपार्कम् ॥^६ क्रणादानम् ॥^७ औपनिधिकम् ॥^८
दासकर्मकरकल्पः ॥^९ सम्भूयःसमुत्थापनम् ॥^{१०} विक्रीतक्रीतानुशयः ॥^{११}
दत्तस्थानपार्कम् ॥^{१२} अस्वाभिविकर्यः स्वस्वाभिसम्बन्धः ॥^{१३} साहसम् ॥^{१४}
वाक्पारुप्यम् ॥^{१५} दण्डपारुप्यम् ॥^{१६} घृतसमाहृयम् ॥^{१७} प्रकीर्णकमिति ॥^{१८}
धर्मस्तीयं तृतीयमधिकरणम् ॥ छ ॥

कारुकरक्षणम् ॥^१ वैदेहकरक्षणम् ॥^२ उपनिपातप्रतीकारः ॥^३ गू[२ दि.]
दाजीविनां रक्षा ॥^४ सिद्धच्छञ्जनैर्माणवर्कप्रकाशनम् ॥^५ शंकारूपकर्माभिग्रहः ॥^६
आशुमृतकपरीक्षा ॥^७ वाक्यकर्मानुयोगः ॥^८ सर्वाधिकरणरक्षणम् ॥^९ एकांग-
घणनिक(प्ल)र्थः ॥^{१०} शुद्धच्छित्रश्च दंडकल्पः ॥^{११} कन्याप्रकर्म ॥^{१२} अतिचारदंडा
इति ॥^{१३} कण्टकशोधनं चतुर्थमधिकरणम् ॥ छ ॥

दंडकाभिकम् ॥^१ कोशाभिसंह[र]णम् ॥^२ भृ[त्यभरणीयम् ॥^३ अनु-
जीविष्वृत्तम् ॥ संमयाचारिकम् ॥ राज्यप्रतिसंधानम् ॥ एकैश्वर्यम् ॥ इति योग-
धृतं पञ्चममधिकरणम् ॥^५]

प्रकृतिसम्पदम् ॥^१ समर्थां(व्याप्तियामिकम् ॥^२ इति मण्डलयोनिः पष्ठ-
मधिकरणम् ॥ छ ॥

पाङ्गोण्यसमुद्देशः ॥^३ क्षयस्थानवृद्धिनिवृथः ॥^४ संश्रयवृत्तिः ॥^५ समज्या-
र्थसां शुणाभिनिवेशः ॥^६ हीनसंधयः ॥^७ विशृहासनम् ॥^८ संधायासनम् ॥^९
विशृह्य यानम् ॥^{१०} संधाय यानम् ॥^{११} सम्भूय प्रयाणम् ॥^{१२} यातव्याभिव्योर-
भिग्रहचिन्ता ॥^{१३} क्षयलोभविरागहेतवः ॥^{१४} प्रकृतीनां सामवायिकंविष्णवि-
र्मशः ॥^{१५} संहितप्रयाणिकम् ॥^{१६} परिपणितापरिप] [३ प्र.] णितापसूताश्च
संधयः ॥^{१७} संधायप्रयाणकम् ॥^{१८} द्वैधीसंभाविकास्संधिविक्रमाः ॥^{१९} यातव्य-

तंत्रोयुक्तयः ॥१३ तंत्रयुक्तमिति' पञ्चदशामधिकरणम् ॥ १५ ॥
 इति शास्त्रसमुद्देशः ॥ [४ दि. १ पञ्चदशामधिकरणानि ॥१३ सासी(शी)तिप्रे-
 करणशतम् ॥१४ सप्तशाशादध्यायदर्तम् ॥१५ पद्म श्लोकसहस्राणीति ॥१६
 सुखग्रहणविज्ञेयं तत्त्वार्थपदनिश्चितम् ।
 कौटल्येन कृतं शास्त्रं विमुक्तं ग्रंथविस्तरम् ॥

इति 'विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे' प्रथमोऽध्यायः ॥ १७ ॥
 प्रकरणाधिकरणसमुद्देशः ॥

*

[आन्वीक्षिकीस्थापना ।]

राजवृत्तिः^१ । आन्वीक्षिकी^२ की^३ त्रयी^४* वार्ता^५ दण्डनीतिश्चेति विद्याः^६ ।
 ॥ त्रयी वार्ता दण्डनीतिश्चेति मानवाः^७ । त्रयीविद्योयो^८ ह्यान्वीक्षिकी[ति] ।
 वा]र्ता दण्डनीतिश्चेति वार्हस्यत्याः । संवरणमात्रं हि [५ प्र.] त्रयी लोक-
 यात्रोविद इति । दण्डनीतिरेका विद्येत्यौदानसाः^९ । तस्यां [हि सर्व] "विद्यारम्भाः

[दिष्टनकानि]

१ राजवृत्तिरिति = भग्यमधिकारः । भाग्यसंपूर्णैरभिगामिकगुणैः जनरंजनाद्वाजा । एव
 वृचिरुष्टानं ..... अधिकृतं ... राजवृत्तिरिति प्रधान ... ।

२ प्रत्यक्षपरोक्षाभ्यामिश्रितस्यात् पश्चादीक्षणमन्वीक्षा । उष्णात्मानं वाय्योऽवं यस्ताः सा
 आन्वीक्षिकी न्यायविद्या ।

३* राजवृत्तिरिति विद्या । एवं अप्रेऽपि पत्र यत्र दिष्टन्य विद्या शास्त्रवत् तत्र एवाद्यां
 चिह्नमङ्कितं देयम् ।

४ वार्तेति शृतिरेक यात्रा । अग्रवृत्तिहेतुवाद इष्टवादिका ।

५ दण्डनीतिरिति दण्डो पञ्चादिकस्त्र तीतिः प्रणवन्द दण्डनीतिः ।

६ विद्यते चतुर्विधः पुराणार्थो ... पक्षाभिष्ठा विद्या राजविद्या । राजवृत्तिः राजविद्या पादः ।

७ मनोः शिष्याः ।

८ स्वमते हेतुवचनमिदम् । आन्वीक्षिकी एकः स च उष्णात्मागतो न्यायविद्या... ।

९ लोकव्यवहारविदो राजः ।

१० शुक्रविद्याः ।

११ सर्वां विद्याः=सर्वे भारेभा मास्त्रम्याद्यभावे प्रारंभाणी प्रवर्तनात् ।

१ एष तत्त्वुः २ एष इति तत्त्वयुक्तिः पर्यः । ३ एष तत्त्विः । ४ एष राजवृत्तिपञ्चदशायदर्तम् ॥
 शाशीतिप्रकरणशतं ॥ ५ एष युदितपुलकेतु 'कौटिल्येन' इति पाठः पद्यते । ६ एष इति कौटि-
 ल्येऽर्थशास्त्रे । ७ एष प्रथमाधिकरणे । ८ एष राजवृत्ति. प्रथमोः ९ प्रथमोऽध्यायः राजवृत्तिः ।
 १० एष राजवृत्तिपञ्चदशायदर्तम् ॥ ११ एष राजवृत्तिपञ्चदशायदर्तम् ॥

प्रतिवद्धा इति ॥ चतुर्व एवं विद्या इति कौटल्यः^{**} । तौभिर्धर्मर्थार्थां यद्विद्यांचद्विद्यानां विद्यात्वम् ।

साहृयं योगो लोकायतं च औन्नीक्षिकी । धर्माधर्मां त्रय्याम् । अर्थान्थां वार्तायाम् । नयापनयौ दण्डनीत्याम् । बलावले चैतासा हेतुभिर्न्यीक्षिमाणा लोकस्योपकरोति । वैयसनेभ्युदये च बुद्धिमवस्थापयति । प्रज्ञानं वाक्यक्रियावैशारद्यं च करोति ।

प्रेंदीपः सर्वविद्यानामुपायः सर्वकर्मां विद्याम् ।

आश्रयः सर्वधर्मर्थाणां शश्वदान्वीक्षिकी भता ॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे द्वितीयोऽध्यायः ॥

इति विद्यासमुद्देशे औन्नीक्षिकीस्थापनां ॥ ४ ॥

*

[त्रीयस्थापना ।]

सामक्रूह्यं जुर्वेदास्त्रयस्यापी । अर्थवेदेतिहासवेदौ ॥ च वेदाः ।

३ एव शब्दोऽवधारणे । यस्यादभिभानस्यरूपोपकारकफला हि शर्वाभिभाष्यादस्यतत्त्व एव ।

२ *

इ अभिभानतो भेद दर्शयताह । ताभिरिति ।

४ विद्यादिति = विचारयेत् । जानीयात् । लभेत् । सत्त्वापादनेन विद्यमानो कुर्यादिलासा विद्यात्वम् । अनेन भिज्ञाभिभानता । विद विकारे विदू लाभे विद सत्त्वापादिति शास्त्रवृद्धयोग्यादनाभिभानत्वात् ।

५ स्वरूपभेद दर्शयताह साध्यमिति । पच्चिंशतितत्त्वानां सरयान सरया । तामधिकृत फृत सोहर्ये ।

६ योगो गोक्षेण सह सपोगकृत् । स च पठग ।

प्रयाहारस्याय ध्यानं प्राणायामोध धारणा ।

तर्क्षेव समाधिक्ष यदगो योग उच्यते ॥

स च न्यायवैशिष्ठिकास्त्रोक्त ।

७ ऊकायत वृहस्पतिशरणीत नाभिक्षयात्म । तत्त्वं पूर्वपदाविभागेनावस्थितम् ।

८ सर्वरणामायप्रमेय फल नाम्यदिति । तदा च वक्षयति । धर्मार्थविश्वाशुद्धदग्नुजेतेति ।

९ शुक्लिः ।

१० उपकारोत्तर दर्शयताह वैयसने इति ।

११ अस्यायप्रत्येके स्तुकमाह ।

१२ याहृष्टपैरस्तात्त्विकाप्याप्याप्या श्यापनामाह । स्वरूपतत्त्वावद् । सामेवाति ।

१३ दृष्टादृष्टमर्थं वेदयतीति सदृच्छासाकात्या सति वैपुर्व्यासामवेदस्य प्रथममुपन्यासः । पद्मनन्दनं पाठसौहर्यादग्नेदस्य ।

१४ प्रत्येक वेदप्रहणमपसिद्धस्य वेदत्वस्य वेदापनार्थम् ।

१५ एषादा (दा) ४७१ चदा । २४७ चला वैषिकी । ३४८ नयानयौ ४७१ 'नयान' , ज्ञा नयापनयौ । ४४७ 'इयौ' । ५५८ 'माणांवैषिकीलोकौ' । ६५८ मुत्तके सर्वत्र पुणिकाया आदी 'इति वैटिलीयपर्याप्ते' ऐते शब्दा सुनिता उपलभ्यते । ७५४ 'प्रथमेऽधिकरणे विद्यासमुद्देशे औन्नीक्षिकीस्थापना द्वितीयोऽन्याय । ४४६ अवी०' । १०३ स्यापना ताम । 10४७ सामर्थ्य०' ।

सि(शि)क्षा' कल्पो व्याकरणं निरुक्तं छन्दोविचितिज्योतिपं' चांगानि । एष
त्रयीधर्मश्वतुणां वर्णनामात्रमाणां च स्वधर्मस्यापनादौपकारिकः' ।

स्वधर्मो' ग्राहणस्याध्ययनमध्यापनं यजनं याजनं दा[१. प.]नं प्रतिग्रह-
थेति । क्षत्रियस्याध्ययनं' यजनं दानं शश्वाजीवो भूतरक्षणं चेति' । वैश्य-
स्याध्ययनं यजनं दानं कृपिपाशुपाल्ये वैणिज्या च । शद्रस्य' द्विजातिशुश्रूपा'
वार्ता कारुकुशीलवक्तमं च ।

गृहस्यस्य स्वधर्माजीवस्तुल्यैरसमानगोत्रभिर्भिर्वैयांश्चं ऋतुगामित्वं
"देवपित्रतिथिपूर्जाभृत्येषु त्यागः शोपभोजनं च ।

ब्रह्मचारिणः स्वाध्यायोऽग्निकार्याभिषेको भैषजप्रतित्वंमाचार्ये प्राणां-
" तिकी वृत्तिः तदभावे गुरुसुते' सद्व[५. दि.]हचारिणि वा ।

वानप्रस्यस्य ब्रह्मचर्यं भूमौ दाव्या जटाजिनधारणमग्निहोत्राभिषेको
देवतापित्रतिथिपूर्जा वन्यश्वाहारः ।

परिमाजकर्त्त्वे 'जितेन्द्रियत्वमनारम्भो निष्किञ्चनत्वं संगत्यागो भैष-

ग्रतमनेकत्रारप्ये च वासोऽवाहाँभ्यन्तरं च शौचम् । 'सर्वेषामहिंसा' सत्यं
शौचमनसूयाऽऽनुशंस्ये' क्षमा च ।

स्वधर्मः स्वर्गायानन्त्यायै च । तस्यातिक्रमे "लोकः संकरादुच्छिद्येत" ।

तस्मात्स्वधर्मं भूतानां राजा न व्यभिचारयेत् ।

स्वधर्मं संदधानो हि प्रेत्य चेह च नंदति ॥

व्यवस्थितार्थमर्यादः कृतवर्णाश्रमस्थितिः । [७ प्र.]

व्रत्यामिरक्षितो लोकः प्रसीदति न सीदति ॥

इति विनयाधिकारिः [के प्रथमेऽधिकरणे दृतीयोऽ] ध्यायः ॥ ३ ॥

विद्यासमुद्देश्ये वैतीस्थापना ।

*

[वार्तास्थापना दण्डनीतिस्थापना च]

'कृपिषाशुपाल्ये' 'वणिज्या'* च वार्ता । धान्यपशुहिरण्यकुप्यविदिप्रदा-
नादौपकर्त्तिरिक्ति । तया' स्वपक्षं** परपक्षं*** च वशीकरोति" कोशादंडाभ्याम् ।

आन्वीक्षिकीत्रयीवार्तानां योगक्षेमसाधनो दण्डः । तस्य नीतिर्दण्डनी-
तिः" । अलवधलभार्या" लवधपरिरक्षिणी"** रक्षितविवर्धनी"** कृद्दस्य तीर्थे"

१ शादासूज्जलादिभिः । आस्त्वन्तरं भावशुद्धा सा च सकलस्वद्वितानुभ्यानाद् ।

२ ...सापारणधर्ममधिष्ठाद्यमाद् ।

३ मोक्षाय ।

४ चतुर्वर्णान्धमः ।

५ कुर्मिक्षब्याधिमरकादिभिः ।

६ ... पायप्रयिण ... च परासरशेषं शाखमपि कृदिः ।

७ शालिष्टोत्रसाजपुत्रपालकाण्यगौतमादिप्रीष्टं शास्त्रम..... ।

८ *

९ पात्यं हृदिः पश्च शाशुपाल्ये द्विरप्यकृप्ये विनिजा विद्यि वित्यमपि ददाति ।

१० यावेण्या ।

११ संद्रम् ।

१२ भावारम् ।

१३ उपदाननिप्रहातिना ।

१४ इत्येव शाश्वतम् ।

१५ अष्टव्योपेष्मार्यैयोक्तमार्यैः ।

१६ *

१७ *

१ ४० 'या' मात्रि । २ ४० अत्यवासो । ४१ अपि वासो । ३ ४५ शाश्वतमास्तरः । ४७
'शम्नः' । ४८ 'शीष' इति शन्तोऽद्वाताशरक्षोष्टके विविदितः, इति शांखः । ५ ४० 'वर्तस्त' ।
६ ४० त्रयादिर्दृष्टिः । ७ ४१ तुलीय । ८ ४३ विद्याषुरुर्हे वर्णीस्थापना वर्णीयोऽस्माद् । ९ ४
'रमिः' । १० ४१ 'वैवर्यः' । ११ ४५ 'एषानीः' । १२ ४० तीर्थेषु ।

प्रतिपादनीं चेऽ। तस्यामोऽयत्ता लोकयात्रो। तस्मांषोक्यात्राविनित्यमुद्यतदण्डः
स्यात्। न 'द्येवंविधं वशोपन [७ दि] यनमस्ति भूतानां यथा दण्डे इत्याचार्योः॥
नेति कौटल्यः। तीक्ष्णदण्डो हि भूतानामुद्देजनीयो 'भवति। मृदुदण्डः परि-
भूयते। यथार्हदण्डः पूज्यते^१। सुविज्ञातप्रणीतो हि दण्डः प्रजा धर्मार्थकामै-
योंजयति^२। दुष्प्रणीतस्तुं कामक्रोधाभ्यामवृज्ञानाद् वानप्रस्थपरिवाजकानपि
कोपयति किमंग पुनर्गृहस्थान्। अप्रणीतस्तुं मात्स्यन्यायमुद्दाययति।
घलीयानबलं हि ग्रसते दण्डधराभावे। सर्वं च तेन गुप्तः प्रभवतीति^३॥

चतुर्वर्णाश्रमो लोको राजा दण्डेन^४* पालितः।
स्वधर्मकर्माभिरतो चर्तते स्वेषु वैत्मंसु॥

" इति विनयाधिकारिके चतुर्धोऽध्यायः॥ विद्यासमुद्देशे
घांतांस्थापना दण्डनीतिस्थापना च [८ प्र.]॥ छ ॥

॥ विद्यासमुद्देशः समाप्तः॥

*

[वृद्धसंयोगः]

तेसादण्डमूलास्तिथो विद्याः। विनय [मूलो दण्डः प्राणभृतां] योग-
क्षेमावहः। कृतकः स्वाभाविकश्च विनयः। क्रिया हि द्रव्यं विनयति
नाद्रव्यम्^५। शुश्रूषाश्रवणग्रहणधारणविज्ञानोहापोहतत्त्वाभिनिविट्युद्दिं विद्या
विनयति नेतरम्।

विद्यानां तु यथांस्वमाचार्यग्रामाण्यादिनयो^६ नियमक्षेत्रः।

१ एवमाद् उद्यादित्याद् नदेवंविधमिति।

२ लोकः।

३ वृद्धिं पाति।

४ *

५ पूर्वंहृतशुभकर्मणा।

६ विद्यादृष्ट्यसंग्रहोगलद्वलः।

७ द्रव्यं सहजविनयाग्रंयुक्तम्।

८ द्रव्यं विनयतीत्यप्रैव नाद्रव्यं विनयर्तीनि निदेषु पुनर्क्षेत्रं द्रव्याद्रव्यपरिप्रहार्यम्।

९ विद्याचुदयम्।

१० शो वस्त्रव विद्यावा उच्चितो..... नियमवा। यथास्त्रव्।

११ शुश्रूषानविनयादिः।

१२ शशवर्देष्वभक्षादिः।

१ इष्ठ याजायीति^७। २ इष्ठ 'महविं' नानि। ३ इष्ठ पूज्य। ४ इष्ठ 'तु' पाति।

५ इष्ठ 'महान्'। ६ इष्ठ 'क्षेत्रे' हि। ७ इष्ठ 'ग्रं' नानि। ८ इष्ठ वैमधु। ९ इष्ठ इति

विनयाधिकारिके प्रसन्नेष्विधिरत्ने विद्यासमुद्देशे वाऽन्यज्ञानादन्तर्मन्त्र विद्यास्त्रवा च चतुर्धोऽध्यायाः।

वृत्तचौलकर्मा^१ लिपिं संख्यानं चोपयुजीत ।

वृत्तोपनयनंख्यीमान्वीक्षिकीं च सि(शि)ष्टेभ्यः^२ वार्तामध्यक्षेभ्यः^३ ।
दण्डनीतिं वक्तृप्रयोक्तुभ्यः^४ ।

ब्रह्मचर्य^५ त्वापोडशाद्वर्पात् । अतो गोदानम्^६ । दारकर्म चास्य ।
नित्यश्च विद्यावृद्धसंयोगो विनयविवृद्धर्थं तन्मूलत्वाद्विनयस्य ।

‘पूर्वमहर्भा^७ [दि.]गं हस्त्यश्वरथप्रहरणविद्यासु विनयं गच्छेत् । पश्चि-
मसितिहासंश्रवणेषु । पुराणसितिवृत्तंमाख्यायिकोदाहरणम्^८ । धर्मशाख-
मर्थशाखं चेतिहासः ।

शेषमहोरात्रभागमपूर्वग्रहणं गृहीतपरिचयं^९ च कुर्यात् । “अगृहीता-
नामंमीक्षणं” श्रवणं च ।

शुताद्वि प्रज्ञोपजायते प्रज्ञया योगो^{१०} योगादात्मवत्तेति विद्यानां
सामर्थ्यम् ॥

विद्याविनीतो राजा^{११} हि प्रजानां विनये रतः ।

अनन्यां^{१२} पृथिवीं^{१३} भुज्ञे सर्वभूतहिते रतः ॥ ७ ॥

इति विनयाधिकारिके भैश्वर्मोऽध्यायः वृद्धसंयोगः ॥

*

१ गर्भपंचमवर्षे वृत्तं चौलकर्म यस्य ।

२ ग्रस्युपयोगार्थं गुरोः समीपे नवनं उपनयनं तत्र ग्राहणस्य गमोऽप्तमवर्षे क्षत्रियस्य-
कादशवर्षे ।

३ अस्पृष्टाक्षरेर्थं इत्पनी ।

४ ... पृथ्याप्यक्षादिभ्यः ।

५ कर्मप्रथानस्वात् वार्तायाः ।

६ विद्याविनापतिपेत्यार्थम् ।

७ मंत्रपूर्वकं समावत्तनाख्यं कर्मे । मुंडनमिलन्ये ।

८ भोजनकालाद् भ्रातुः । ९ तद्विद्यावृद्धसंयोगात् ।

१० इति एवं द्वुर्तु लात अभूत भुवनकोशादिकम् ।

११ इति राजो शृतं नवानयाभ्यां संपत्तिविष्ठितिप्रदीप्तिनार्थं भारतरामायणादि ।

१२ असंभूतकथावाक्यमुक्तप्रस्तुतरामिन्वितम् । निर्दर्शनायेमन्येपासुदाहरणमिष्यते । पथा
संश्रपणवकादि ।

१३ अन्यासः ।

१४ भ्रातुरितानामर्थानाम् ।

१५ भ्रातुर्प्रदृष्टिरिति दीपः ।

१६ कुमारस्य भावितागर्वं दृष्टव्यम् ।

१७ अन्यन्यप्रतिरिताम् ।

१८ प्रमाणतः फलतत्त्वं ।

१ एव चापोड़^{१४}; २ च आ पोढ़^{१५} । ३ ४० च । ४४० विनयवृद्धर्थम् । ४ एव “पु”
नालिः । ५ एव चेतिहासः । ६ एव “नामानी” । ७ एव श्वश्रवणं । ८ ० प्रश्नाया ।
९ एव योगादानविद्यासामर्थम् । १० एव विद्यासाम् । ११ एव प्रयमेऽधिकरणे वृद्धसंयोगः
पश्वमोऽध्यायः । १२ प्रथमाधिकरणे पश्वमोऽध्यायः वृद्धसंयोगः ।

सटि० कौटि० अर्थ० २

[अरिषङ्गवर्गत्यागः ।]

विद्याविनय[९५.]हेतुरिंद्रियजयः^१ कामकोथलोभमानमदहर्पत्यागा-
त्कार्यः । कर्णत्वगक्षिजिह्वाप्राणेन्द्रियाणां शब्दस्पर्शरूपरस्तेगन्धेष्विप्रतिपत्ति-
रिद्रियजयः । शास्त्रानुषानं था । कृतस्तं हि शास्त्रमिदमिंद्रियजयः ।

तद्विरुद्धवृत्तिरवस्थे(स्ये)द्रियथातुरंतोऽपि राजा सद्यो विनश्यति ।
यथा दाण्डक्यो^२ नाम भोजः^३ कामात् ब्राह्मणकन्यकामैभिमन्यमानः सव-
न्धुराद्यो विननाश । करालथ्य वैदेहैः । कोपाज्ञनमेजयो ब्राह्मणेषु विक्रांतः ।
तालजघ्नश्च भृगुषु । लोभादैलंश्चातुर्वर्ण्यमत्यहार्ण०५.]यमाणः 'सौवीर-
थाजविंदुः । मानाद्रावणः परदारानप्रयच्छन् दुर्योधिनो राज्यादृशं च^४' ।
मदाहृस्मोद्यो भूतावमानी हैह्यथार्जुनः । हर्षद्वातापिरगस्त्यमत्यासादयन्
वृष्णिसंपथं द्वैपायनमिति ।

एते चान्ये च वहवः शत्रुपङ्गमाश्रिताः ।

सवंधुराद्या राजानो यिनेशुरजितेद्रियाः ॥

शत्रुपङ्गमुत्सृज्य जामदद्यो जितेद्रियः ।

अम्बरीयथ नाभागो^५ तुभुरु०५.]जाते चिरं महीम् ॥

इति विनयाधिकारिके पंष्ठोऽप्यायः ॥ च ॥ इंद्रियजयेऽरिषङ्गवर्गत्यागः ॥

*

^१ इर्दति प्रामुखंति प्रभुत्वेन स्वविद्यान् ।

^२ अतुःसमुद्रानाव ... शापि ।

^३ देहदरिपयालेषो गुहयाः । कृष्णमिधानः ।

^४ भोजान्वयः ।

^५ कामादिनि देष्यः ।

^६ कोपाद् ।

^७ दृष्टाद्याः दृष्टस्य बाध्यते ऐरु. तुष्टराजाः ।

^८ सर्वस्वमल्लाजिदीयुः ।

^९ सुवीरागो राजा ।

^{१०} अप्रस्तुषिति देष्यः ।

^{११} नाभागदुत्रः ।

[इन्द्रियजयः ।]

तस्मादरिपद्वर्गत्यागेनैद्वियजयं कुर्वीत । वृद्धसंख्योगेन प्रज्ञाम् । चारेण चक्षुः । उत्थानेन* योगक्षेमसाधनम् । कार्यानुशासनेन स्वधर्मस्थापनम् । विनयं विद्योपदेशेन । लोकप्रियत्वमर्थसंयोगेन* हितेन वृत्तिः^१ ।

एवं वर्षेद्विद्यः परस्त्रीद्वयहिंसाश्च वर्जयेत् । [१०६.] रूपम् लौत्यम् । वृत्तमुद्धतवैपैमनर्थं संयोगं प्रधर्मसंयुक्तमनर्थसंयुक्तं च व्यवहारम् ।

धर्मार्थाविरोधेन कामं सेव्य(वे)त न निःसुखः स्यात् । समं वा त्रिवर्गमन्योन्यानुवद्धं परस्परस्यानुपधार्तकं** एको ह्यत्यासेवितो धर्मार्थकामानामात्मानभितरौ च पीडयति । अर्थमूली हि धर्मकामाविति ।

मर्यादाः^३ स्थापयेत् आचार्यान्मात्यान्वा । य एनमपायस्थानेभ्यो वारयेयुः । छायानांलिकाप्रतोदेन वाहनभित्र^४ रहसि प्रमाद्यन्तमभितुदेयुः ॥

सहायसाध्यं राजत्वं चक्रमेकं न वर्तते ।

कुर्वीत सचिवांस्तस्मात्तेषां च शृणुयान्मतम् ॥

* इति विनयाधिकारिके सप्तमोऽप्यायः ॥ ८ ॥ इन्द्रियजयः^५ ॥

*

१ चतुर्दिव्यकार्यम् ।

२ *

३ वर्णाधमाणामनुष्टानाति तेषां शासनेन शिक्षणेन दंडनेन वा ।

४ *

५ कुर्वीतेति सर्वेत्र योजयते ।

६ निर्दिष्टनिदात्रिभागादन्यप्रालक्ष्यनिरासार्थम् ।

७ भूरस्यगपाचोपानानिद्यसनकारैः संयोगं चर्जयेत् ।

८ पद्म प्रोधनः प्रोग्रियो पायप्रावितोप्यारमहनर्त करोति ।

९ मायायोगविद्यायपदानितोऽपि कोपानंप्रतंग्राद्यमिरपकरोति ।

१० प्रतिवेष्टयेतेषुकम् । यद्यद्यसुम्भः स्यादिति ।

११ अस्यो द्वायेकं या स्वोपरायाऽनुवाप्ताति ।

१२ *

१३ तात्र मर्यादां कुर्वांदिव्यन्ययः ।

१४ राज्यवशम् ।

१ श्वर्ग औतिम् । २ ३ राजलोऽ । ३ श्वर्ग वेष्टकम् । ४ श्वर्ग *मनर्थं*, ८१ *मानर्थं* ।

५ श्वर्ग संयोगं च । अथर्वः । ६ ३ चार्यांशः । ७ श्वर्ग अन्पम् । ८ श्वर्ग 'परस्परस्यानुपयात्म' नामिति । ९ श्वर्ग अर्थं एव प्रधानः इति वीटिल्यः । अर्थान्तर्मूली हि पर्मेश्वरामाविति । १० ८ नामित्यः ।

११ श्वर्ग निदेन वा रहसि । १२ ८ इन्द्रियजये राजवीरां सप्तमोऽप्यायः । १३ प्रयमेऽपिरिकरणे इन्द्रियजयः । १४ प्रयमापिकरणे राजमोऽप्यायः इन्द्रियः ।

[अमात्योत्पत्तिः ।]

सहाध्यायिनोऽमात्यान् कुर्वीत् इति वृद्धशौचसामर्थ्यल्लात् इति भारद्वाजः ।
ते हास्य विश्वास्याः भगवन्तीति ॥

नेते [११५] ति विश्वालाक्षः । सहकीडितत्वात् परिभवन्त्येन [म् । ये
हास्य गुद्यसधर्माणस्तानमात्यान् कुर्वीत । समानशीलव्यसनत्वा] तु । ते हास्य
मर्मज्ञभयान्नापराध्यन्तीति ॥

साधारणो दोषं इति पाराशाराः^३ । तेषामपि मर्मज्ञभयात्कृताकृता-
न्यनुवर्तेत्^४ ॥

यावद्धयो गुद्यमाच्छेदं जनेभ्यः पुरुषाधिपः ।

अवशः कर्मणा तेन वृश्यो भवति तावताम् ॥

य एनमापत्सु प्राणावाधयुक्तस्वनुगृहीयुस्तानमात्यान् कुर्वीत ।
वृद्धानुरागत्वात् ।

नेति पिशुनः^५ भक्तिरेषाः^६ न बुद्धिगुणः । संख्यातार्थेषु कर्मसु नियुक्ता
ये यथादिष्टमर्थं सविदोषं वा कुर्युस्तानमात्यान्कुर्वीत । वृद्धगुणत्वात् ॥

नेति कौणपदंन्तः । अन्यैरमात्यगुणैरयुक्ता ह्यते । पितृपैतामहानमा-
त्यान् कुर्वीत । द्वा^७ विद्या वृद्धदानत्वात् । ते ह्येनमपचरन्तमपि^८ न
त्यजन्ति । सांघर्षत्वात्^९ । अमानुषेष्वपि चैतत् वृश्यते गावो ह्यसंगर्हं गोगण-
मतिक्रम्य सर्वार्थेष्वेवावतिष्ठन्ते इति ॥

नेति वातव्याधिः । ते हास्य सर्वमर्वगृह्णां स्वामिवत्प्रचरंति^{१०} । तस्मा-

३ एव तत्र ददृश्यत्वं करोति स ।

४ स्वप्राणदानेन इक्षेयुः ।

५ *

६ *

७ कुणपदत शांतुरुग्नंगाशापात्पृतेदतोऽभूतत्वापय भीष्मः ।

८ वृद्ध पितृ ... कालेऽवदानसुप्रशानुदिर्येषाम् । देह शोपनेऽस्य धातो रूपमिदम् ।

९ द्वितीयोपि हेतु ।

१० वाहपाहस्यादिभृद्वेजयत्वमपि ।

११ ग्राघ परिचयजनितव्येह सवासाम्यासजा ग्रीति समानो ग्राघः सग्राघः ।

१२ सर्वेमाक्रम्य प्रभुमाक्रमेन स्वापरिद्विला स्वामिवद्यचर्टति । तदेव महानप्रदोष । तथा चोक्त-
वटवृक्षप्ररोहेव प्रकृति इकधनादिनी ।

१३ मात्याद्यद्विषेन मवेनमूलोपयतिनी ॥

१४ श्रित्यकारिणीति वचनात् ।

१ उ मर्मेत्वभयान् । २ उप एष दोष । ३ पराशार । ४ उप त्वादिति । ५ उप
त्वादिति । ६ उप १०० । ७ १०१ । ८ १०२ । ९ १०३ । १० उपचरन्तीति ।

नीतिविदो नवानमाल्यान्कुर्वीत । नवास्तु यमस्थाने दण्डधरं मन्यमाना
भयान्नोनपराभ्यन्तीति ॥

नेति वाहुदन्तीपुत्रः । शास्त्रविद्वद्वृक्कर्माकर्मसु विपादं गच्छेत् । तस्मा-
दंसिजनप्रजादारीचक्षीयर्था ॥ १२ प्र. ॥ नुरागयुक्तनमाल्यान्कुर्वीत । गुणप्राधान्यात् ॥

* सर्वमुपपत्तिमिति कौठल्यः । कोर्यसामर्थ्याद्वि पुरुपसामर्थ्यं कल्प्यते ।
सामर्थ्यतश्च ।

विभज्यामात्यविभवं देशकालौ च कर्म च ।

अमात्याः सर्वं एवैते कार्याः स्युर्न तु मन्त्रिणः ॥

इति विनायाचिकारिके अष्टमोऽस्याप्तिः ॥ ४ ॥ अमात्योत्पत्तिः ॥

*

[मन्त्रिपुरोहितोत्पत्तिः ।]

"

जांनपदोऽभिर्जातः स्ववंग्रहः कृतशिस्यश्चकुर्प्पान् प्राज्ञो धारंयिष्णुर्देषो
यामी^१ प्रगल्भः प्रतिपूर्तिमानुत्साहभीर्घुरुक्तः कृतशस्तर्हः शुचिमंत्रो^२ ॥ [१२ दि.]

१ क्रमागतान् पूर्वममात्यवेऽस्यवद्वान् ।

२ याहुदंसी ईदमाग्न तस्याः पुत्रः ।

३ सर्वेषाममात्यगुणानां मध्य एव एव गुणाः प्रधानशूलाः ।

४ *

५ कार्यानि वित्तिगीयोः समाहृतुर्भूमांदिनी शतिष्ठित्वद्वित्तिवनकार्योदयुक्तमेवं पर्यवसानाम्बे-
षमात्यादासपि दीर्घपु मृगामात्या अदादन । तेऽनं कारणिकापैन शिताः प्रखें श्रवणप्रवास-
पयुच्यादतुः पंचात्मात्मवैपि द्विद्विसहनिसंस्क्याः । उद्दरेक्षया उच्यते कार्यसामर्थ्यादिति ।

६ अमात्यसंशासामान्यान्मंत्रिः... कर्तृत्वपै माते माद ।

७ अनपदभवः । रात्र इति दोषः ।

८ अभिजात इति । आहारे.....योनौ च गर्भे कर्मणि चापि यः ।
द्वयिः कृत्यगत्यापि च पापे रमतेऽस्य भीः ॥

९ उपयमृते स्वामिने सुरोनावशृणावैति ।

१० गाम्यपुः ।

११ अविमानशीकः ।

१२ अरपदाशरेय रिष्णी ।

१३ प्रतिरूपः प्रतिभाः । अविमानेवि यथावदुत्तरं दीप्ते ।

१४ द्वचनिता प्रमुहादिः प्रभावः ।

१५ वित्र इति । विश्वामुकारी अद्वितियो भवति ।

दृढभक्तिः श्रीलवृलारोग्यसत्त्वयुर्कः स्तम्भचापलहीनः संप्रियोऽ वैराणांमकर्ते-
त्येमात्यसम्पर्त् ।

अतः पादार्धगुणहीनौ मध्यमावरौ ॥

तेषां जनपर्दमभिजन्नमवग्रहं चांसतः ॥ “परीक्षेत्” समानवि-
द्येभ्यः शिल्पं शास्त्रवश्चुप्तमत्तां च । कर्मारम्भेषु प्रज्ञां धारयिष्णुतां दाश्यं च ।
कथायोगेषु वाग्मित्यं प्रागलैङ्यं प्रतिभानवत्त्वं च । [आपद्युत्साहप्रभावौ ष्टेश-
सहत्वं चै] संव्यवहाराच्छौचं मैत्रैतां दृढभक्तिव्यं च । संवर्तितेभ्यः^३ श्रीलवला-
रोग्यसत्त्वयोगम् । अस्तम्भमेंचापलं^४ च । प्रत्यक्षतः^५* संप्रियत्वमवैरत्वं^६* च ।

प्रैत्यक्षपरोक्षानुमेया हि राजवृत्तिः [स्वयंहस्तं प्रत्यक्षम्, परोषदिष्टं परो-
क्षम्] कर्मसु [१३ प्र] कृतेनाकृतावेक्षणमनुमेयम् ।

१ खंगो विद्याभिमानादविनयः ।

२ अस्थिति.....ता ।

३ .....सौभाग्ययुक्तः ।

४ स्वामिदोषादुत्पानामपि प्रशमयिता ।

५ उड्डयमात्य ।

६ स्मृतिक्षत्वरत्नपेषु वित्तवैः ज्ञाननिश्चयः । इदात् भंशगुहिश्च भंशिसंपत्त्वकोर्तिवाः ॥

७ भंशिणाविति दीपः ।

८ जन्मभूमिम् ।

९ ज्ञातिवर्गम् । अंशरंगत्वाद् ।

१० उभयासाद् ।

११ परित्पमन्ताद् चहुमय इक्षेत् ।

१२ *

१३ इदं सूत्रं मूलादर्शलिपिरिकरेण परिवर्त्तकं ततः पश्चात् वेनापि विदुपा पृष्ठस्थायोभागे
लिपीकृतम् ।

१४ *

१५ *

१६ अथ कथमासात्समानविदेभ्यः संदालेभ्यः परोपदेशाहृणाः परीक्षाः यथा कर्मारमेषु
कथायोगेक्षापदि संन्यवहाराच्छ लिंगा ..... ।

१७ *

१८ स्वैर्यम् ।

१९ *

२० *

२१ परो ..... ति सर्वत्र संबंधः ।

1 svl गरिशील । 2 श्वरु चयुजः । 3 श्वरु चाप्त्ववित । 4 श्वरु ‘अभिजन’ नास्ति ।

5 ८ चाप्त्व[स]तः ८८; ८ चाप्ततः । ६ श्वरु ‘क्षेत् । ७ ० ‘वागिम्’ । ८ श्वरु ‘विभ्यः’ ।

९ श्वरु ‘वापर्व्य’ ।

‘यैगपद्यात् कर्मणामनेकत्वादनेकस्य [त्वाच्च देशकाला]त्ययो मा भूदिति परोक्षममात्यैः कारयेदित्यमात्यकर्म ।

पुरोहितमुदितोदितकुलैशीलं सांगे^१ वेदे दैवे निमित्ते दण्डनीत्यां चाभिविनीतमापदां दैवमानुपीणां अंथर्वभिरुपांयैश्च प्रतिकर्तारं कुर्वत । तमाचार्यं शिष्यः पितरं पुत्रो भूत्यः स्वामिनमिव चानुवर्तते ।

ब्राह्मणेनैधितं क्षत्रं^२ मंत्रिमंत्राभिमंत्रितम् ।

जयत्यजितमंत्यंतं शास्त्रानुगम्यशितितम् ॥

इति विनयाधिकारिके नवमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ भग्निपुरोहितोरपतिः ॥

* *

[उपधाभिश्वशौचाशौचज्ञानममात्यानाम् ।]

मंत्रिपुरोहितेसखेः सामा[१३ दि.]न्वेष्यधिकरणेषु स्थापयित्वा आमा-
त्यानुपधाभिः^३ शोधयेत् ।

पुरोहितमयाज्ययाजनाध्यापने नियुक्तमैष्यमाणं राजांवैक्षिपेत् । सं-
सन्निभिः श्वर्यपूर्वमेककममात्यमुपजापयेत् । अंधामिंकोऽयं राजा साधुधा-

१ *

२ अपर्यविहितप्रतिविधानैः ।

३ दृढनीत्याभिमंत्रितैः सामादिभिः ।

४ अनेन परस्परानुदृक्षता दृष्टिता ।

५ पुरोहितेन । ग्राहणवचनं च ग्राहणानुष्टुपतात्प्रताल्पापनाप्य ऐन शूद्धं नीता ।

६ ‘कर्तुं’ इति शास्त्रस्मोपरि लिपीहृतम् । अपरा दिष्पनी षष्ठ्याधोभागे लितिता । यथा-
‘क्षत्रेण भद्रसंशृङ्खं क्षत्रं च भद्रगा सह । उदीयै दृष्टः शश्रूत् चनानीयमित्तावौ ॥’

७ कर्म ।

८ *

९ भग्निपुरोहितंस्मर इति उष्टुपम् । सेनापतिशुवरात्योरप्यप्रोपयोगद्वेनाव् । छोद-
कारोपदरणन्यायेन पुरोहितेभ्यादिभित्तियाः परीक्षयन्ते ।

१० प्रिवर्णोभयाकंबनभिरपत्रापोक्तिभिः ।

११ असहवतया भनित्यमात्यैः । स्वामिसंदेशादेव परीक्षालालो परीक्षापेत् ।

१२ *

१३ प्रमुोहितो यहिरयसितः ।

१४ एवमेव शपथानमात्यं कारयित्वा यस्म ..... सः हितरत्वं हित्य एवानमिमतेति
न मंत्रमेवै कर्त्तव्यः ।

१५ *

१ ए अद्योग, श्रोदीग । २ श्रोपद्यो । ३ श्व, श, श । त्रुगतः । ४ श्व । श्रावः
त्रुगतः । ५ श्व । श्व । ६ श्व । श्रावः ।

मिंकंमन्यमस्य तत्कुलीनमपेत्सुं कुल्यमेकप्रग्रहं सामन्तमादविकमौपपादुंकं^१
या प्रतिष्ठादयामः । सर्वेषांमेतद्वोचते कथं वा तवेति^२ । प्रत्याख्याने^३
शुचिरिति भयोपधा ।

सेनापतिरस्त्वप्रहेणावक्षिसः सैसत्रिभिः शीपथपूर्वमेकैकममात्यमुपजा-
यवेष्टोभीनायेनार्थेन राजविनाशाय सर्वेषामेतद्वोचते कथं वा तवेति । प्रत्या-
ख्याने शुचिरित्यर्थोपधा ।

‘परिवाजिका लवधिविश्वासांडन्तःपुरे कृतसत्कारा [महामात्रमेकैकमुप-
जपेत्] [१४ प.] राजमहिषी त्वां कामयते कृतसभागमोपाया महानर्थश-
भविष्यतीति^४ । प्रत्याख्याने शुचिरिति] कामोपधा ।

प्रहवर्णनिमित्तमेकोऽमौत्यं सर्वान्मात्यानावहयेत् ।^५* तेनोद्देशेन राजा
तानवरलक्ष्यात् । कापटिकद्वात्रः पूर्वायं रुद्धस्तेषामर्थमानावक्षिसमेकैकममात्य-
मुपजपेत् । अस्त्रवृक्षोऽयं राजा साध्येन^६ हत्या अन्यं प्रतिष्ठादयामः^७ । सर्वेषा-
मेतद्वोचते कथं वा तवेति । प्रत्याख्याने शुचिरिति भयोपधा ।

१ कर्मधारयोऽप्य भयथा साधिष्ठनि किशाविदोपगम् ।

२ कस्त्रिदन्योऽभिमत इत्याह एकुलीनम् । तस्य रात्रो भातर्तु तुत्रं वा ।

३ सोपि कृतायेः सन् रिकार्तिपैरमदुमरिष्यवीत्याशंक्याद् कुर्याद् कुर्याद् च व्यवहितम् ।

४ रात्रा समानविन्दुं मानार्हम् ।

५ दण्डायं यो राजा न भवत्यथ च शज्जुक्त्राद्वयुहसमः ।

६ रात्रे इति वापदोपः ।

७ ..... स्यादित्यादंकायो शर्वेषामिति महातुरशाश्वम् ।

८ *

९ एषो विष्टुति नायममुमीरिनो ..... ।

१० *

११ यस्य यस्य यमिष्ठेऽद्वयोऽस्ति ।

१२ परिवक्तव्योऽप्यता ।

१३ पर्वीर्वेतु ।

१४ ‘महामात्रमेकैकमुपजपेत्’ एठद्वाषष्माद्दैवो ओरहम्यने दिल्ली ‘महामात्र’शम्भवोर्परि
एजाइटी टिष्यनी इन्हसे—‘मरात्रा शान्देन विमूर्तिः । या सहर्वी एषाम् ।’

१५ *

१६ *

१७ मंकेषादेव ।

तत्र धर्मोपधाशुद्धान् धर्मस्थीयकण्टकशोधनेषु* कर्मसु स्थापयेत् ।
 अर्थोपधाशुद्धान् समाहृत्सन्निधातृनिचयकर्मसु ।
 कामोपधाशुद्धान् वाहांभ्यंतरविहारकरक्षासु ।
 भयोपधाशुद्धानार्संबन्धकार्येषु राज्ञः ।
 सर्वोपधाशुद्धान् मन्त्रिणः कुर्यात् ।
 सर्वनाशुचीन् खनिद्व्यहस्तवनकर्मान्ते ई॑प्यो [१४६.]जयेत्** ।
 त्रिवर्गभवसंशुद्धानमात्यान् स्वेषु कर्मसु ।
 अथिकुर्याद्यथाशौचमिल्याचार्या व्यवस्थिताः ॥
 न त्वेव कुर्यादात्मानं देवीं वा लक्ष्यमीश्वरः ।
 शौचहेतोरमात्यानामेतत्कौटल्यदर्शनम् ॥
 न दूषणमदुष्टस्य विषेणवाम्भसश्वरेत् ।
 केदाचिद्धि प्रदुषस्य नाधिगम्येत भेषजम् ॥
 कृता च कलुषा बुद्धिरूपधाभिश्वरुविधा ।
 नागत्वाऽन्तर्निवर्तेत् रित्यात् सत्यवतां धृतौ ॥
 तसांद्वाहमधिष्ठानं कृत्वा कार्ये⁴ चेतुंविधे ।
 शौचाशौचममात्यानां राजा मार्गेत्* सत्रिभिः ॥

इति विनयाधिकारि [१५५.] के दशमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ उपधाभिदर्शशौचशानममात्यानाम् ॥ ९ ॥

*

१ *

२ *

३ उद्यानादि ।

४ अंतःपुरादि ।

५ ..... पालनेषु ।

६ आसनेषु च कार्येषु निमेयवाक् । अनपत्रोपक्षात्..... ।

७ *

८ *

९ *

१० भाष्यार्थगुप्तसंहरकाह ।

११ न वदमिति वाश्वशेषः

१२ अमात्यहृदयस्य ।

१३ हुलिकोलोपयुक्ताद् ।

१४ *

१५ कौटल्यः स्वमतमाह ।

१६ राजायाने दूष्यमात्मं ददृष्य कृत्वा राजमहिदीत्यामे दूष्यपर्वती च दूष्यार्थादि कं चाविहानम् ।

१७ विद्योभयभयशुद्धिपरीक्षालक्षणे ।

१८ *

1 ई॒G 'कर्मेषु' नास्ति । 2 अ लक्ष्मीः । 3 अ लक्ष्मीः । 4 अ गांगावान्तः । 4 अ चार्यः ।
 सटि ३०० अर्पण ३

[संखोत्पत्तिः ।]

उपधाभिः शुद्धामात्यवर्गो गृद्धपुरुषानुत्पादयेत् ।

कापटिकोदास्थितगृहपतिकवैदेहकतापसव्यद्वनान् संत्रितीक्षणरसदभि-
क्षुकीश ।

परममज्ञः प्रेमलभः छात्रः कापटिकैस्तमर्थमानाभ्यां श्रोत्साश्च मंत्री
ब्रूयात् । राजानं सां च प्रभाणं कृत्वा यस्य वदकुशलं पद्यसि तत्तदानीमेव
प्रत्यादिशेति ।

प्रब्रज्यायाः प्रत्यवसितः प्रज्ञाद्वौचयुक्त उदासितः । स वार्ताकर्मप्रदि-
ष्टायां भूमौ प्रभूतहिरण्यान्तेवासी कर्म" का॒ १६ इ॒ त्रयेत् । कर्मफलाश्च सर्व-
प्रेमजितानां आगाच्छादनायमयान् "प्रतिचिदध्यात् । शृतिंकामांश्चोपज-
पेत् । एतेन्द्रेण" वेषणं राजार्थक्षरितव्यो भच्येतनकाले चोपस्थातव्यमिति ।
सर्वप्रदर्जितार्थं स्वं स्थं वर्गमेवंमुपजपेयुः ।

कर्पको शृतिक्षीणः" प्रज्ञाद्वौचयुक्तो शृणुपतिकव्यद्वनः । स शृणुपकर्म-
प्रदर्जितानां भगविनि ममानं एवेण" ।

वाणिजको वृत्तिक्षीणः [१६ प] प्रज्ञादौचयुत्तो १ वैदेहकन्यज्ञनः । स वणिकमंप्रदिष्टायां भूमाविति समानं पूर्वेणै ।

मुण्डो^१ जटिलो^२ वा वृत्तिकामस्तापसब्यज्ञनः । स नगराभ्यासे(शे) प्रभृ-
तजटिलान्तेवासी शाकं यवमुष्टि^३ वा मासद्विमासान्तर प्रकाशमदनीयात् गूढ-
मिठमाहारम् । 'वैदेहि(ह)कान्तेवासिनश्चैनं समिद्योगैरच्येयुः । शिष्याशा-
स्यावेदयेयुरसौ सिद्धस्सामेधिक^४ इति । समे[१६ दि]धाशास्त्रिभिश्चाभिगतानाम-
इविद्ययां शिष्यसङ्गाभिश्च कर्माण्यभिजनेप्सितानि^५ प्रत्यादिशेत्^६ अल्पलाभै-
मण्डिताह^७ 'चौरमयं^८ दूर्घ्यवं तु उदिदानं विदेशाप्यवृत्तिर्ज्ञानं 'इदमय श्वो
घा भविष्यति इदं वा राजा करिष्यति^९ । तदस्य गूढा, सत्रिणः सपोदयेयुः ।

१ वणिगेत्र वाणिजक ।

२ वैदेहराजशास्त्रानुषानादैवेदकन्यज्ञन ।

३ शेष गृहपतिसमानम् ।

४ शाश्वताजीवादि ।

५ पाणुपत्रादि ।

६ जटिलमधृण मुदादीनामस्युपलक्षणार्थम् । यदि शाश्वत ऋणवो वा तापसब्यज्ञनस्तदा
तच्छिद्या मुदा अपि भवति ।

७ सिद्धतापसब्यज्ञनस्य ।

८ समेधयै शृदये प्रभवति ।

९ समेधन समेध ।

१० भर्धिनाम् । प्रतिद्विवशात् ।

११ यथा मृष्ट प्रभसमये शेगस्पदौ इष्ट्वा आदेशा क्रियते ।

१२ संकेतिवस्त्रागविकारै ।

१३ जातेरनुरूपाणि ।

१४ प्रतिपुरुपम् ।

१५ मंथी ते वस्त्रपुग दास्यतीति ।

१६ चौरमय अण्डिकाहै ए दूर्घ्यगृहेष्येष ।

१० राज्ञः सकाशादस्य मृत्युरिति ।

१८ उदन्त । दिविदपात्रापतगलवद्यपत्रकाद्विदिवा ।

१९ आदिरोदिति संबध ।

१ ८१ वैदेहिक । २ ८३० मुण्डजटिल ८१ मुण्डनको । ३ ८३ यवसमुष्टि ० यवसमुष्टि ।

४ ८४७ वैदेहिका । ५ ३ शतिभि । ६ ८५० उन्नेऽवितात्यादिदीद० । ७ ८५० चौर० ।

८ ८५८१ तुम्भर्त । ९ ८५० अरिष्यातीति । १० ८५० गत्रिष्य । ११ ८५० संयाद० ।

सत्त्वप्रज्ञापाक्यदक्षिसम्प्रश्नानां 'राज्यभार्यमनुव्याहरेत् । मन्त्रिसंयोगं च ब्रूयात्' ।

मन्त्री चैपां वृत्तिकर्मभ्यां वियते तै । ये च राज्ञः कारणकुञ्जास्तानर्थ-मानाभ्यां [१७ प्र.] शामयेत् । अकारणकुञ्जास्तूप्णीदण्डेन राजद्विट्कारिणक्ष ।

पूजिताश्वार्यमानाभ्यां राजा राजोपजीविनाम् ।

जानीयुः शौचमित्येतौः पश्च संस्थाः प्रकीर्तिंताः ॥

इति विग्रायाधिकारिके एकाइद्वयोऽत्यायः ॥३॥ गृद्धपुरुषोत्पत्तौ संस्थोत्पत्तिः ॥४॥

*
[गृद्धपुरुषप्रणिधिः ।] -

" ये चार्यसम्प्रनिधिनोऽवश्यकंत्व्यास्ते लक्षणमद्विद्यां " जाम्बोकंविद्यां मायागतैमाश्रमंधर्मनिमित्तंमन्तरचंक्षिमित्येंधीयानां संत्रिणः "संगर्गयिष्यां या ।

१ अस्य राज्ञः सप्तशास्राय भार्य एहसीमविष्यद्यन्ति । [१८]ये या भार्य सप्तशतक-तित्वम् । अनेक सापुरपर्यंप्रदः स्थाय ।

२ संकेतितः ।

३ एवं च सर्वेश्वरे गिद्दे सर्वेऽपि एत्यर्थिनः एवायं प्रवाशयन्ति । भुदाशुद्धाय शायते । तेषां प्रतिरिपेष्यमात् ।

४ अनिच्छार्थिभिरप्यितः ।

५ इति प्रकारे । एता उद्दिष्टा यद्यमाणाश्च यजवायाद्याः । पंचती तु ग इयमिच्छरन्ति । अजवायादविदार्थानां गृहपविद्यर्थज्ञनेऽतर्भावः । अवगत्य या लाप्तवर्येनने ।

६ सम्पर्योद्दिलिङ् गत्वा लिङाः ।

७ संचारोन्तरितिर्पीयते ।

८ भास्यानां मंथिपुरोद्दितोपार्यायार्थानां संबंधितः ।

९ अवश्यकर्तव्याः ।

१० ..... लक्षणादि ..... एतिवद्यात्तम् ।

११ एवोत्तमे द्युमाधुमशानकर्त्तम् ।

१२ *

१३ *

१४ *

१५ भौमान्तरितिरिक्तौः द्युमाधुमशानकर्त्तम् ।

१६ *

१७ *

तेषां वाह्यं चारं छत्रभृजारव्यजनपादुकासनयानवाहनोपग्राहिणः
तीक्ष्णा^{१*} विद्युसं सत्रिणः संस्थास्वर्पयेयुः ।

[सूदारालिकस्त्रापकसंवाहकास्तरककल्पकप्र] साधकोदकपरिधारका [१० प.]
रसदाः कुवजवामनकिरातं मूकवधिरान्धजडे [चृद्गानो नटनर्तकगायनवाद-
कवाजीवनकुदीरी] लयाः स्त्रियश्वाभ्यन्तरं चौरं विद्युसं भिक्षुक्यः संस्था-
स्ववर्सपयेयुः । संस्थानां कापटिकादीनामंतेवासिनः संज्ञालिपि^{२*} भिक्षारस-
श्वारं कुर्युः । न चान्योन्यं संस्थास्ते धा विद्युः । भिक्षुकीप्रतिपेधे द्वाः स्थप-
रम्परामात्तापितृव्यज्ञनाः शिल्पकारिकाः कुशीलवां दास्यो धा गीतवाद्य-
पाल्यभाण्डं गूढलेख्यसंज्ञाभिर्वा वाह्यानां चारं निर्दर्शयेयुः । दीर्घरोगो^{३*}
॥ न्मादौ द्विरसविसर्गेण वा गूढनिर्गमनम्^{४*} । त्रैयाणां मेकवाक्ये सम्प्रत्यय
इति । तेषामभीक्षणविनिपाते तूष्णी^५ दण्डः प्रतिपेधः^६ । कर्णटकद्वार्धनो-
काश्वावैसर्पाः परेषु^७ कुतवेतना घसेयुः । सम्पातनिधीरारंधं त उभयवेतनाः ।

१ *

२ म्लेच्छगतिपर्वररिताः ।

३ *

४ *

५ *

६ *

७ संस्थाः संस्थान्तरचारसंचाराः चारसंचारान्तरं च ।

८ मातापितृव्यद् इयउर्वर्तीति भूल्या पूवापल्लेष्ट किं ददृश्येतः ।

९ स्थपतिवेषे क्षी ..... ।

१० तद् मतिवेषे इति शोषः ।

११ दूर्यमांडोवरनिदितगूढलेखयैः ।

१२ *

१३ अतभिक्षितशिरोवेदनादिः ।

१४ *

१५ रिष्यनीयमस्पष्टाक्षरा ।

१६ *

१७ *

१८ *

१९ भरिमिश्रादिषु ।

२० भरपृष्ठाक्षरा ।

१ श्लो 'जडान्ध' २ श्लो 'खर्वयेयुः' ३ श्लो 'कापटिकारीनो' नामिति । ४ ५ 'पाल्य' नामिति; ५७
५० शीतशरवायाप्ति । ५ श्लो 'वायादाना' नामिति । ६ ५ निर्दर्शयेयुः । ७ ४७ व्रायामन्मस्यमेष्ट । ८ श्लो
'इति' नामिति । ९ ० श्लो तूष्णीदण्डः । १० श्लो प्रतिपेधो या । ११ श्लो 'धारणाः' । १२ ८ 'तबोर्ध्यं;
१३ १ 'तनिधारणं' ।

'गृहीतं पुत्रदारां चुर्यादुभयवेतनान् ।
तांश्चारि [१० दि.] प्रहितान् विद्यातेपां शौचं च तद्विधैः ॥
ऐवं शत्रौ च मित्रे च मध्यमे चावपेच्चरान् ।
उदासीने च तेषां च तीर्थेष्वद्यादशैः स्वपि ।
अन्तर्गृहगतास्तेपां कुञ्जवामनपंडकाः ।
शिल्पवत्यः स्त्रियो मूकाक्षित्राश्च म्लेच्छजातयः ॥
दुर्गेषु वणिजः संस्था दुर्गाते सिद्धतापसाः ।
कर्त्तकोदास्तितौ राष्ट्रे राष्ट्रांते ग्रजवासिनः ॥
वने वनेचराः ॥ कार्याः श्रवणीटविकादयः ।
परप्रवृत्तिज्ञानार्थाः ॥ श्रीघाश्चारपरम्पराः ॥
परस्य चैते चोद्भ्याः ताहैरेव ताहैशाः ।
चारसञ्चारिणः संस्था गूढाशाङूढसंज्ञकाः ॥
अंकुल्यान् [१५ प्र.] कृत्यपक्षीयैः ॥ दर्शितान् कार्यहेतुभिः ।

१ अर्द्धप्रष्टाक्षरा ।

२ उभयवेतनान् ।

३ उक्तं च-

भास्त्रस्येव गतिं मस्त्याश्चाहेतिव पदान्वहिः । स्वचेष्टिविजाननित भूतीभूतेविषेषितम् ॥

४ उभयवेतनैः स्वकीयैः ।

५ अरिविष्यमे गूढपुरुषप्रणिधानं दर्शयताह ।

६ शत्रौ च शब्दात् शाकुमित्रे चन्मित्रे मित्रे च खकीये समुद्यात् चन्मित्रेषु च मध्यमे उदासीने समुद्यात् चन्मित्रेषु च निष्ठिषेत् चरान् ।

७ उक्तेन न्यायेन मंडवादिषु तीर्थेष्वद्यादशसु च । तेषां पूर्वोक्तानाम् पूर्वं द्वादशा ..... विलिमीयुं विहायैकदेशराजानः प्रत्येक तेषां मंडवादितीयोन्यद्यादशैव गूढप्रणिधानस्थानानां देशते सप्तिविजात्यक्षिके । पृथु स्थानेषु ।

८ स्थानवदात् चरावापमाह ।

९ संचारप्रणिधानमुक्त्वा संस्थापणीधानमाह । दुर्गेषु वणिजः संस्था इत्यादि ।

१० वनेक्षरा गृहपतिक ..... भेदात् भवणा इति सुंदरापसवीद्यैनाः । आटविकादयो गृहपतिः ..... ।

१२ दिष्पनीयमस्पष्टाक्षरा ।

१३ *

१४ ..... तपस्ति..... गृहपतिकसंक्षिताः ।

१५ परस्य शत्रोवैदुर्व न शक्यते । उक्तं च-

कः शामानाभिहारेण ..... गान् । भूत्यरात्मी स्तितान्वेति शेषे क्षीरकणालिष ॥

तत् परिज्ञानार्थं उपायान्तरमाह । अहत्यानित्यादि ।

१६ कौञ्जकोनभयमानैः काण्ठभूतैः प्रनिरूपितान् । तद्यथा मंत्री सेनापत्यादीकाम् कृतक-
कृत्यान् कृत्या मानाभिकाङ्क्षान् राष्ट्राक्षिवर्वासयेत् । तेषु च परावसपर्णं विष्वसनित । ततश्च
ते विविधिरोः सूक्ष्यम्लेच्छं परावसपर्णशानार्थं सुल्यनन्ते वासयेदिलि ।

१ ४५० *पृच्छास्त्रेषा । २ ८० पञ्चकाः । ३ वद्यकाः । ४ ४७० स्थिता । ५ ८ वनचर्चः;

६१ वनचराः । ५ ४७० भवणा । ६ ८ ऐके; ८१ चैते । ७ ४७० संस्थिता ।

परायसर्पज्ञानगर्वं गुरुत्यानन्तेषु धासयेत् ॥

॥ इति पिनयादिपारिं छादशोऽयाः ॥ ८ ॥ गृद्धुरुद्रोत्पत्तौ
रंस्योत्पत्तिः गृद्धुरुद्रप्रसिद्धिः ॥ ९ ॥

*

[कृत्याकृत्यपक्षरक्षणम् ।]

कृतमहामात्रायमर्पिः' पौरजानपदानवमर्पयेत् । 'सत्रिणो द्वन्द्वनस्तीर्घसंभाँ-
पूर्गेजनेसमवायेषु यिवादं कुर्युः' । 'सर्वगुणसम्पत्तधायं राजा श्रूयते । न धास्य
कथितुं गुणो दृश्यते यः । पौरजानपदान् अतिमात्रं' दण्डकराम्यां पीडयति' ।
तत्र 'येऽनुप्रश्नेसेषुः तांनितेतत्तं' च प्रतिपेपयेत् । मातस्यन्यायाभिभूताः
॥ [१५६.] प्रजा मनुं वैयस्वतं राजानं चक्रिरे" । धात्यपद्मागं "पण्यदद्यभागं
हिरेण्यं चास्मे" "भागधेयं प्रकल्पयामासुः" । तेन भृतों राजानः प्रजानां

१ एतदशाणाः । कृत्यानामात्रेषु नहर्दिषु सतीर्घेषु च दातुमित्रादिषु च अवसरां येन ।

२ यत्रावत्तर्त्तिं जनाः पुरवार्ष्मयांपं वा सोममात्र-क्षादप्रियादिग्रन्थम् ।

३ समापाग्निं गोष्ठो जना धस्यो सा समा ।

४ पूराः श्रेणीगाणालंकुवायादीनाम् ।

५ वैहयोत्पत्तिः पत्र जनाः समवर्यति ।

६ ही ही भूवा द्वं द्वं युगं युगलमिति पर्यायाः । यिवादो वा द्वं द्वं लद्विष्टे वेषो ते ध्युद्र-
कृत्यपक्षरक्षार्पं यिवादं कुर्युः ।

७ विवादस्वस्पमाह ।

८ एत्याः ।

९ साध्यात्मिति ।

१० कृत्याद् ।

११ द्वितीयः सत्री ।

१२ तं च पूर्वपञ्चवादिनं सत्रिणम् ।

१३ कुंडमादि ।

१४ यथोचितम् ।

१५ भागम् ।

१६ रक्षणसामग्रीसंपादनाय ।

१७ भागेन पुष्टाः ।

१ अ८ परापतर्प । २ ४ गृद्धुरुद्रोत्पत्तौ सधारोत्पत्तिः द्वादशोऽयाः; ३ प्रथमेऽधिकरणे गृद्धु-
सम्भारोऽगृद्धुरुद्रप्रसिद्धिः द्वादशोऽगृद्धुरुद्रप्रसिद्धिः द्वादशोऽगृद्धुरुद्रप्रसिद्धिः ।
३ ५ गृद्धुरुद्रप्रसिद्धिः कृत्यानामात्राः । ४ ५८ 'मात्त्वा'; ८६ 'भाग्रा' । ५ ६४ 'पसर्पः'
६ ४४ 'पसर्पयेत् । ७ ४४ 'समाशालाप्ता' । ८ ४४ 'अतिमात्रं' नास्ति । ९ पीड्यतीति ।
10 ८६ 'यकुः' । 11 ४४ 'चास' ।

योगक्षेमावहाः । तेषां किलिवपमदण्डकरा हरन्ति । अयोगक्षेमावहाश्च प्रा(प्र?)जानाम् । तस्मादुङ्घपद्मभगमारण्यैका अपि निर्वर्पन्ति 'तस्यैतद्गायेयं योऽसान् गोपायतीति' । इन्द्रयैमस्योनमेतत् राजानः प्रत्यक्ष्यहेऽप्रसादाः । तानवर्मा[२०३.]न्यमानान् "देवोऽपि दण्डः स्पृशति । तस्माद्राजानो नावम-न्तव्या इत्येवं भुद्रकां प्रतिपेधयेत् । किंवदन्तो च विद्युः ।

ये^१ चास्य धान्यपशुहिरण्यान्याजीवन्ति तैरुपकुर्वन्ति व्यसनेऽभ्युदये^२ वा कुपितं चन्द्रुं राष्ट्रं वा व्यावैतर्यन्ति^३ अमित्रमांदविकं वा प्रतिपेधयन्ति । तेषां^४ मुण्डजटिलव्यज्ञनास्तुष्टातुष्टत्वं विद्युः ।

तुष्टान् भूयोऽवधमानाभ्यां पूजयेत् । अतुष्टास्तुष्टिहेतोस्त्या[२०५.]गेन प्रेसादयेत् । 'परस्पराद्वा भेदयेदेतांन् सामन्ताटविकतत्कुलीनोपर्णद्वैभ्यश्च ।'

१ उत्पादेयाभपालन्तस्याद्वा भवन्ति ।

२ प्रजानां च्यवस्थां राजकूलामाह । राजां पापमदत्तदण्डकराः प्रजा द्वरन्ति । प्रजानां च पापे अयोगक्षेमावहाः राजानो हरन्तीति संबंधः ।

३ वानप्रस्थाः ।

४ राजोऽसेन गूर्मी यच्छन्ति ।

५ पारथिकं दोषं दर्शयिवैहिकसरि दर्शयत्ताह । उपलभ्यपरं चैत्रसुखलोकपालस्यानं राजनः । संयोक्तम्-भस्त्रिवायुयाकाण्णिंगदस्य यशस्वर च ।

षट्क्रितेतायेष्विष्व माशा निर्हय दाधतीः ॥

यसादेयां-नरेन्द्राणां माशाभ्यो निर्मितो चूपः ।

यसादभिन्नभवत्येव तर्वभूतानि देनसा ॥ इति ।

६ चित्रवधादिरावापः । हेत विवायायासिति पाठात् ।

७ दैवस्यायं दैवः । व्याधिमरकदुभिक्षादिः ।

८ कृत्यभावोपगमाज्ञिवारयेत् ।

९ रात्रि अनुरागविरागविषयात् ।

१० षेषयिकमहत्रभास्त्रेष्वप्पाद्यः ।

११ धान्यादिभिः ।

१२ उग्रजन्मादी ।

१३ सामादिभिः परविषययानात् ।

१४ विलोपार्थं स्वविषये प्रविशन्ति देवेन ।

१५ षेषयिकादीनो तुष्टातुष्टत्वं विदित्वा राजो निषेद्येषुरिति भावः ।

१६ षेषयिकादीनः ।

१७ अन्यसंहवातुष्टियाह । संसक्तांतः सामंता भाटविका चे प्रचंदासातुलीना राजकुलो-
प्रसा भवद्वाः परिवर्जितुप्रादयस्येभ्यश्च भेदयेदवलाः पञ्चासामादिभिस्तुष्टा भवन्ति ।

१ sJG षेषवहाः । २ svI किलिवपमदण्डकरा अयोगः । ३ svI योग; svI अयोग ।

४ sJG षेषवहाः^१ । ५ sJG प्रजानाम् । ६ sJG निवपन्ति; svI निर्वपन्ति । ७ svI इन्द्रियः ।

८ sJG 'मन्यमानान्; svI मानानो देवोऽपि दण्डं स्पृशति । ९ sJG 'एव' नाम्नि । १० sJa धाववैतर्यन्ति । ११ sa तुष्टात् भूयः एन्यये; svI अर्पयनाभ्यो षूजये; १२ तुष्टान्यमानाभ्यो षूजयेत् । १३ sJG एनात् । १४ sJa अष्टद्वै^२ ।

सटिप्पनकं कौठलीयमर्थशास्त्रम् ४

तथाऽप्येतुप्यतो दण्डकरसाधनाधिकारेण जनपदविद्वेषं प्राहयेत् । यिदि-
ष्टनुपांशुदण्डेन जनपदकोपेन चा साधयेत् । गुप्तपूत्रदारानाकरकमान्तेषु
वा चासयेत् परेपामास्पदभवात् ।

कुञ्जलुच्छर्भीतं(ता?)मानिनस्तु परेषां कृत्याः । तेषां' कार्तन्तिर्कन्तमि-
त्तकमीहृतिंकव्यञ्जनाः परस्पराभिसम्बन्धमित्राटविकसंवंधं [२१५] यां विद्युः ।

तुंष्टानर्थमानाभ्यां पूजयेत् । अनुष्टान् सामदानमेददण्डसाधयेत् ।

एवं स्वविषये कृत्यानकृत्योश्च विचेषणः ।

परोपजापात्संरक्षेत् प्रधानान् धुद्रकानपि ॥

इति विनयाधिकारिके वैषोदशोऽप्यायः ॥ ८ ॥

*

[कृत्याकृत्यपशोपग्रहः ।]

कृत्याकृत्यपशोपग्रहस्वविषये प्यालयातः । परविषये पाच्यः । संशु-
त्यार्थान् विश्वलब्धेसत्तुत्यकारिणः दिल्वे वौपकारे च विभानितः यांभापरद्द-
समगृतेपराजितेः प्रथामोपत्तेः [२१६] यृत्या एवेयमर्थकार्यः व्येपमा-

द्वायाद्याद्यापरुद्धः । मानाधिकाराभ्यां भ्रष्टः कुलैरन्तर्हितः प्रसभाभिमृष्ट-
खीकः कारोभिन्येतः ॥ परोक्तदंडितः ॥ मिथ्याचारंवारितः ॥ सर्वस्वर्माहा-
रितः वृथनपरिक्षिष्टः प्रवासितवन्युरिति कुद्धर्वगः ॥ ॥

स्वयम्भुपहतः विप्रकृतं पापकर्माभिख्यातः तुल्यदोपदण्डेनोद्विग्नः पर्या-
त्तभूमिः दैण्डोपनतैः सर्वाधिकरणस्थः संहसोपचितार्थः तत्कुलीनोपाशंसुः ॥
प्रद्विष्टो राजा राजदेवी चेति भीतर्गः ॥

परिक्षीणः अन्यैत्तस्वः कदर्यः मूलहरः ताँदात्विकः व्यसनी अत्याहि-
तव्यवैहारश्चेति कुवधर्वगः ॥

आत्मसंभावितः [२३प] मानकांमः शब्दुपूजामपिंतः नीचैर्हैपहितः
तीक्ष्णः साहसिकः भोगेनासन्तुष्ट इति मानिर्गः ॥ ॥

- १ स्यायलभ्यात् द्वायलभ्यद्व्याशात् यहि कुत ।
- २ आसनादिकात् मानत् समाहृत्वादेवधिकारात् भ्रष्ट ।
- ३ दायादिस्तिरोहित ।
- ४ भलादूषितखीको राजाऽन्येन पा । उक्त च-
- स्त्रेन साहसिको हिंस पारदारिक पृथ वा । राजा सावपरायेन ये चान्ये पापकारिणः ॥
- ५ दोष विना भंदिशालादायौ लिप्त ।
- ६ विशुनवधौनाविचार्य दृष्टित कुभ्यति । उक्त च-
- यानि मिथ्याभिश्वासानी पवराशूणि रोदनात् । तानि एवपश्चन् भति राजघाणमकुर्वतः ॥
- ७ तिवर्गशून्यात् धूलादिव्यसनादिवारित । उक्त च-
- तिष्मयति हु प्रजा मिथ्याचारनिवारिता इति ॥
- ८ गृहीतसर्वस्त्र ।
- ९ यमपुर प्रेपितयाधय ।
- १० यांग्रहण वाङ्पाद्यादीनो ग्रहणार्थम् ।
- ११ कोश दण्ड च विनाद्याष्टकायौ भीतो भवति ।
- १२ विट्ठ भकर्णेण कुत रादिमनिपारादि ..... ।
- १३ ..... अनुकोऽपि शशुषप्र मतिङ्गाय प्रापिंकोशदण्डः ।
- १४ यस्तु राजस्तुलापत्य स यदि राजा भवतीति कुरुसवप्तः सेव राजनिपदा.....
- १५ स व्यवहारो महा । ..... ।
- १६ रूपदोभादिभिरामनेवामान सभावयन् .. ।
- १७ अनामसभावितोऽपि मानभिष्टति ।
- १८ राजी पूष्मासद्मान । अक्ष च गमयोऽसहन न श्रोप ।
- १९ टिष्पनीयमस्पष्टाशरा ।

नास्य [२३ दि] गुह्यं परे विशुः कर्म 'विश्वित्रिकीपिंतम् ।
आंरवधारस्तु जानीयुररव्य कृतमेव वा ॥

नैकस्य मन्त्रसिद्धिरस्तीति विशालाक्षः । ग्रत्यक्षपरोक्षानुमेया हि राजं-
वृत्तिः । अनुपौलव्यस्य ज्ञानमुपलब्धस्य निश्चितं गलोधानमर्घद्वैधस्य संशय-
ः च्छेदेनमेकदेशादृष्टस्य शेषोपलविधिरिति मन्त्रिसाध्यमेतत् । तस्माद् बुद्धिवृद्धेः
सार्वमध्यासीत मन्त्रम् ।

न कश्चिदवमन्येत सर्वस्य शृणुयान्मतम् ।
गालस्याप्यर्थगद्याक्यमुपयुज्जीत पंण्डितः ॥

एतन्मन्त्रज्ञानं नैतन्मञ्चरक्षणमिति पारासर्तः । यदस्य कार्यमभिप्रेत
॥ तत्यतिरूपकं मन्त्रिणः पृच्छेत् ।

१ . रो जानीयुक्तग्राप्यारव्य कृतमेव वा । आरव्य विदेविन् कृतमिवरे जानति । यथा
राजा जनपदाते स्वनिहित भूव निर्धि खानयन् श्रूते—खायतामन्त्र इष इति । तप्र
विधेविनो नेद कूपस्यानमवश्यमन्त्र ... कनककटशदृशीनाम् ।

२ प्रत्यक्षागमानुभानप्रभानप्रयेण राजो ध्यवहार एतदेव दर्शयत्ताह ।

३ अप्रतीतस्याप्तवचनादेव ज्ञानम् ।

४ उपदेशस्यापि अत्यरेण । तद्वाभासभयस्ये प्रत्यक्षाभासविप्रलब्धत्वानिश्चये एव न
भवति । तद्वाभासभयस्ये मन्त्रिसाध्यम् । ते हि निरपवादेः स्मरतिविमपैः पूर्वपक्षमु
झाय सिद्धान्तप्रदर्शनादाऽपेकब्दस्य निश्चितवलोधान कुर्वन्ति ।

५ कार्यद्वैधे मन्त्रिण एष इत्युत्तिनि सरायच्छेद ।

६ एकोऽपयत्वे राजा एहो यस कार्यसाधेयावयवानां तु मन्त्रिनिरपदनिषः किष्टते ।
तद्यथा सधिग्रहयोस्तुल्यायां शुद्धी सधिः भेयात् । विप्रहे हि क्षयप्रययाइषो भवति ।
इति राजोपलब्धम् । तत्र मन्त्रिणो विदेव दर्शयति । सधिरपि मेदूर्धः भेयात् न
विग्रहद्वये हति दीर्घोपरात्मिकरेतदस्तित्त भवित्वाप्य ॥

७ एव हि पाणिदेश भवतीति भाव । उत्त च-

शस्त्रुन्मत्ताप्यलपतो गच्छत स्वपतोपि वा । सर्वस्यास्तरमादेय धातुभ्य इव आचनमिति ॥

८ चतुर्थोत्तरवत्याक् ।

९ तस्मानमप्यारोपित हृत्वा भविण एच्छेत् ।

१ इष तस्मात्तास्य परे विशुः । २ इष अरव्यास्तु । ३ इ नियव ० निदयो निधितस ।

४ इष 'मारीत । ५ इ 'वर्त्य । ६ ८ परायार इष 'पायारा । ७ इष मुर्मितु मुलकेतु

'त्रुच्छेत्' इत्यन्तरे 'कर्दमिदमेवजात्यादेव वा यदि मरेगावय कवचमिति । ते वया शूद्र ताङ्कर्याद ।

एव मन्त्रेऽप्य एवृत्य मरतीति । इति पठते ।

नेति पिशुनः । मन्त्रिणो हि व्यवहितमर्थं वृत्तमवृत्तं वा पृष्ठा अनाद-
रेण^१ वृवन्ति प्रकाशायन्ति वा संदोषाः । तस्मात्कर्मसु ये^२ ये [२४ प.] प्यभि-
प्रेतुहस्तैः सह मन्त्रयेत् । तैर्मन्त्रयमाणो मन्त्रसिंदिं गुस्ति च लभते^३ ।

नेति कौटल्यः । अनर्वस्था ह्येषा । मन्त्रिभित्तिभिश्चतुर्भिर्वा सह
मन्त्रयेतेति^४ ।

मन्त्रयमाणो ह्येकेनार्थकृच्छ्रे^५ निश्चयं नाधिगच्छेत् । एकथं मन्त्री यथे-
एमनवर्गहश्चरति ।

द्वाभ्यां मन्त्रयमाणो^६ विशृणीताभ्यां विनाशेयते । संहताभ्यामवगृह्यते^७ ।

“तर्तुं त्रिषु चतुर्षु वा कृच्छ्रेणोपयते । महादोपमुपपञ्च” तु भवति ।
ततः परेषु कृच्छ्रेणोर्धनिश्चयो गम्यते मन्त्रो वा रक्ष्यते ।

दैशकालकार्यवदेन त्वेकेन सह द्वाभ्यामेको वा यथासांमर्थं मन्त्रयेत् ।

१ देशकालतुरस्यादिभिः ।

२ कार्यम् ।

३ नैतरस्यातिकोर्यमिति न राज्यकृ परामर्शपूर्वकं कथयन्ति ।

४ *

५ हुर्गतन्ध्यादिषु ये तुरुपाः स्थपतिद्वावद्यः अभिप्रेता योग्यताप्रदर्शनेन ।

६ विस्तृतादाः टिष्ठन्या पृष्ठान्येव दाव्यानि पद्यन्ते—“भाद्रद्वाजमते.... गुस्तिमादमेव ।
अस्तिदस्त च गुस्तिरुपा । विशालाक्षमते मंत्रसिद्धिरक्षिति । न गुस्ति..... । विशुनमतेऽपि
कार्यानेतादिगुस्तिकुपुरुपानंत्यम् । न च सर्वे मंत्रिणो भवति । मंत्रिगुणाभावात् मंत्रोप-
लक्षितपुरुपलभस्य किं रक्ष्या नियतमःयभावे पठेंगं..... । एवं मन्त्रस्यामवस्थानात्
मंत्रिः....., अनवस्थाप्रतिरेषार्थमाह ।

७ कार्यधर्मे (!) ।

८ निरंदुराक्षरति राज्यमाक्षम्य भुक्ति । वृद्धा चित्तविकारे सति राज्यमपि गृहातीतिभावः ।
कौटल्यः न । इयमिच्चार हृति चेष्ट तात्परिवद्यानां निस्तृद्वाजामसंभवात् ।

९ परस्परमेद्वाद्विषयादेन.....निष्प्रयामायाद् विनाशपते मंत्रमूलव्यासचर्चार्मायाम् ।

१० छरिति पृष्ठमन्त्रिष्ये मंत्रनिष्प्रयानिषिग्नो यथेष्टाप्यर्थं द्विसंग्रिते संहतरेषेन विप्रहो विप्र-
हीतरेषेन विनाशमन्त्रिष्येतदोपचुप्रयत्नम् । कृच्छ्रेणोपयते । यहुनामेकमरण दुर्प्रयत्नात् ।
यदि तु काकवाढीपत्रादुपपत्ते यदा तु .....महात् एव दोषा भवन्तीत्यर्थः ।

११ ग्रहीर्जलोपयवात् ।

१२ मन्त्रे शामर्थ्ये शास्त्रप्रयुक्तासौ निरतिशया प्रक्षा लोक्यवहारादीशकं च । श्रवण राशस्त्रम्
मंत्रिद्वीपा न शम्बवंस्तुकं च—दोपवंतोऽप्यद्वीपवृत्ति विदुषो याति मंत्रिणः ।

सद्गोपीरेति शीसामि राज्य..... ॥

कर्मणामारभोपत्यः पुरुषद्व्यसम्पत् देवकालविभागौ^१ विनिपातप्रती-
कारः कार्यसिद्धिरिति पश्चाद्ग्रो मन्त्रः ।

तानेकैकदाः पुच्छेत् स-२४दि.] मस्तांश्च हेतुभिश्चैपां मतिप्रविवेकान्
विद्यात् ।

अवासार्थः कालं^२ नातिकामेत् । न दीर्घकालं भन्त्रवेत् ।
न तेषां पैक्षीयैर्योपामपकुर्यात् ।

मन्त्रिपरिपदं द्वार्दशामात्यां कुर्वते ति मानवाः । पोडंशेति वाहस्पत्याः ।
विद्वातिभित्तौदानसाः । यथासामर्थ्यमिति कौटल्यः ।

ते ह्यस्य स्वपंक्षं परपक्षं च विन्तयेयुः । अकृतारभमारवधानुधानमनु-
२ इतिविशेषं नियोगं सम्पदं च कर्मणां तुर्युः ।

अनासन्नेस्सह पत्रसंप्रेप १५ प. ऐन मन्त्रयेत् । औंसन्नैः सहं कार्याणि
पदयेत् ।

इन्द्रस्य हि मन्त्रिपरिपद् कर्तीणां तहस्तं सं तच्चेष्वुलस्मादिन्द्रं^३ सहचा-
क्षमाहुः ।

१ तन्मतिभिरात्ममतिशोधनार्थं च । उक्तं च-

आदायादाय मन्त्रिस्यो ज्ञानेन शोधयेत् ।

भीतमाचपमनेनेव वीरं सोयेन शुद्धिमानिति ॥

२ कालातिपचिह्नि कायरसं पितृत्युक्तः ।

३ मंत्रमेऽनवाद ।

४ हुयोऽप्तः पोडबपक्षपातिना विदुरेणेव ।

५ अभिहितमन्त्रिपतिकोरेण मन्त्रिपरिपदपि कर्त्तव्येत्वाद् । तत्र संवयां शलाधार्यविमतिपतिः ।

६ द्वादशारजमंडलचरितानिहयगाय ।

७ अतिविविधीपु मात्यमोदासीनेषु । एकेन विजेनुमशब्दवादादारार्थं च द्वौ द्वाविति मन्त्रमे ।

८ आदरमिलूप्ये मंडटव्युष्टये मन्त्रिक्रियं कृत्वा विदातिमिति ।

९ चति उत्पांश्वद्वये अर्थं छतुं समर्पेत्वा राहस्यमन्त्रिपतिकस्त्रिता परिपद् तुर्यादिति
भाव । मन्त्रिपरिपदित्येवमाह ।

१० स्वपक्षं स्वमेढङ्गं परपक्षमित्राभ्य..... इत्याहृत्यपशोपमहपादगुण्योपदेशादिना उपा ।

११ उत्पवग्नुद्यग्म ।

१२ कार्यादित्यवहिते पत्रसंमेयेन कर्त्तव्येत्वात्पुरःसरणेन..... ।

१३ पारिपदैः सह कार्याणि वंशावापमवानि निस्पत्येत् ।

१४ अनेनेवदमिहितं भवति । यथा राजा शाश्वतध्युधारचक्षुरेवं मन्त्रिचतुर्पि भवति ।

१ शृं विभाग । २ ज एके कं मन्त्र प्रविशेद्विद्वान् । ३ शृं कामयेत् । ४ शृं मन्त्रयेत् ।

५ ८ च तेषां; ज च तेषां च, ७ न च तेषाः । ६ ८ एव., ८८। ७ पञ्चं, ज रक्षेद् । ७ शृं
मन्त्रयेत् । ८ शृं अनासन्नैः । ९ शृं अपांश्वस्त्रद्वारा कार्याणि पदयेत् । अनासन्नेस्सह पत्रसंमेयेन
मन्त्रयेत् । १० ८ 'स' नाति । ११ शृं इन । १२ शृं इन्द्रं चदप्ता ।

आत्यथिके कार्ये मन्त्रिणो मन्त्रिपरिपदं चाहय वृयात् । तत्र यद्गृहिणा
द्युः कार्यसिद्धिकरं च तत्कुर्यात् ।

- नास्ये गुह्यं परे विद्युच्छिद्रं विद्यात्परस्य चै ।
गूहेत्कूर्म इवाज्ञानि यत्स्याद्विवृतमात्मनः ॥
- यथा ह्यश्रोत्रियः श्राद्धं न सतां^५ भोक्तुमर्हति ।
एवमर्थुतशास्त्रार्थो न मंत्रं श्रोतुमर्हति ॥

तथां च वृहस्तिः—

अनधीत्य हि [२५ दि.] शास्त्राणि वहवः पशुबुद्धयः ।
प्रागलभ्याद्बुमिच्छन्ति मंत्रेष्वभ्यंतरीकृताः ॥
अनर्थविदुपां तेषां श्रोतव्यं नहि भाषितम् ।
अर्थतत्त्वमविज्ञाय विषुलं श्रेय इच्छता ॥

इति विनयाधिकारिके एकदशोऽस्यापः^६ ॥

*

[दूतप्रणिधिः ।]

उद्भृतमन्त्रो दूतप्रणिधिः । अमात्यसम्पदंदोपेतो निसृष्टीर्थः । पादगुण-

१ विनाशोनमुरे ।

२ विवितमिति दोपः ।

३ हुवेतम्भेषुपरेण संवेष्यः ।

४ पूर्वोत्तमुखपेत ।

५ चताराद् भारमनव्य परस्य महतुंगामनो निगृहनार्थम् ।

६ आग्नन हति मंत्रं पूजामा राज् ।

७ भोत्रियाणाम् ।

८ अनपीतीतिशास्त्रः ।

९ दुनोति दात्रु स्यामुषानेति दूतसाम्य प्राणियानं स्याम्यापारे स्यामनं दृतं पृष्ठ वा प्रणिधिः ।

प्रणिधिराद्दस्य चरपयीयत्वाद् । दात्रुषुपांतोऽ.....नापि शात्र्य इति । शृणीतो मन्त्राधिकाराद् । मंत्रो येन स प्रतिष्ठेते ति संवेष्यः ।

१० चानपदाद्विर्बन्धावेतालिगुगपरिकद्वितया उपेतो तुष्टः ।

११ निष्पृष्ठ उत्तदो निष्पामामायासेपिविमहातिको अर्थो यस्य ।

हीनः परिमितोर्धः । अर्थगुणहीनः शासनहरः । सुप्रतिविहितयोनवाहनपुंरुष-
परिवापः [२९ प.] प्रतिष्ठेत ।

शांसनमेवं धार्च्यः परः स वस्त्यत्येवं तस्येदं प्रतिवाक्यमेवमतिसन्धांतव्य-
मित्यधीयानो गच्छेत् । ऊटच्यन्तपांलपुंरराष्ट्रमुख्यवैष्णवं प्रतिसंसर्गं गच्छेत् । अनी-
कस्यानयुद्धप्रतिग्रंहापसारभूमीरात्मनेः परस्य वावेकेत ॥ । दुर्गरौष्टप्रमौणं "सा-

१ अस्यान् वेष्य प्रारूपेत्वा वेष्याणां वै वेष्य भावितुम् ।
परादमदित्यं हाव्यं वाचादात्यः सुयोधन इति ॥

२ अत्र वचनमर्थानियमः । संधिविमितो या कर्तव्य इति परिमितो नियतोऽथो यस्य ।
वचनानीत्यनियमः ।

३ भवत्तरमंत्रिवच्छास्यतेति संधानाद्वयतेऽनेनेति शासनं स्वामिमंदेशः । ते हरनीति चित्तसं
पत्रसर्वं या । अत्र वचनार्थयोर्नियमः ।

४ दिविकादिः ।

५ हस्तयथादिः ।

६ पौष्ट्रपुष्टः भाषुधीयाः उत्पाः ।

७ पट्टुटीष्टग्रासनायांदिः परीवापः ।

८ गच्छत्वास्यानुष्टुनमाह ।

९ नियष्टायांऽवि स्वमतिपरिकरिपत्रमुत्तरोत्तरवाक्यं भत एव शासनमिति नाम्र लेखो गृह्णते ।
एवमिति दृढयस्यान् यहून् वचनक्रमात् सूचयति । परिमितायांऽवि स्वमतिपरिकरिपता-
नामेवार्थानामनतिक्रमेण । शासनहरस्तु यथा संविदं धार्च्यः परः ।

१० शत्रोरिति शोपः ।

११ अस्यासस्योत्तरवर्गाहार्थयं याद्रात्मौकर्यार्थमाह । अटवी=दरस्याः ।

१२ स्वपरमंहलांतरालवर्तिनोऽन्तपालाः ।

१३ स्वपरजनपदीतत्त्वाः सुरमुख्याः नागरिकादयः ।

१४ प्रामदृदमहत्तरादयो राष्ट्रमुख्याः ।

१५ चक्रात् वेष्यमुख्यादयः । स्वकीयै परोपमापशनार्थं परधीयैरनिष्टप्रतिविधानार्थं याक्षा-
सौकर्यार्थं च ।

१६ इकन्थावारनिवेदनमूर्मिः ।

१७ स्वयद्वातुद्वाल ।

१८ द्वैषते भगुणां गत्वा राजा तिषेवं प्रतिग्रहः इति दत्त भूमिः ।

१९ कलद्रस्यानं भपसारः ।

२० शत्रोः ।

२१ अनुबूलावारमात्मना प्रतिग्रहार्थं परभूमीनां च छिद्रप्रदेशानार्थम् ।

२२ ग्रहणार्थं यदनुभू(रु?)पयकोपादानार्थं च ।

२३ परस्य तदनुस्थपकोपादपरिच्छिरपर्यं लामे चोत्तमस्य प्रतिग्रहार्थं राष्ट्रप्रमाणम् ।

२४ सासारोत्परि यत्सारभूलम् ।

रघुचिंगुसिच्छद्रेणि चोपलभेत् । पराधिदानमनुज्ञातः प्रविशेत् । शासनं च
येयोक्तं व्रूयात् । प्रार्णावाघेऽपि हटे पंरा २६ दि । स्य वाचि वक्त्रे हृष्टां च प्रसादं
वाक्यपूर्जनमिष्टपरिप्रश्नं गुणकथासंगमासञ्चमासनं सत्कारमिष्टेषु^१ संरणं
विश्वासगम्भेनं च लक्षयेत्तुप्रस्य विपरीतमनुष्टस्यै ।

‘तं^२ व्रूयात् दूतमुखां हि राजानस्त्वं’ चान्ये^३ ‘च तस्मादुर्दत्तेष्वपि शब्देषु^४
यथोक्तं^५ वक्तारो दूतोः । तेषामन्तावसायिनोऽप्यवध्याः । किमङ्ग पुनर्ब्रह्मणाः ।
परस्यैतद्वाक्यमेष दूतधर्म इति^६ ।

“वसेदंदिव[स]एः । पूंजया^७ नोत्सिक्षः । परेषु^८ बलित्वं^९ न

- १ इष्वाकीनो येन वर्तते । तस्मिरोधार्थम् ।
- २ गुसि रक्षाम् ।
- ३ रक्षाशैयिलयं व्यसनादि वा छिद्रम् ।
- ४ भनुज्ञात इति वर्तते ।
- ५ शाखेण स्वामिना वा ।
- ६ आत्मनो विनाशेऽपि हटे ।
- ७ प्राणावाचश्चान्तरामिगितादिभिर्दृश्यते । तावत्तुष्टेहिंगितमाद ।
- ८ दूतवाच्यस्य साधुक्तिः ।
- ९ दूतस्य दूतस्वामिनो द्वा ।
- १० इष्टेषु परस्य संप्रेषु दूतस्य सरणम् ।
- ११ गुद्यात्पानादि ।
- १२ विषयेयात्या कंशमुक्तिरियम् ।
- १३ सं अतुष्टं प्राणावाचपरिहासायं शूयाद् ।
- १४ न केवलमस्तरस्ताभ्येव एवं च ।
- १५ भूतमविद्यवर्तमाना राजानः ।
- १६ स्वामिनेति शेषः ।
- १७ अमाद्यग्नोऽपि आद्याग्नसमो दूतो द्रष्टव्यः । अमाद्याग्नस च दूतव्याप्तिः वक्ष्यमाणात्या-
मनिषेधात् । उक्तं च मतुना-पयोक्तवादिनं दूतं क्षत्रधर्ममनुयायरन् ।
यो हन्यात्पत्तरस्य खगहत्यामवासुयुरिनि ॥
- १८ परस्यैतद्वाक्यमेष दूतधर्मे इति । परस्य विविर्णोरेतद्वाक्यं न मया देषाऽभिधीयते
इति भावः । तत्वं किमिति मूरे एवं चेत् पृष्ठ दूतस्य धर्मः ।
- १९ दूतस्वामाचारमाद ।
- २० परेणेति शेषः ।
- २१ परकृत्या ।
- २२ दुर्बलेष्वपि ।
- २३ स्वामिवडादा^{१०}मवडादा बलवानिति पाहपादप्यं न शूपादित्यमः ।

१ जनिष्टेनुस्तप्तं । २ sv। ८। दूतमुखेन राजान् । ३ ४० वै । ४ ८ “दुद्दते, sv।
४ दते । ५ द्युत वक्तारस्तेषां । ६ sv। ८। *मन्त्रेवादिनो । ७ ८ प्रस्त्रः । ८ sv। *द्वस्त्रः ।
९ ४४ प्रस्त्राया, sv। पूजया ।

मन्येते । वाक्यमनिष्टं सहेते । चिर्यः पानं च चर्जयेत् । [३७ग्र.] एकः शारीत ।
 सुसमत्तयोर्हि भावज्ञोनं एषम् । कूर्त्यपक्षोपजापमकृत्यपक्षे गूर्दप्रणिधानं रोगा-
 पराणां” भर्तरि । रैन्नं च प्रकृतीनां सिङ्गतापसवैदेहकव्यञ्जनाभ्यामुपलभेत ।
 तयोरैन्तेवासिभित्तिकपापंडव्यञ्जनोभयवेतनैर्वा । तेपामसम्भाषायाँ
 १ याच्चनक्तेन्मत्तोन्मत्तसुप्रलापेः पुण्यस्थानदेवगृहंचित्रलेख्यसंज्ञांभिर्वा चारमु-
 पलभेत । उपलब्धंस्य उपजापमुपेयात् । परेण चोक्तः स्वासां प्रकृतीनां प्रमाणं
 नाचक्षीत । सर्वं वेद भवांनिति ब्रूयात्” । कार्यसिद्धिकरं” वा ब्रूयात् कार्य-
 स्यासिद्धाबुपर्यमानस्तर्क्येत्” ।

१ उक्तं च—वासुदेवसदायोपि यो हतो हत एव सः ।

२ परेणोक्तमिति दोषः ।

३ नूतकायस्तिष्पर्यम् ।

४ ग्रामाद्यमंग्रेमदयोः प्रतिपेषायम् ।

५ वित्त.....मंग्रस ।

६ अन्यथ ।

७ उक्तेन न्यायेन ।

८ कृत्यतापाद्यायम् ।

९ अनुरक्तानां.....नार्थम् ।

१० विरक्तानो स्वीकरणायम् ।

११ छिद्रम् ।

१२ तासामेव । परेति शोषः ।

१३ तयोरेव ।

१४ असंभादयाऽशाश्वतत्विपेषात् ।

१५ कृतक ।

१६ शालादि ।

१७ तेपु सर्वेसाधारणत्वात् ।

१८ ज्ञातरणात् ।

१९ दारीरविन्यासकलिपतया संक्षया ।

२० कृत्यपक्षमुद्दिष्य ।

२१ मंग्यादीनाम् ।

२२ चारपक्षुः ।

२३ सप्रशंसम् ।

२४ अधिके न्यूने चा प्रकृतिप्रमाणे कथिते कार्यसिद्धिं यद्वा पश्यति तपा शूरात् ।

२५ उपरोक्तकारणान्युजावयेत् ।

१ ज मन्येत् । २ svI रागोप” । ३ इति ‘गिद्ध’ नाति । ४ ई० याचक । ५ svI वा०
 विचित्र । ६ ई० परिमाण । ७ ई० ‘ब्रूयात्’ नाति ।

किं भर्तुमेव व्यसेनमासन्नं [२७दि.] पश्यति । स्वं वा व्यसेनं प्रतिकर्तु-
कामः पाणिंगाहमासौरमन्तःकोर्पमाटविकं वा समुत्थापयितुकामो मित्रं वा
व्याधीतयितुकामः । स्वं वा परतो विग्रहमाटविकं वा प्रतिकर्तुकामः ।
संतिक्ष्मे भर्तुर्यत्रिकालमभिहृतुकामः । सस्येष्यकुर्यासेद्वाहं दुर्गक्तं वल-
समुद्दानं वा कर्तुकामः । स्वसैन्यानां वा व्यायामस्य देशकालावकाङ्क्षाणाः ।
परिभेष्वप्रमादाद्यन्यां वा संसर्गानुवन्धार्थीं वा मामुपरुणद्विति ज्ञात्वा वरे-
देपसरेद्दृष्टिः । प्रयोजनमिष्टमुपेक्षेते शोसनमनिष्टमुक्त्वा वा वैधवन्धभयाद् ।
अविसृष्टोऽप्यपगच्छेत् अन्यथां निर्यन्तेत् ।

१ वधथा—किं भर्तुरित्यादि ।

२ दैव मातुर्यं वा ।

३ वद्विधमेव ।

४ यात्राविधानाय ।

५ पाणिंगादसिमेव वा दासादाऽप्यदानाय ।

६ अभमद्वत्तुवराजादिकम् ।

७ प्रचंडम् ।

८ मित्रमिति असद्वर्तुरम्बर्त्तं आशंदे वा मित्रमित्रम् ।

९ अयं जातुः स्वकीयं वा ।

१० अन्यतः ।

११ अर्तःकोपादिकम् ।

१२ खेदकारलयणादि ।

१३ काष्ठृणलोहादि ।

१४ भग्नस्कुटितसंस्कारम् ।

१५ विद्वानि यलान्येकत्र करुकामः ।

१६ युद्धार्थमयातुरूक्तः ।

१७ कोयं कल्पायं देन संप्रेषयामि ।

१८ इन्द्रियार्थप्रसक्तिः भग्नादसाम्याम् ।

१९ संसर्गो धौमः संयंधः । यतो द्वयोधिच्छसंस्तेष ।

२० तेनातुर्यं उभयसंततिसंयंधस्तुर्थी ।

२१ हृत्यपक्षोपमहादिके ज्ञात्वा स्वस्त्रोपरोप्य वरेत् ।

२२ यूपग्रहतिकाराद् ।

२३ *

२४ उपदक्षेत्र घारस्य दासनैः ।

२५ यदि स्याभिहितं कार्यं पश्येत् संसर्गानुबंधार्थिष्यं परिभष्ममादाभ्यामुपरोधि यदि भ्यस्ता-
मिनः कालवापत्रमनुदूर्कमुक्तकारणे प्रतिकूलं शब्दोदाहा.....

२६ अनपराजे ।

२७ वधवंय..... ।

१ एव पद्मन् । २ एव "मादायार" । ३ एव "प्राप्तापादनं दोषः" । ४ एवाऽप्याप्त-
मादायारः वा, त भाकन्दं वा । ५ एव व्यापदः । ६ एव "मनःकोरमाटविदः" । ७ एव
उद्यागः । ८ एव गतुपातः, ९॥ १० ॥ "जः" ॥ ११ ॥ "हा" ॥ ९ एव व्यापादेष । १० एव व्रमदः ।
११ ५ ॥ "मपेषेत् वा, ११॥ १० ॥ "मपेषेत् वा । १२ एव वा गागनः । १३ एव वंपवप, १४ ॥
वंपुरप । १४ ४ ॥ "द्विपि विष्वदो । १५ ५ ॥ वर्णार्देषः । १६ ६॥ विष्वदते ।

‘प्रेषणं सन्धिपालत्तरं प्रतीपो मित्रेसङ्गहः ।
 ‘उपजापः सुहम्मेदो ‘गूढदण्डातिसारंणम् ॥
 चन्द्रुरव्वापैहरणं’ चारज्ञानैपराकमः’ ।
 सेमाधिमोक्षो दूतस्य’ कर्मयोगस्य चाश्रयः’ ॥
 स्वदूतैः कारयेदेत्त्परदूतांश्च [२० प्र.] रक्षयेत् ।
 प्रतिदूतांश्चावसर्पभ्यां हृश्याहृष्टयैश्च ‘रक्षिभिः ॥
 इति विनयाधिकारिके पोडशोऽध्यायः’ ॥

*

[राजपुत्ररक्षणम् ।]

रक्षितो राजा राज्यं” रक्षत्यासन्नेभ्यः ‘परेभ्यैश्च । पूर्वं दारेभ्यः
 पुन्नेभ्यश्च ।

१ दूतमोक्षानुकं वार्तिकस्तोऽस्ति ।

२ *

३ *

४ *

५ *

६ *

७ गृहानां उरुपाणां वेदस्य चतुरगच्छस्य गूढं अतिसारणम् । अन्यावदेसौविवृद्धौ कर्त्तान्
 गोण्यंतर्गतदृशेष ।

८ शतुर्यंथः ।

९ *

१० *

११ परमंडलवृत्तांतः ।

१२ परेपां सारपलादिवधादाममणम् ।

१३ *

१४ तदेतत् ।

१५ *

१६ *

१७ *

१८ दृते अन्यागते यः संप्रेष्यते स प्रतिदूतः । अवसर्पेण गृहः..... ।

१९ दद्वया इतिनो विजितीयुनियुक्ताश्चोरादिरक्षणार्थम् । अद्वयाः कुरुत्यांतर्विहिता गृहपुरुषाः..... ।

२० राजो राज्यं स्वात् परिविष्टम् । तदभावे हि संकीर्ण जगत् साक्षरोत्तरम् ।

२१ आसनशब्दस्तरतमपयंतो ग्राहाः । सेनासदां मंग्याद्यः । आसनतराः पुत्रभ्रात्राद्यः ।
 आसनतमाः दाराः । सेम्यो रक्षितः ।

२२ परेभ्यैति । सामंताविकादिदिवद्वचतुर्भृत्यावरनंगमेभ्यश्च ।

२३ अरिभयादासनेभ्यो रक्षा प्रागभिष्येत्याद् पूर्वं दा० ।

२४ असञ्चतमेभ्यः ।

१ G दण्डगृह । २ ध्रुव दृतपर्वतां । ३ s दूतविधि. पोडशो ०; ४ प्रथमेऽधिकरणे दृता०
 योडशो; ५ प्रथमाधिकरणे पोडशो० दृता० । ६ svl GvI छान्नेभ्यश्च ।

दोररक्षणं^१ तु निशान्तप्राणियौ वक्ष्यामः ।

पुत्ररक्षणं तु जन्मप्रभृति राजा पुत्रान् रक्षेदिति^२ सिद्धान्तः । जन्मप्रभृति राजपुत्रान् रक्षेत् । कर्कटकसधर्मीणो हि जनकंभक्षा राजपुत्राः । तेपामजातस्तेहे^३ पितृयुपांशुदण्डः श्रेयानिति भारद्वाजः ।

नृशंसंमदुष्टवर्धं^४ क्षत्रवीर्जिविनाशश्चेति विशालाक्षः । तस्मादेकस्थैनाः । वरोधश्चेयानिति ।

अहिभ्यमेतदिति परासराः । कुमारो हि विक्रमभयान्मां पितावर्णंद्विति ज्ञात्वा तदेवाङ्गे^५ कुर्यात् तस्मादन्तपालदुर्गे वासः श्रेयोनिति ।

औरंधं^६ भयमेतदिति पिशुनः । प्रत्यापत्तेहि तदेव कारणं ज्ञात्वान्तपालसखः स्यात्^७ [२८ दि.] तस्मात् स्वविषयादपकृष्टे^८ सामन्तदुर्गे वासः ॥ श्रेयान्^९ ।

१ तथापि विशेषः ।

२ जन्म च द्विविधमिष्यते । आधानं सूतिश्चेति । आधानाव्यभृति राजा कौटि(ट)ल्येनेभ्यते । प्रसूतिवो भारद्वाजादिभिः ।

३ एव भारद्वाजमत्माह ।

४ प्रसूतेः प्रभृतिः ।

५ *

६ अथ देतुमाह ।

७ यथा ते पितरि नापकुर्वति । यतो मातृयांघवासं प्रतिगृह्णापकुर्वति । तत्पद्मारेणाप्यपकरोति ।

८ यावत्येवः पितृनोपयते वावदेवोपांशुदण्डसेपा कर्तव्यः ।

९ यदेवं राजपुत्ररक्षणं नृशंसं कर्मेतत् ।

१० अदुष्टवर्धधात्र निषिद्धः ।

११ एकमित्रेव स्याने यथा पिता उत्त्रियावरोपः । स्वारंश्यनिरोपदुष्टसंसर्गांदिनिरोप.....

१२ अहिनेवैकस्याने सता यथा भय तथा सर्पसमानेन चिद्रान्वेषिणा पुत्रेणेति पाराशराः ।

१३ अदुष्टमपि तुष्टा ।

१४ यदेवाहिभ्यं विनाशालक्षणं अके सामीपे खितः कुर्यात् ।

१५ विष्वारूपादनाप्य.....देहनायकदुर्गे याससेनेवारक्षकेण कुमारस्य श्रेयान् । अरिभयादिति भावः ।

१६ उरझो मेपसालयेदमौरभम् । यथाऽपचृतान्मेपाद्यं यथा एषाइपि ।

१७ आसमंतादारतनमापत्तिः प्रतिपिपीता या आपत्तिः प्रत्यापत्तिः । यिः सकाशादन्यन्तगमनमित्यर्थः । तस्याः प्रत्यापयेद्यद्वितस्यापनस्य तदेव पूर्वोक्तं विक्रमभयं काण्ठभूतं जाया । [पाशालपत्रे^{१०}] ।

१८ वृत्तोत्तिरते । उरझोऽपि दूरापातः प्रहर्तुमसमयोः भवतीति भावः ।

१ च४० 'तु' नामि । २ च४० राज । ३ च४० 'रिति गिद्धान्तः । जन्मप्रभृति राजपुत्रान् रक्षेत्' इति नामि । ४ च४० 'महरूपः ; च४१ 'मदृष्टं यथा । ५ ८ 'सीज' नामि । ६ च४० पाराशराः । ७ च४० इदिः । ८ च४० तमेषाहे । ९ च४० 'प्रदं, तपाः 'प्रमः । १० च४० 'विषभिति' ।

वत्सस्थानमेतदिति कौणपदन्तः । वत्सेनेव हि धेनुं पितरमस्य सामन्तो
द्वयात् । तस्मान्मातृवन्धुयुं वासः श्रेयान् ।

ध्वजस्थानमेतदिति वातव्याधिः । तेन हि ध्वजेनादितिकौशिकवदस्य
मातृवन्धवा भेदेरन् । ग्राम्यसुखेष्वेनसंवस्तुजेत् । सुखोपरुडा राजपुत्राः
पितरं नाभिद्वयन्तीति ।

जीवन्मरणमेतदिति कौटल्यः । काष्ठमिव धुणजग्धं राजकुलमविनी-
तपुत्रमभियुर्क्तमात्रं भज्येत । तस्माद्तुमत्यां महिष्यां क्रत्वि [२९ प.] जंश्च-
रूमैन्द्रावाह्वस्त्वयं निर्वेयुः । आपन्नसत्त्वायां कौमारभृत्ये गर्भकंरणि
प्रेसवे" च वियतेत । प्रजातायाः पुत्रसंस्कारं पुरोहितः कुर्यात् । संमर्थ
॥ तदिदो" विनयेयुः ।

१ तेन च उद्धो भूत्वा कुमारसदायोऽभियुव्यादिति भावः ।

२ मातृलादिषु । ते द्वास्य पितरं स्वापत्यवैधव्यभयाक्षात्तिद्वयन्तीति भावः ।

३ तदेव व्याचक्षते । तेन ध्वजेन कुमारेण ।

४ ध्वजविनहं नागराजादीनां तास्थानसमानमेतत् ।

५ अदितिप्रहृष्टमद्वितिपुत्राणां कालादिदेवानां परिमहार्थम् । कौशिकस्वाहितुं दिक् कोर्हेन सर्वं
प्रहेण चरतीति । अदितिवदेवपृथं दर्शयिष्वा । तत्त्वाः । पणमहेत्यादिः कौशिको भिक्षते ।

योऽस्य नागर्य पूजा करोति तस्य सकुलस्य कुशलमदुश्लमन्येषामिति निग्रहभयमनुप्र-
हासां च.....हनीः कर्वयिष्वा तेनोपचय कृत्वा मातृवाह्ववा अभिद्वयन्तीति भावः ।

६ ग्राम्यशद्वेन शब्दस्पर्शं परसंगाधाभिधाना विषया आश्वाः । ग्रामाणां साधूनि ग्राम्याणि
विषयसुखानीवर्त्यः ।

७ लिरंकुशमिति देशः ।

८ परेजेति देशः ।

९ अनागतमेव कृत्वोऽप्युद्धां शालिषृतक्षीरपव्यादारायां राश्वां फलविद्वः ।

१० इन्द्रो वृहस्पनिश्च देवता अस्येति ।

११ कुमारभृतये साधु कौमरभृत्यं वालवैयं हिरण्याक्षीयं जीवकीयं वा यो वेत्ति स वालवैयो
गर्भकर्मणि गर्भ.....

१२ प्रसवे शुखप्रसूतौ च वर्तनं कुर्यात् । एतेन राजपुत्ररक्षा भवति । तथा चोरं—
.....व्यथ योनौ च गर्भे कर्मणि चापि य ।

शुद्धिः वृद्धगतस्यापि न शपे इमतेऽस्य धीः ॥

१३ प्रसूतायाः ।

१४ जातकमोदिभिः ।

१५ अस्येत्युं योग्यम् ।

१६ किपिसंलयानादिसकलरजविदाविदः ।

संत्रिणामेकश्चैनं मृगयायूतमद्यखीभिः प्रलोभयेत् । पितरि विक्रम्य राज्यं गृहणेति । तमेन्यः सत्री प्रतिपेधयेदित्यां भीयाः ।

“माहोदोपमवुद्धिवोधनमिति कौटल्यः । नवं हि द्रव्यं येन येनार्थजा-
“तैनोपदिग्ध्यते तत्तदाचूपति” । तस्माद्धर्म्यमर्थं चास्योपदिशेत् नाधर्म्यम-
र्थं च । सत्रिणस्त्वयेनं तत्र सः इति घदन्तः पालयेयुः ।

यौवनोत्सेकात् परखीषु [२१ दि.] मनः कुर्वाणमार्याव्यञ्जनंभिरैमेष्य-
भिः शून्यागारेषु रात्राबुद्धेऽज्ञेयुः ।

१८ मदकामं योगीपानेनोद्वेजयेयः ।

चूतकामं क्वापटिकैरुद्देजयेयुः ।

मृगयाकामं प्रतिरोधकव्यञ्जनैखासयेयः ।

पितरि विक्रमवुद्धिं तथेत्यनुप्रविद्य भेद्येयः ।

- १ विद्याभिर्विनयसप्तशो भवेति कुगारचिक्षणार्थं आचार्यमतमाह ।
  - २ उक्त च—अधिष्ठावा परम्परांमी अहृत्वा कर्म दुष्करम् ।
अहृत्वा शाशुद्धंदानि महर्ती भास्तुयाच्छिद्यम् ॥
  - ३ उक्त च—दोपान् दोपान् इति ज्ञात्वा कालेनापि विरस्ति ।
काभृतपदिविरतेस्तुणग्रहमालिनः ॥
  - ४ मिवकहुकगोमूलकपूररादिना ।
  - ५ यन्मर्यं भवति ।
  - ६ स्यापेनार्थोर्जमादि ।
  - ७ नापर्व्यमिलत्यर्थोपदेशिं पुनरहृत्यतेऽलंतनिरोधार्थम् ।
  - ८ अनर्थेष्यं रक्षयेतुः ।
  - ९ सद्येत्यनुप्रविश्य ।
  - १० घटदासीभिः कृतकृतकृत्यादीवयाभिः ।
  - ११ अहृतशारीरसंस्काराभिन्नियपलाण्डुभक्षणावलेपनादिभिर्मुर्गंधाभिः ।
  - १२ तपतिपुरुषागमनै ।
  - १३ मदनीयविरेखनीयोपयुक्तपानेन ।
  - १४ पूर्णोक्तगृहपुरुषैर्यैताभिन्नैवांशशाराहृत्यदंडपादन्पाद्याम् ।
  - १५ उद्देजनशास्त्रस्याहृतिशयपापनार्थम् ।
  - १६ अनुप्रविश्य इति पित्रामूर्क च—यस्य वस्त्र हि यो भावस्त्रव्य यस्य हितं
अनुप्रविश्य मेपासी श्रीप्रभारामवश न
पश्चात् मेदयेत्युमांतराशक कुर्य ।

1 ई॒ तदन्य । २ स्वि॑ लाग्नीय , इ॑ लाबयि ; इ॑ लाग्नीमी । ३ ई॒ मुरिवेतु
पुलेतु "कृतीव्यन्दतरे 'एवग्य नवदुदियंदुच्यते (द च्येत) तत्त-एव्योपेत्यमिश्रभिजागति" हसि
पत्तेने । ४ ई॒ तमाद्मै । ५ ई॒ पर्मै । ६ ई॒ मर्मै । ७ स्वि॑ ओ॑ र्मै । ८ ई॒
क्षीमिरमेप्या । ९ स्वि॑ तवि॑ इ॑ "ऐश्वर्यनि । १० ई॒ मुरीद्वेजयेतु ।

—अप्रार्थनीयोऽयं^१ राजा विष्णे^२ घातसम्पन्ने नरकपातः संकोशाः प्रजाः-
भिरेकलोऽष्टवधश्चेति विरागं वेदयेयुः । [३०॥] प्रियमेकपुत्रं वंशीयात् । वहु-
पुत्रः प्रत्यन्तमन्यविषेयं वा प्रेपयेत् यत्र गर्भः^३ “पण्यं” डिंबो^४ वां न भवेत् ।
आत्मसम्पन्नं से(सै)नापत्ये यौवराज्ये वा स्यापयेत् ।
वृद्धिमानाहार्यवृद्धिर्दुर्वृद्धिरिति पुत्रविशेषाः ।
शिष्यमौणौ^५ धर्मार्थावृपलभते चानुतिष्ठति च वृद्धिमान् ।
उपलभमानो नानुतिष्ठत्याहार्यवृद्धिः ।
अपायनिर्त्यो धर्मार्थद्वेषी^६ चेति दुर्वृद्धिः ।
स यदेकपुत्रः पुत्रोत्परं^७ त्वावस्य प्रयत्नेते । पुत्रिकापुत्रानुत्पादयेद्वा ।
वृद्धस्तु व्याधितो वा राजा मातृवन्धुं कुल्याणुपूर्णवत्सामन्तानामन्यत-

१ भेदभकारमाह ।

२ एतत्विग्रह वल्लपौषपसंपदवाण्यसुरक्षस्वाद्य योद्गुमशक्य । रक्षाशैयिष्येऽपि नैकातिकी सिद्धि-
यंते विष्णेऽसिंस्त्वत्कलीभूते धातोऽसाकं नरश ।

३ शरीरसंजननसंवर्धनरक्षणैः पितृं परमोपकारित्वात् संकोशाः ।

४ अनुरक्षप्रकृतिश्चाय राजा तत्त्वं प्र० ।

५ विष्टवात्यविषितिः ।

६ अथैवसुकोऽपि जन्मांतरवैरानुषंधाविष्वत्तेत । वदा विरागं राजे ।

७ निराईरिति दोषः । अन्यवागमनाशकालाम् ।

८ आदविकविषयम् ।

९ परत्वं राष्ट्रं सिद्धादिविषयम् ।

१० गर्भं इव गर्भः पुद्रावेन जायानुवेन वा न तैर्युषाते वा प्रदृश्ये न विकुर्वते ।

११ एषवदप्यमं कृत्वा वा पितृशृणीर्भिस्तिवा शक्तिमारमनः पूर्यते ।

१२ इमरो इमरकारको यत्र न भवति सं विषयं प्रेषयेत् ।

१३ तुदिवाशादेव त्रैविष्यं राजपुत्राणां दर्शयन्नाह । अष्टगुणतुदिसंरब्ध ।

१४ प्रथमस्व लक्षणमाह । गुरुभिरपदिश्यमानौ ।

१५ आशायांत्रिभिः प्रतिशृणमाहायां तुदियस्य । तत्प्रेरणाऽनुहाने प्रदृशः हृत्यं । एवं
प्रयत्नेन विश्वयेत ।

१६ अपायद्वृत्तु कामादिव्यसनेपु विष्यप्रदृश ।

१० भर्त्रेषी^८ नातिकर्त्तवाद् । अर्थद्वेषी देवपरत्वाद् ।१८ तत्वं राज्यायोग्यवाद् । दुर्दिनोपज्ञो दुर्वृद्धिरेव स्यादित्याशकायाम्-पुत्रिकेत्यादाद ।
पुत्रावेन शृणीवान्न दुर्दिनोपज्ञो व्राज्यान्ने क्षत्रियेनां पुद्राऽत्मुद्यम् । पुत्रिकापुत्रं हति वचनाद् ।

१९ क्षीणशुकः ।

२० क्षेत्रमूत्राया देह्या ज्ञानि ।

२१ राज्ञ फुलोपम् ।

२२ प्रशस्तगुणवदिति सवर्धने ।

१ श्वत् ‘व’ नाल्लि । २ उप्त ‘वेदयेतु’ नाल्लि । ३ उप्त वा यामाद् । ४ उप्त वामाद्,
उप्त वामाद्, उप्त वामाद् । ५ ६ दिम्बा, ८८१ दिम्बो, ८८१ वाम्बिम्बो । ६ ४४३ विनाम्बाये । ७ ४४७
दिम्बगाम्बो । ८ ८ विषयेते । ९ ८ तुम्ब, ८८१ तुम्ब ।

मेन क्षेत्रे^१ धीं मुत्पादयेत् । न चैकै पुत्रमविनीतं राज्ये स्थापयेत् ।
 वहून्नो मेक संरोधः पिता पुंत्रहितो भवेत् । १
 अन्यत्रापि देश्वर्यं ज्येष्ठभागि^२ तु पूज्यते ॥
 कुरुत्स्य वा भवेद्राज्यं कुलसहूः^३ हि दुर्जयः ।
 अराजव्यसंनावाधः शश्वदावसंति क्षितिम् ॥
 ॥ इति विमयाधिकारिके सप्तदशमोऽध्यायः ॥ ४ ॥

*

[अपरुद्धवृत्तम् ।]

विनीतो राजपुत्रः कृच्छ्रवृत्तिरसहूः कर्मणि नियुक्तः पितरमनुवर्तते अन्यत्र प्राणार्थं धर्मप्रकृतिकोपापातकेभ्यः ।
 पुण्ये कर्मणि^५ नियुक्तः पुरुषमधिर्षातातरं चाचेत् । पुरुषाधिष्ठितस्तु सविशेषं देशमनुतिष्ठेत् । अभिरूपं च कर्मफलमौपार्यनिकं च लाभं पितुरुपं नायेत् ।

- १ देश्यम् ।
- २ राजाद्यम् ।
- ३ आदाय तु दिग्मपि स्थापयेत् । तु दिग्मतोऽभावे दुर्बुद्धिमेक न स्थापयेत् । अविनीतस्तु सर्व-इयसनापदव्याद्वाज्यमात्मानं च भाशयति ।
- ४ विरक्तानम् ।
- ५ पितुर्हितवेऽहिभयाभावात् भिजमतत्वात् वहून्ना पुश्चाणामपि हितो भवेत् । परस्परं सघैष्ण विनयप्रहणात् ।
- ६ यदि कुषुभ्यास्यादिका आपद्यते तदा कनिष्ठभावपि भवति । राज्य पूज्यते न्यायदत्तात् ।
- ७ उपेष्ट्य भवतीलयं ।
- ८ कुलसंति वहूनामित्यर्थः । सौभ्रातृवे सति रामयुधिष्ठिरादीनामिव राज्यं भवेत् ।
- ९ भिजकुलानामपि ।
- १० *
- ११ *
- १२ *
- १३ *
- १४ यज्ञ इत्यपवलो यठीयसि प्रेष्यते विनाशः संप्रथतामिति ।
- १५ न्याये समाहरुं यदी परीक्षार्थम् ।
- १६ *
- १७ भाद्रिद्विष्कैः चैः सहितम् ।
- १८ *
- १९ *

१ ३ भागी तु, ३ भागस्तु, ४१ भागिति । २ १ राजपुत्रराज गतशोऽस्याय, ३ प्रथमेऽपिद्वले राज्यं शास्ते, ० गवमाधिष्ठाने राज्यं एत् । ३ ४७ 'विनीतो' नामिति । ४ ४७ रापय । ५ ४७ ३ वोक्त । ६ ४७ तु प्रथमेऽपि । ७ ४७ च । ८ ४७ ०८१ सप्तदश ।

तथाऽप्यतुप्यंतमन्यस्मिन् पुत्रे [३१ प्र.] दारेषु वा स्त्रिह्यंतं तदनुरोधाद्वा द्वेषेणोरण्योयापृच्छेत् ।

वधेवन्धभयाद्वा यस्सामन्तो न्यायवृत्तिर्धार्मिकः सत्यवागविसंबोदकः प्रतिग्रंहीता मानविता चाभिपन्नानां तमाश्रयेत् ।

* तत्रस्थः कोर्शदंडसंपत्तः प्रवीरपुरुषकन्यासंवंधम् [टवीसम्बन्धं] कृत-पक्षोपर्ग्न हं चुर्यात् ।

एकचरः सुवर्णपाकमणिरागरसंरूप्यपण्याकरकर्मान्तानाजीवेत् । पापं-पडसहृद्द्वयमश्रोत्रियोऽपरभोग्यं वा देवद्वयमाद्यविधयां^१ गूढमनुप्रविश्य सार्थयनपात्राणि च मर्दनरसयोगेनातिसंधाय तद् द्रव्यमपेहरेत् ।

* पारियाहिकं^२ वा योगमातिषेद् । मातुः परिजनोपग्रहेण या "चेष्टेत् ।

कारुशिलिपिकुशीलवचिकित्सकवाजीवनपापंडुङ्गभिर्वा नर्यैरुपस्त-द्वयज्ञनस्त्वः "छिद्रेषु"^३ प्रविश्य राज्ञः शखरसाभ्यां प्रहत्य ब्रूयादहमसौ कुमारः सहभोग्यमिदं [३१ दि.] राज्यमेको नार्हति भोक्तुं चे" कामयंते मां^४ भर्तुस्तानैं ह द्विगुणेन भक्तेतनेनोपस्यास्यामीत्यपूर्वद्वृत्तम् ।

^१ इति विनायाधिकारिकेऽपरुद्वृत्ते प्रकरणं ॥ ४ ॥

१ स्वभावदेवात् ।

२ अन्युनुवदारानुरोधाद्वा भतुप्यंतम् ।

३ अरण्यं उपसे वासामीति ।

४ *

५ *

६ *

७ घर्मविजयिनः कुमारस्य कोशोपाजंनोपयमुत्त्वा छोमविद्यय (यि) नः प्रोक्षते ।

८ वद्यमाणमदनीमोहनीययोगेवंदेवकर्त्येजनहस्तेन घनपतीतिसंभायापहरेष तेषो घनमित्रयः ।

९ कुर्मांभोपायामिहितप्रयोगीरुपजापादिभिर्द्वारासंस्त्वं द्राघमपदोदित्यर्थः ।

१० आत्मनः शस्त्रयुपचयं कुर्याद् ।

११ प्रद्यादितपूर्वदेवर्णवेषयादि । घटकपायधातः सद्वरकरकदिग्यः कृष्णो मवतीस्यादिप्रयोगीः ।

१२ कावर्णदिव्यजनानां सत्त्वा भूया ।

१३ रक्षासैविल्लेषु ।

१४ एकठोदुषवधमतिरेषापेण् ।

१५ *

१ स्व यन्धवप । २ स प्रतिश्वर्णाद । ३ स्व यापयेत् । ४ स चोदणः । ५ स वेश । ६ स्व वा । ७ स्व मुखेन । ८ स्व हेमः । ९ स्व धोत्रियमोर्यः । १० स देव । ११ स वा गृहः । १२ स पात्रवि । १३ स वन्यायापहरेत् । १४ स्व पात्रामिके । १५ स पादमद्वच्छं । १६ स्व इदं । १७ स्व तत्र दे । १८ स्व 'मा' नाति । १९ स मरु (स्व मर्द) नाई (स्व तानहं), ३ मरु नहं; ० मरु लानहं । २० स्व नो-स्थासे इति । २१ स्व इत्यवद् । २२ स्व 'इति...प्रस्तुते' नाति ।

अैपरुद्धं तु मुख्यपुत्रांवसर्पैः प्रतिपाद्यानयेयुर्माता वा प्रतिगृहीता ।

त्वेकं वीं गूढपुरुषाः शत्रुरसाभ्यां हन्युः । अत्येकं तु ल्यशीलाभिः
खीभिः पानेन मृगयया वा प्रसंजयित्वा रात्रावृपगृह्यानयेयुः ।

उपस्थितं च राज्येन मृदूर्ध्वमिति सांत्वयेत् ।

एकस्थमथ संरुच्यात् पुत्रवांस्तु प्रवासयेत् ॥

॥ इति विनयाधिकारिके अष्टादशोऽध्यायः ॥ ८ ॥^३ [३२ प.]

*

[राजप्रणिधिः ।]

राजानमुत्थितं मनूक्तिष्ठते भृत्याः । प्रमाद्यन्तमनुप्रमाद्यति । कर्माणि
चास्य भक्षयंति द्विपद्मिश्रातिसंधीयते । तस्मादुत्थानमात्मनः कुर्यात् ।
नालिङ्काभिरहरस्तथा विभज्यै रात्रिं च विभजेत् । छायाप्रमणेन वा । १

१ एवं बुद्धे वित्यं दुष्टस्यापद्वस्य तृतीयमिहितं भविष्यते राज्ञो रक्षार्थमिदानीं हुदेऽपरदे
भद्रुष्टस्य राज्ञो शुक्तिरभिर्भीयते ।

२ मन्त्रादिपुत्रास्त एवावसर्पैः राजा प्रगिहितत्वात् प्रनिपाद वा राज्यमानयेयुः । माना वा
तस्य प्रतिगृहीता राज्ञोपचारैरावर्जिता ज्ञानयेत् ।

३ दौष्टावसंधेयम् ।

४ भद्रुष्टम् ।

५ मापरोक्षे तैवैव रात्रप्रसिद्धि सांखयेदनुयेत् तु दिमन्त्रम् । आहार्युद्धिं तु एकस्त्रं निस्त्र-
संघारं संस्थापात् । तु दुर्बुद्धिं तु पुत्रवांकेद्वयिम्न् योग्ये पुये सति प्रवासयेद उपांशुवधेन
इन्यात् । रात्रप्रकाशे सावधानेशो यद्युपुण्यराशिरिति वधनात् ।

६ आसप्रतारेभ्यः पुत्रेभ्यो रक्षणमभिधायासद्वेभ्यो मंज्वादिभ्यो रक्षाप्रकारमाद् ।

७ राजानमुत्थितं स्वाध्यापारे सततो तु कं भन्ति इति अनतरमेवोत्तिष्ठते स्वाध्यापारेषु सततो-
पूर्णा भवति । स यस्तीक्ष्णस्त्रीदाः प्रकृत्य इति वधनात् । उक्तं च-
यक्तिक्षिण्युक्तते राजा तु वृत्तं वा यदि वाऽनुभवम् ।

भृत्यास्तदनुकृत्यति नरैषयो नरैकं च [या] ॥

.....च भृत्येतु राज्ञो रक्षा संपापते । भ्यग्युभृत्यो राजा न स्मैः पौष्ट्रातिसंधीयते ।

८ एवं स्वयोऽपि रक्षा । प्रमाद्यन्तं द्विपद्मिश्रं प्रसंजयंतमनुप्रमाद्यति । उक्तं च-

राजानामृत्यीयते न स्मैः स्वयं कार्येभ्युपिततः ।

९ द्युधोऽपि गात्राणामनुहुतं तरागमनीति ॥

१० एवं रक्षारैविद्यं भवतीति भावः । दोषोत्तरं च दोषोपतिः । कर्माणि च । उपचारा-
रसमादृतातः । कर्मेणां फलानि चास्य भवतीति । राजो निरपाद्यापात् । मशिगवामने

च हृत्याः परेषो भवतीति तत्त्वं प्रमादः । अत एव द्विपद्मिश्रातिसंधीयते । तस्मादु-

त्यागमनुधोगमामरक्षापं कुर्वन् । भन्तुषानानी कान्तिभाग्यं प्रमादः ।

१ शुद्ध अवदानः । २ शुद्ध उत्तरः । ३ शुद्ध 'मरार्पा' । ४ शुद्ध 'वा' नभिः । ५ शुद्ध
प्रमाद्य रक्षा । ६ शुद्ध ममोपवेशी । ७ शुद्ध वा । ८ शुद्ध द्वाराद्वारादे च शुद्ध वा । ९ प्रयो-
द्विपद्मिश्रेऽपरदं भवतः । १० प्रमादिद्वये व्याप्तिः भवतः । ११ शुद्ध 'ननुपित्वानम्' । १२ शुद्ध
मनुत्थितः । १० शुद्ध वा । ११ शुद्ध वा । १२ शुद्ध वा । १३ शुद्ध वा । १४ शुद्ध वा ।

त्रिपौरुषी पौरुषी चतुरुणुला नष्टच्छायोऽ मध्याह इति चत्वारः^१ पूर्वे-
दिवसस्याष्टभागाः ।

(छायापौरुषाभिधानस्य द्वादशांगुलशंकोस्तप्तमाणेन वा दिनविभाग-
स्तदेवाह त्रिपौरुषीति । आदित्योदये पण्णवत्यंगुला पौरुषच्छाया भवति । सा
यदि त्रिपौरुषी पद्मिन्दशंगु [३३ दि.]लावशिष्यते । तदा पूर्वो दिवसस्याष्टभागो
च्यतीतो भवति । यदा पौरुषी द्वादशांगुला तदा द्वितीयोऽष्टभागः । यदा
चतुरुणुला तदा तृतीयोऽष्टभागः । यदा शंकुभूलप्रविष्टा च्छाया भवति तदा
चतुर्थोऽष्टभागः । नष्टच्छायोऽ मध्यान्ह इति चत्वारः पूर्वे दिवसस्याष्टभागाः ॥
अतिदेशमाह ॥ ४ ॥)

तैः पश्चिमा च्याख्याताः । तत्र पूर्वे दिवसस्याष्टभागे रक्षाविधानमाय-
द्यैयौ च शृणुयात् । द्वितीये वै रजानपदानां कार्याणि पश्येत् । तृतीये
स्तोनभोजनं सेवेत् । चतुर्थे हिरण्यप्रतिग्रंहम् [३३ प्र] अध्यक्षांश्च कुर्वीत । पश्चमे
भन्निष्पर्दा पवस्पेषणेन मंत्रयेत्, चारुगुह्यबोधनीयानि दुर्द्वेष्ट । पठे
स्वैरविहारं मंत्रं^२ वा सेवेत । सप्तमे हस्त्यश्वरथांगुधीयान् पश्येत् । अष्टमे
सेनापतिसखो विक्रमं चिन्तयेत् ।

१ विभक्तादोराये ।

२ नागरिकवद्दृग्माहश्चंतपालादिभिः प्रजानो रक्षाविधानं दैवमातुपरीक्षादि ।

३ अध्यक्षातिसंघानविकारणार्थम् ।

४ धर्मस्त्रीयकंटकशोभनोक्तविधिना अप्यहात् ।

५ अप्यामोफदक्षणार्थम् ।

६ देवपितृतिविष्णोपदक्षणार्थम् ।

७ समाहर्त्यादिसमार्तितहिरण्यस्य स्वस्यचित्तवात् कुर्वीत । स्वयं इष्टस्य न परिवर्तेनादि
संभवतीति । अध्यक्षकुदिक्षूणे इष्टेऽन्याम् कुर्वीत ।

८ संज्ञानिः ।

९ न तैः सुन्ते ल्यादिति गीतकृतादितिमित्ते विद्व..... ।

१० सति कार्योपाने ।

११ चानभोजनसंगुडान् सारण्डुविभागार्थम् ।

१२ प्रकाशाश्चयुद्धयुहरचनादिभिः प्रतिदिनं चिनितव्यं विक्रमः सुषिठो भवति ।

प्रेतिष्ठितेऽहनि सन्देश्यामुपासीत । प्रथमे रात्रिभागे गृद्धपुरुषांन् पश्येत् । द्वितीये स्नानभोजनं सेवेते स्वाध्यायं च कुर्वातें । तृतीये तूर्यधोषेण संविद्धेः, चतुर्थपञ्चमी शशीत । पष्टे रात्रिभागे^१ तूर्यधोषेण प्रतिबुद्धः शास्त्रमितिकर्तव्यतां च चिन्तयेत् । सप्तमे मन्त्रमध्यासीत गृद्धपुरुषांश्च [३३दि.] प्रेपयेत् । अष्टमे ईतिविगचार्यपुरोहित[सखः] स्वस्त्येयनानि प्रतिगृहीयात् । चिफ्पित्तर्त्तकमंहानेसिकमाहंतिकांश्च पश्येत् । सवत्सां धेनुं वृपमें^२ प्रदक्षिणी-कृत्योपस्थानं गच्छेत् ।

आत्मवलानुकूल्येन^३ वा निदाहर्भगान् प्रविभज्य सेवेतें ।

उपस्थानगतः कार्याधिनामद्वैरासंगं कारयेत् । दुर्ददो हि राजा कार्याकार्यपर्यासमासंग्रहः कार्यते । तेन प्रकृतिकोप्तमरिवशं वा गच्छेत् । तस्मा-

देवताश्रमपापं श्रोत्रियपशुपुण्यस्थीनानां वालुवृद्धव्याधितव्यसन्यनाथानां
खीणां च क्रमेण कार्याणि पश्येत् । कार्यगौरेवादात्ययिकं वदेन वा ॥

सर्वमात्ययिकं कार्यं श्रुणुर्याज्ञातिपातयेत् ।

कृच्छ्रसाध्यमतिक्रान्तमसाध्यं वापि जायते ॥ [३४ प्र.]

अद्येगारगतः कार्यं पश्येद्व्यतपस्विनाम् ।

पुरोहिताचार्यसंखः प्रत्युत्थायाभिवाद्य च ॥

तपस्विनां तु कार्याणि त्रैविदैस्तह कारयेत् ।

मायायोग्यविदां चैव न स्वयं कोपकारणात् ॥

राज्ञो^१ हि ब्रतमुत्थानं यज्ञः कार्यनुशास्तेनम् ।

दक्षिणा वृत्तिसोम्यं तु दीक्षा तस्याभिपेचनम् ॥

तेथा चोकम्—

न तपोभिर्वितैर्यज्ञैः पुण्यमाप्नोति पार्थिवः ।

संरक्षितप्रजाधर्मात्प्रभुमंशं यथामुवन् ॥

प्रजासुखे सुखं^२ राज्ञः प्रजानां च हिते^३ हितम् ।

नौत्मप्रियं हितं राज्ञः प्रजानां हि^४ प्रियं^५ हितम् ॥

१ देवदद्यादिनिक्षितो विवादः ।

२ तीर्थतदागार्द्वाम् ।

३ अप्राप्तव्यवहारराणाम् ।

४ देवताकार्यं यथल्पा..... ।

५ यत्ययो विनानो यत्य दृश्यते तदेवादै पश्येत् ।

६ अनुष्टानावसानं कुर्यात् ।

७ होमशालास्थितः । अप्तिप्रत्यक्षं मादिणः प्रष्टवा इति ।

८ पंडितपत्रिक्षिनामादरथापार्थम् ।

९ पुरोहितोपात्पायाना सत्या भूत्वा संशयविच्छेदाप्तेम् ।

१० तेपस्मभ्यहितवात् ।

११ संस्मोहादिप्रयोगविदाम् ।

१२ कृपिता भूर्यतपविन् शारव प्रवर्णति ।

१३ *

१४ अन्यायसिवारणम् ।

१५ रिपो सुनेऽपि या शास्त्रोऽद्वधारणात् ।

१६ मात्स्यन्यायश्वनिषेपात् ।

१७ इहलोकमिद्विद्वक्षण राज्ञे भवति ।

१८ स्वपर्मदवनेने तद्दर्मपद्मावाति ।

१९ गुणवादिव्यवरने हित राज्ञे उभयलोकविरोधात् ।

२० रक्षानिराकृद्वयम् ।

२१ राज्ञो हितं दोऽद्वयसंगिदेः ।

१ ८० या विजयते , ३ वभिजायते । २ ८५ च । ३ ८५ दीक्षितप्रयामिदेचनम् । ४ ८५

मुद्रितेषु मुनश्चु 'त्वा चोक्ष.....वथामुक्त' नासि । ५ ८५ तु ।

तस्मान्नित्योत्थितो राजा कुर्वदर्थनुंशासनम् ।

अर्थस्य सूलमुत्थानमनर्थस्य विपर्ययः ॥

अनुत्थाने भ्रुवो नौशः प्रासस्यानांगतस्य च ।

प्राप्यते फलमुत्थानाहभते चार्थसम्पदम् ॥

॥ इति विनयाधिकारिके [३४ दि.] एकोनविंशतिमोडच्छायः ॥ ४ ॥

*

[निशान्तप्रणिधिः ।]

[*निशान्तप्रणिधिः ।] वास्तुकप्रशस्ते देशे सप्राकारपरिपा(ख)द्वार-
मनेककक्षापरिगतमंतःपुरं कारयेत् ।

कोशगृहविधानेन मध्ये वासगृहम् । गूढभित्तिसञ्चारं मोहनगृहं तन्मध्ये
वासगृहं कारयेत् । भूमिगृहमांसन्नचैत्यदेवतापिधानद्वारमनेकसुरङ्गा ॥
सञ्चारं या तस्योपरि प्रासादं वा गूढभित्तिसोपानं शुपिर्स्तम्भप्रवेशा-

१ प्रजानां कर्त्तायार्थेऽप्तिक्षणम् । २ चतुर्विधस्य ।

३ राशोऽनुयोगे प्रजाभिः प्रासस्यार्थविनाशो भवति ।

४ भविष्यतशायेष्य योगक्षणं कर्त्त राजा प्राप्यते ।

५ अथनां तुष्टवम् ।

* निशान्तप्रणिधिरिति सूत्रम् । निशान्तप्रणिधिरिति निश्चलीभवेत्वत्र राजादयो निशाया थैतौ
या यद्व गम्भते वक्षिद्वारितमंतःपुरम् । तत्र प्रणिधिः प्रणिधानम् । स्यावरजंगमानां उप्र
प्रणिधानं सावधानमात्रा । राजा आत्मनो दाराणां च इक्षणार्थेत्तिः शुग्रार्थः । संयंभस्त्वद्विदं
इक्षणेव दाराणां निशान्तप्रणिधिः प्रवक्ष्याम हृति । अत्र द्वारेष्यो इक्षणं दाराणां चारक्ष-
णमिति । (इदं सृजं मूलभूतपंक्तो लिखितं नोपलभ्यते । टिप्पणी चेयं पृष्ठप्रधानागे लिखिता
प्रमुखप्रवर्त्तने—सं— ।)

६ दाराणामाप्तमनव्य इक्षार्थं गृहरचनां वायदाह—वास्तुका वास्तुविधाविद्वैः प्रकरेण शक्तैः ।

७ वद्यमाणाङ्गक्षणे कोशगृहम् । तत्य विधानम् । चतुर्धार्यां वार्षी निदद्वौपयोहो खानमिद-
विति सर्वं पोज्यम् । तन्मध्ये वासगृहम् । राशो वासाय शास्यगृहम् । गूढभित्ति-
सञ्चारमिति—गूढो भित्तिसु संचारो यक्षिणाशृपकर्तुः प्रविष्ट्य मोहननवाद् मोहनगृ-
हम् । तन्मध्ये वा वासगृहं कारयेत् ।

८ भुमिगृहं वा परैविदिते वक्षोपनार्थं वा प्रकटेराजगृहस्योतः किञ्च देवतायैत्य इक्षण-
मित्रीयत हृति । भियः सरत्वल्लापा या भवनम् । तत्रासप्तपैत्वकाटवैवतै यंत्रप्रयोगाइति-
पानद्वारे तदेवतापत्तिमिति जनैः प्रतीयते । न भूमिगृहद्वारमिति भावः । अनेकमुरुगा-
संचारामाप्तपानवार्थं वासगृहं कारयेदिति संबन्धः ।

९ अनेकमुरुगिकं घटामलसारकक्षयोपेतम् ।

१० भित्तिगम्भेदिविक्षोपानवाद् । गूढस्यादि ।

११ द्वुविरक्षमेलामि । द्वुविरक्षमेत्पु रपित्य(४) इमसोपानवाद् प्रवेशोऽप्यसारब संम-
मध्येनैव भवति । वदासारार्थं कारयेत् ।

१२ राजशविधिः एकोनविशेष्यायः; ३ प्रथमेऽप्यिक्षते राज्ञः एकोनः; ० प्रथमपिक्षते एकोने
राज्ञः । २ एष 'कृत्या' । ३ एष 'पर्ये' पर्यातः; ४ एष 'वा भवे वाप्तु' । ४ एष वा वाप्तद्वारे ।

५ एष 'कारयेद्' नामिति । ६ एष 'हं वासस्त्रपृष्ठेऽ' । ७ एष 'प्रियानः' । ८ एष 'वा तस्मात्'
नामिति । ९ एष 'कुपिर्' ।

सहित॑ बोट॑ लक्ष्म॑ ७

पसारं [३५ग.] वा वासगृहं यन्त्रवद्धत्तदावपांतं कारयेदापवतीकारार्थम्
आपदि कारयेत् । अतोऽन्यथा वा विकल्पयेत् । सहाध्यायिभ्यात् ।

मानुषेणाग्निना त्रिरप्सव्यं परिगतमन्तःपुरमयिरन्यो न दहति । न
धार्त्रान्योऽग्निज्वलति । वैद्युतेन भस्मना मृत्युकेनौवर्णे(लि)सं च ।

‘जीवन्तीश्वेतामुष्कुपुष्पवन्दाकाभिरक्षीवे’ जातस्यान्त्यस्य प्रत्य-
नेन गुसं सर्वा विषणि वा न [३५दि.] प्रभवति ।

मैयूरपृष्ठपतनकुलोत्तर्त्तर्गः सर्पान् भक्षयन्ति । शुकरांजो वा
सर्पविषयशङ्कायां क्रोशंति^{१०} । क्रौंचो विषाभ्यासे^{११} माद्यति लायति “जीवं-
जीवको विषयते भक्षकोकिलः । चकोरस्याक्षिणी विरज्येते”^{१२} । इत्येवमग्निविष-
“सर्वे भ्यः प्रतिकुर्यात् ।

पृष्ठतः कर्द्माविभागे रुदीनिवेशो^{१३} गर्भव्याधिसंस्था वृक्षोदकस्थानं च ।
वहिः कन्या-कुमारपुरम् । पुरस्तादलङ्कारभूमिमञ्चभूमिरूपस्थानं कुमारांध्यक्ष-
स्थानं च । कर्द्मांतरेर्व्यन्तवैशिकसंस्थं तिष्ठेत् ।

१ दण्डं भूमिकाहुलोपरि फलकाल्पारादिलक्षणं उत्त्यावपातः शब्दोरपरि यातः । स यंत्रेणाववद्वा
यस्य कार्यकाले कौलापनयनावयवतीति कारयेदिति । हातो वासगृहे यद्यप्यवर्तनकरणं
आपत्त्वात्कारार्थम् । आपदि वा भविष्यत्वा कारयेत् । पूर्वहृते तु मंत्रमेदः स्यादिति ।
२ मतिविभवैर्विभवै कल्पयेत् । सहाध्यायिनामध्येतदेव शास्त्रं तत्त्वं साप्तशाना नाति-
र्भवात् शब्दं वर्तते ।

३ मानुषाः शङ्कुहतस्य शुल्पोत्तस्य वा भरस घामपार्षिकायां क्षद्रमायेणुग्निर्मयनोरपहो
मानुषोऽग्नित्वेनोवक्षाहुरेण । विरप्सम्यं त्रीत्र वारात् प्रदक्षिणेन परिगतं नीरादितमग्निरन्यो
भव दहति । स एव दहतीति भारतः । यद्यति च मानुषेणाग्निना परदुर्गमादीपयेतुरिति ।

४ महानसवीपादांवपि ।

५ विद्युत्तरस्य वृक्षस्य भस्मना वस्त्रमिकमृतायुचेन करकजलेनादितेन ।

६ दोही । ७ गिरिकर्णिका । ८ सुष्कके जातपुष्पोरणदक्षितो वंद्याकः ।

९ शोभाजनै । १० घंडनमालाविशितेन ।

११ षुतेषो नित्याते उत्तमो मोक्षः सर्पान् भक्षयति षुते वरस्याः सर्पान् भक्षयंतीतुपशाः ।

१२ कृष्णः शुक्रप्रमाणः पक्षी ।

१३ मध्यमक्षावस्थितवासगृहात् दृष्टवः । १४ सुभगहुलखीगृहाणि ।

१५ षुष्टो गार्भिष्यः अन्यतो भ्यामिताः । १६ हुमाराणी भप्याङ्गाणी च । १७ शक्तरमूलेषु ।

१८ ईवर्वदो राज्ञः उप्रदार्त वश निषुक्तेऽन्तवैशिकस्थ सैन्यम् ।

अन्तर्गृहगतः स्थ [३६ प्र.] विरस्त्रीपरिशुद्धां देवीं पश्येत् ।

श्रूयते हि देवीगृहे निलीनोऽन्नाता भद्रसेनं जघान । मातुःशब्द्यां-
तर्गतस्थ “जननीप्रोत्साहितः कनिष्ठपुत्रदत्तयौवराज्यं कारुषविषयाधिपं
षज्जास्त्वं ‘पुत्रो दुर्जयः <जघान इत्युत्तरत्रानुवर्तते>’ लाजान्मधुनां विषेण
‘विष्यस्त्वं देवी’ काशिराजम् । विषदिग्धेन नूपुरेण वैरन्त्यम् । मेललामणिना
‘सौवीरम् । जाल्दीपंमाददेवीन । वेण्यां गूढं शख्च कृत्वा देवी ‘विद्वरंथं
जघान । तस्मादेतान्यास्पदानि परिहरेत् ।

मुंडजटिलकुहकंप्रतिसंसर्गं वा [३६ द्वि.] व्याभिश्च दांसीभिः प्रतिपेध्येत् ।
न चैताः कुल्याः पश्येयुः । अैन्यत्र गर्भव्याधिसंश्याम्यः” । रूपाजीवाः स्नौन-
प्रधंशरीराः “प्रवतिंतवस्त्रालङ्काराः पैश्येयुः । अैशीतिकाः पुरुषाः पञ्चाशत्का ॥
वा “खिंयो मातापि रुच्यज्ञनाः स्थविरवर्षधर्म्यागारिकाश्वावरोधानां शौचा-
शौचं विद्युः स्थौपैपयेयुश्च स्वाभिहिते ।

स्वभूमौ च वसेत्सर्वः परभूमौ न सञ्चरेत् ।

न च वाहेन संसर्गं कश्चिदाभ्यन्तरो ब्रजेत् ॥

सर्वं” चावेक्षितं वस्तु निवद्धागमनिर्गमम् ।

निर्गच्छेदभिर्गच्छेद्वा मुद्रासंकान्तभूमिकम् ॥

॥ इति विनयाधिकारिके निशांतप्रणिधिः विशोऽच्यायः ॥

*

१ भद्रसेनस्य । २ भालोद्वा । ३ अनिच्छन्ती बलादभिगच्छेत्वम् ।

४ व.....धिरं दण्डपात्रव्यातिपीडिता । ५ परंतपं (?)..... ।

६ अयोध्याधिपं रूपामादेपात्र अतावपि अनभिगाता कामेन पीडिता ।

७ शूलिगविषयपतिं द्रव्यापहाराद् विद्विषा ।

८ वाहूदंडयोगं पारद्यमध्यापहरणकमी । अन्यासक्षिक्षणा द्वेषा श्वीभ्यो भर्तुभवास्पदम् ॥

९ मादायोगविदः । ते हि वश्यासुपदेशद्वारेणाति..... ।

१० .....कौशलगालिनीभिः । ११ देवीविशाइविचटनार्थम् ।

१२ देवीनो कुलभवाः द्वियो भात्रादयः कुमंग्रनिपेषार्थम् । १३ तत्र न दोषः ।

१४ राजोद्वर्तनं.....राजकीयवसालंकार..... । १५ उपतिष्ठेयुः ।

१६ अतश्चाराणां कृतकमात्रापितरः राजप्रणिहिता... ।

१७ सावित्र्यादिमद्वात्तरीनिदर्शनादिभिः ।

१८ भालो वासः संचारोऽपि निषिद्धते । परिचयात् येहसतः कुमेणाः संभवति ।

१९ सर्वं च सारफल्गु इत्याति द्वारपैषेक्षितं अतःुद्वारण्यः ।..... ।

(१४ इत्ये टिप्पनी द्वित्रिपक्षिपरिमिता पितृतु शायते परं विनादादराऽतोऽपारमः ।)

१ इति पुराकेषु पश्येत्विलनन्तरे “न व्याधिभिगच्छेत्” इत्यर्थकं पश्यते । २ इति “शूयते हि”
माति । ३ इति “ठीनो हि भ्राता । ४ इति पुराकेषु “अननी”सारम् “वर्णे” पर्यन्ताः चम्हा
नोपतन्तन्ते । तत्पात्रे “पुत्रं व्याधात्”मिति पश्यते । ५ इति मधुनेति । ६ इति “पि” पश्यतः । ७ इति
चाकृष्ण । ८ इति वैश्यागृहे । ९ इति विहारी । १० इति भेनः । ११ इति “रस्याम्याम् । १२ इति शूद-
रारीराः । १३ इति परिषः । १४ इति आ । १५ इति वा । १६ इति “यत्” । १७ इति इत्य-
१८ इति “पितः” । १९ इति प्रपत्तिपूर्वते विशेष्याः । २० प्रपत्तिपूर्वते विशेषो निशान्तप्रणिधिः ।

[आत्मरक्षितकम् ।]

शयनादुत्तियतः स्त्रीगौर्णधन्विभिः पैरिशृण्येत । द्वितीयस्यां कक्षायां
कंचुकोप्णीपिभिर्वर्षभैरवाभ्यागारिकैर्थ्ये तृतीयस्यां कुञ्जवामनकिरातैश्चहुभ्यां
मन्त्रिभिः संवैन्धिभिर्दै० ३७ प्र. यारिकैः प्रार्संपाणिभिः । पितृपैतामहमहासम्बन्ध-
न्धानुबद्धं शिक्षितमनुरक्तं कृतकर्माणं च जनमासत्त्वं कुर्वीत ।

नान्यतोदेशीयमकृतार्थमानम् । स्वंदेशीयं वापकृत्योपगृहीतम् । अंतर्वं-
शिक्षैर्न्यं राजानं अन्तःपुरं च रक्षेत् ।

‘गुरुे ‘देशो माहानसिकः सर्वमास्वादवाहुल्येऽन्व कर्म कारयेत् ।
तेद्वाजा तथैव प्रतिभुजीत । पूर्वमन्त्रये वयोभ्यक्षं वलिं कृत्वा प्रतिभुजीत ।

१ पंचादिवरिक्तिषो जनसमूहो गणः । एथा चोक्तम्-

पंचावरं गणं विद्यादाशतादिति भारावः ।

यथासामप्यविद्येषं वाहृस्पत्याः प्रचक्षुवे ॥

२ घनुवेदप्रवीणैः । राजशरीररक्षार्थम् । अन्येषो दश्चिणो अंत.ुरे अप्रवेशात् । घनुमेहणं
च सर्वायुधाधिवद्यदंशनायेष्युक्तम् ।

यान्यायुधालि दश्चाणि स्यावराणि चराणि च ।

घनुपो गोचरे तानि न तेषो गोचरे घनुरिति ॥

३ प्रथमकक्षापामिति दोषः ।

४ कंचुका आप्रपदीनाः कृपासकाः । उप्पीयाः सर्वमुखन्यापीति तिरोदेष्टनालि । तालि विद्यंते
येषां वर्दधरादीनाम् ।

५ यौनादिः संवेदः ।

६ हेष्यायुधस्तैः ।

७ * (विस्तृताऽन्ति इत्पन्नी दृश्यते । परं तिनष्टावरा हति नोद्दर्तु चक्रयते ।)

८ हृतं वहुदाः समरेषु अद्वृतं कर्म देन ते जने दश्चिणाणि आसनम् ।

९ तप्तपि कृतार्थमानं शिक्षितमनुरक्तं कृतकर्माण आसत्त्वं कुर्वीत ।

१० पितृपैतामहादिकम् ।

११ आसर्वं च कुर्वीतेति संवेदः । वर्तं च-

अपराद्वालि मिश्राणि शृण्यात्ति विरोधिणाम् ।

.....शासाप्र कुर्वीत विचक्षणः ॥

१२ पूर्वोक्तम् । १३ .... मभिधाय रसदेम्योऽमिपातुमाह ।

१४ नियुक्तमयतिरिक्तनां आदिष्ये ।

१५ दाक्तवंदुलादि ।

१६ परिचारकपैषकपापकादिभिः क्षमेण आत्मादेतैः ।

१७ ने(?)ति संवन्धः । १८ यदि न विपर्दिगम् ।

अद्येन्वर्त्ताभूमनीलता शब्दस्मोटनं च विषयुक्तस्य वयसां विपर्चिश्च । अप्तस्त्वोप्मा मयूरश्चीवाभः शैत्यं आशैङ्किष्टस्येवं वैवर्ण्यं सोदकत्वमस्विन्नत्वं च । व्यञ्जनानामाशुशृण्कत्वम् ‘कार्येध्यामफेन्विच्छिन्नभावो गंधस्पर्शर-सवधथ । द्रवेषु हीनातिरिक्तच्छार्यादर्शनं फेनपटलसीमंतोर्धरांजीदर्शनं’ च । रसस्य मध्ये नीला राजी पश्चस्त्रं ताऽ॑३७ हि॒मा मध्यतोययोः काली ॒॑दृष्टः पश्यामां मधुनः श्वेता । द्रव्याणामाद्रींगामाशुम्लानत्वमुत्पक्षभावः । कार्य-
नीछश्यामेता च । शुष्काणामाशुशातनं वैवर्ण्यं च । कठिनांनां मृदुत्वम् ।
मृदूनां^१ च कठिनत्वम् । तदभ्यासे^२ क्षुद्रजंतुंवधथ । आस्तरणंप्रावरणानां
प्र्यामंडलता । तंतुरोर्मंपक्षमंशातनं च । लोहैमणिमंयानां पंकमलोप-
दैदता । “सोहरांगंगौरवपूर्ववर्णस्पैश्चवधश्चेति विषयुक्तस्यं लिङ्गानि ।”

विषप्रदस्य तु शुष्कदयमेवक्रतां धाकसेंद्रः स्वेदो लूँभणं चातिमात्रं

^१ एदेव दशंप्रथाह ।

^२ शब्दोपलक्षितं भक्षादैरिति दोषः । ^३ हस्तामृदितस्येव ।

^४ काषमभावोऽप्तिप्रवधानेऽपि । व्यामभावो द्रव्यान्तरास्पदेऽपि । फेनभावो विच्छिन्नमा-
यस्य वदेवभावेऽपि ।

^५ रसादिषु । ^६ प्रकृतेविकाराः । ^७ * । ^८ * । ^९ वृहुत्वटकादीनाम् ।

^{१०} काशादीनामाद्रींगां लाशुम्लानत्वं इरितानमप्युपक्षभावः । कापता शुकादिवेषे
प्यामदा नीलता च ।

^{११} कठिनानामिति शुष्काणिकेरादीनाम् । ^{१२} मृदूनामिति कडलीक्षादीनाम् ।

^{१३} पिरीठिकादि । ^{१४} तुलिकंपलादीनाम् ।

^{१५} व्यामीकृतानि मंडकानि व्याने स्याने इत्यते ।

^{१६} कपीसादिमयानाम् । ^{१७} अविश्वादिरोममयानाम् । ^{१८} रुक्कादीनाम् ।

^{१९} ओहामि शुक्वर्णरजतवाक्षकायसारीनि वन्मयानाम् । ^{२०} पश्चात्तादिमणिमयानाम् ।

^{२१} एंगोपदेहता रजोधारणम् ।

^{२२} खेहादीनो वधः विग्रहमविग्रहम् । दृष्टरागस्य वैराग्यम् । गौरवस्तु तु उन्मे लघुप्रभम् । प्रभात-
प्राप्तो भ्रामकादीनो सामर्थ्यविनाशः । वर्णवधी रक्तस्य वैराग्यम् । रसरविषः सर्वा रूपय-
मानं पदं भवतीत्यर्थः ।

^{२३} रागो लोहितादिविषतिमेदः । ^{२४} सामर्थ्यम् ।

^{२५} रागसमुदायः । ^{२६} भृद्गायम् ।

^{२७} शुष्कवरमातंक्षया मुखसीषेऽपि सनि, व्यामपक्षया बृद्गाद् वैयवर्ण्यम् । ^{२८} *

^१ ज्ञा॒ अनेष्मनीलता । ^२ अ॒० *स्त्रे । ^३ अ॒० अ॒दित्यनं । ^४ अ॒० च ज्ञा॒य । ^५ अ॒०
रसम् । ^६ अ॒० केन्द्रल, अ॒१ फेनपक्षत । ^७ अ॒० *प॒ परितः । ^८ अ॒०८१ व्यामा च ।
९ अ॒० प्रस्त्रयः, अ॒१३० प्रस्त्रत । ¹⁰ अ॒० द्वावता । ¹¹ अ॒० *लं च । ¹² अ॒० *यो ।
१३ अ॒० द्व । ¹⁴ अ॒० रसाम्, अ॒१४० व्यामपक्षय, अ॒१४० व्यामपक्षय । ¹⁵ अ॒० पाक्षेषः, अ॒१४०
पक्षमयः, अ॒१४० पक्षमयः । ¹⁶ अ॒० विशुद्धिशानि, अ॒१४० विशुद्धिशानि । ¹⁷ अ॒०
रस । ¹⁸ अ॒० गिरु ।

वेपथुः । प्र[३८ प्र.]स्तर्लंगं वौक्यविप्रेक्षणमौवेगः कर्मणि स्वभूमौ चान् वस्थानमिति । तस्मादस्य जाङ्गुलीपिदो भिपजश्चासन्नाः स्युः ।

भिंसग् भैपञ्चागारादास्वादविशुद्धमौपर्वं गृहीत्या पौचकपेपकान्ध्यामा-
त्मना च प्रतिस्वाद्य राज्ञे प्रयच्छेत् ।

पानं पानीयं द्वौपधेन व्याख्यातम् । कर्त्यकप्रसार्थकाः स्तानशुद्धदा-
रीरहस्ताः समुद्रमुपकरणमन्तवैशिकहस्तादादाय परिचरेयः ।

स्नापकसंवाहकास्तरकप्रसाधकोदकपरिचार(३८ द्वि.)करजकमालाकारकर्म दास्यंः प्रसिद्धशौचांशः कुर्युः । तींभिरधिष्ठिता वा शिल्पिनः । औत्मच्छुषि निवेश्यै वस्त्रभाल्यं दद्युः । स्नानानुलेपनप्रधर्घपूर्णवासंस्कानीयानि चं स्वयं-
क्षसि" वाहुंपु च । ऐतेन परस्मादागतकं व्याख्यातम् ।

कुशीलवाः शखा मिरस कीड़ी वंजै नमयेयुः । अँ(आ) तोद्यानि वैषाम-
तैस्तिषेयुः । अधैद्विपरथ्यालङ्कारात् ।

३ समैऽसि गते ।

३ परवान्याकरणेन किमहं शतोऽस्मि माकणमेव कुरुपंतीपादांकया ।

३ आयेगः सर्वांगानामाकुलात्मम् । उक्तं च-

पः कविर्वरिदगतिर्नीक्षते मां संश्रान्तः स्थिरमुभिसुर्पति द्वर्षं पा।

परमात्मा जीव के अनुभव का विवरण है।

४ यज्ञादेवं परप्रयुक्त्य विषे प्रयस्तुन्वि तज्जात् ।

५ बौद्धप्रसिद्धा विधा जाँगली ! उपरक्षणं गाहूभस्त्रादीनामेवत् । ३ सुराहि ।

५ ब्रह्मि यथा इच्छाद्वये तेन प्रखेकं भविष्यादिवं राते प्रमुच्येत् । अकापात्तिवलादिकम् ।

६ लेपान्तर्जनेऽप्यसंगः । ७ विरिद्योभास्यसंगः । ८ ग्राहकाण्डः ।

११ अप्य शास्त्रं प्राप्तिष्ठानं वाचि वदा वाभिर्विद्याभिरधि ॥

१२ असाधिताते अस्य उत्तरविधिसाइ ।

१३ अस्त्रावस्थाइयपस्य विपस्य च महावीरेवात् ।

१३ अर्थात् जगंधरस्वविभिन्ने स्थाई अद्विद्यालि प्रथम्यते ।

१५ अंकमात्रा

१६ उद्दरुक्तं सुग्रांघमेव प्रष्टयेः ।

१२ लिंगः प्राक्तः हातोचकाळं हेतुवापाप यः प्रयुज्यते

३८ अर्थात् वदनः धूपः ।

१८ संक्षिप्तान्वयने ।

२१ स्वगृहागतेन १

— तो ये दिन आपके लिए बहुत अच्छे होंगे।

२३ तद्रायदमव विद्युतः प्रसरणं द्रष्टव्य इति ।
२४ तदेवं [की] द्रष्टव्यः । २५ उत्तोडयेषः । २६ शैदर्वनिरुद्धसे ।

1 J दामविप्रेषणः; JVI वालविप्रेषणः। 2 ८३ 'वैद्यः'; SVI 'विगः'। 3 J सर्वमीमि। 4 द्युष
वास्तवीः। 5 s पाचवगेवसः। 6 ८१० वद्वहसा०। 7 SJG 'प्रसाधयेद्वद्वरिचारक०' नाति।
8 ८१० 'इतिदशोचाः' नाति। 9 SJ 'च' नाति। 10 ८१० सदसो। 11 sa च अल्लातम्।
12 SJG 'कीटा' नाति। 13 SJG आतोघानि। 14 SJG रसद्विपारंशारा०। - . .

आत्मपुरुषाधिष्ठितं यानवाहन[३९ प्र.]मारोहेत् । नावं चासनाविकाभि-
षिताम् । अन्यनैप्रतिवद्धां वातवेगवशां च नोपेयात् ।

उदकान्ते^१ सैन्यमौसीत । मर्त्स्यग्राहविशुद्धमुदकमवगाहेत् ।

व्यार्थग्राहविशुद्धमुद्यानं गच्छेत् । लुधकमेवगणिभिरपास्त्सेनव्या-
लपरावाधभयं चललक्ष्यं परिचर्याद्यं मृगारण्यं गच्छेत् ।

आसशत्रुमाहाधिष्ठितं: सिद्धतापसं पश्येत् ।

मन्त्रिपरिषद् सहै सैमन्तदूतं प[३९ दि.]श्येत् । सन्त्वं द्वोऽश्च रथं हस्तिनं
चौरुद्धः सन्नद्धमैनीकं पश्येत् ।

निर्याणोभियाने^२ च राजमार्गमुभयतः कृतारक्षं श्शिर्भिर्दण्डभिश्ची-
पास्तरास्वहस्तप्रवजितव्यं गच्छेत् । न पुरुषसम्बाधमवगाहेत् ।

यांत्रासमाजोत्सवप्रहवणानि च दर्शवर्गिकाधिष्ठितानि भीच्छेत् ।

यथा च योगपुरुषैरन्यान् राजाऽधितिष्ठति ।

तथाऽयमन्यावधेभ्यो रक्षेदात्मानमौत्मवानिति^३ ॥

॥ इति विनयाधिकारिके एकविशेषध्यायः ॥ छ ॥

॥ सैमासं चेदं विनयाधिकारिकं प्रथमधिकरणम् ॥

* *

१ शिविकादि । २ हस्तयादि । ३ तप्रापि ।

४ उदकान्तवृद्धये । ५ रक्षार्थं जलशीदापाम् । ६ दिशुमारादि ।

७ उद्यानगमने विभानमाद । ८ तिश्यादि । ९ पठश्चर । १० उद्या ।

११ प्रतिवारयादिदानार्थम् । १२ कृतक्षयः ।

१३ स्वपीयम् । स्वूरुप्तनादौ विशासामावाद ।

१४ निर्गिमे प्रवेदो च । १५ निमहकर्म्मिः ।

१६ प्रथवायभयाद् । अपैकार्यपदाद्यपगादेत तथा ।

१७ यात्रा देवारीनाम् । समाजः यक्षादिः । उदातवः पुत्रोपरयादिः । प्रदृशं विचाहादि ।

१८ दसायुद्धवर्गनियुक्ता दशवर्गिकाः । १९ प्रस्तपायप्रतीकारार्थम् ।

२० अत्र हेतुमाद । २१ सीमारसदादिभिः । २२ रात्र॒ । २३ निरिगीतुः ।

२४ शृहीतविदः हृष्टदर्शसोऽगः सुविशुद्धामात्यं पञ्च उपशृहीतस्पररङ्गो निकितमेषो इसि-
ता मनुष्यदार भाग्यवातुर्दयते ।

द्वितीयमधिकरणम् ।

[जनपदनिवेशः ।]

जनपदनिवेश इति सूत्रम् । भूतपूर्वमभूतपूर्वं वा जनपदं परदेशार्प-
धाहनेन स्वदेशाभिष्यन्दवमनेन वा निवेशयेत् ।

शुद्धकर्पकमार्यं कुलशैतावरं पञ्चकुलशैतपरं ग्रामं क्रोशाद्विक्रोशसी-
मानमन्योन्यारक्षं निवेशयेत् ।

नदी [४० प्र.] शैलवनभविष्टिरीसेतुवन्धशमीशालमलीक्षीरकृक्षानन्तेषु
सीमां स्थापयेत् ।

अष्टशतशास्त्राम्या भूये स्थानीयं चतुःशतशास्त्राम्या द्वोणमुखं द्विशत-
ग्राम्याः कार्वटिकं दशशास्त्रीसङ्ख्येण स्थापयेत् । अन्तेष्वन्तपालदुर्गाणिं
जनपदद्वाराराष्ट्रन्तपालाधिष्ठितानि स्थापयेत् ।

तेषामन्तराणि वागुरिकशवरपुलिंदच्छालारण्यचरा रक्षेयुः ।

ऋत्विगाचार्यपुरोहितश्रोत्रियेभ्यो ब्रह्मदेयान्यदण्डकारार्ण्यनिरूपदाया-
दंकानि प्रयच्छेत् ।

१ जनाशातुर्वर्णं ते पर्यंतेऽवस्थानं कुन्दनं शिरिं यस्मिन् भस्त्रे पृथ्वीम् [गो जनपदस्त्रियन् चातुर्व-
र्णंदैयेधायोगमवृत्यापनमिति ।]

२ विविष्टपूर्वं अनिविष्टपूर्वं च । अनिविष्टपूर्वं जनपदशब्दो न प्रवर्तते । पर्वतसमुद्रादी कर्त्त-
वश्य निवेश इति वेत् अर्थमाणनिवेशो भूतपूर्वः [स्वल्पवीदृष्टादिसुखसाध्यः ।] अस्त्वय-
माणनिवेशो महापृक्षावलुपु [निःशेषित्वेशविन्दो दुःख] सात्प इति भावः ।

३ स्वदेशाभिष्यन्दवमनेन वेति । यथा निहरासक्षमिम्भे काळांतरेण निःव्यंदो जलसंश्रद्धो
मवत्ति । तद्वत्ततः प्रभाविष्यन्दः सन्ततियाहुक्षयम् । एकक्षिसेव कुडुम्बे पुत्रमप्त्वात्मागी-
मेयादियाहुक्षयात् । न धान्यादिग्रामुर्यात् । मूलकुडुम्बवस्थाप्य तेषामागमपकर्त्तृणं घमने
तेन वा निवेशयेत् ।

४ विष्ट्वादिभिरुपभोगवत्वात् ।

५ कुलशत्वमेदे मतभेदस्त्वा हि—

कुल्यापाने कुलं विद्यादित्यांगीयाः प्रवक्षते । दंरकं कुलमित्येके दृक्षं व्यन्ते प्रवक्षते ॥ इति ।

कुल्यापान-दंरपत्योः हेष्टविभागोऽनंगारदादेकद्विविष्टावेन कुलं तदुत्तममप्यमावरतपेत्यते ।

६ अर्थकृनीयकुलशत्वक्षयो मध्यमः सादंकोशसीमा भवतीत्यर्थादापयते ।

७ शूद्रादेजातिसमूहो ग्रामः ।

८ शोरतं निशावसाने यावन्तं प्रदेत्तं गतां रतं व्याप्तोति । पूर्वमाक्षोदो पश्चिमविग्रहं
उत्तरसाक्षोदो [ददिणचिन्हमिति ।]

1 उप नास्त्रेतत्सामकं वाक्यम् । 2 उप शतकुल । 3 उप गृष्टिरी । 4 उप
शमीक्षीर । 5 उप वृक्षान्तरेण सीमा । 6 उप खार्वटिक । 7 उप सप्रदृशं स्थापयेत् ।
8 उप दण्डकारामभिस्पृ । 9 उप दायकानि ।

अध्यसस्त्रायकादिभ्यो गोपस्थानिकानीकस्थचिकित्सकास्व(श्व)दम-
कर्जह्वाकारिकेभ्यश्च विकायाधानवर्जनीति ।

करदेभ्यः कृतक्षेत्राण्येकपौरुषिकाणि प्रयच्छेत् । अकृतानि च वर्त्तभ्यो
ना[देया]नि ।

अकृपतामाच्छिद्यान्येभ्यः प्रयच्छेत् । आमभूतक्यैदेहका वा कृपेयुः ।
अकृपन्तो वाऽर्जही॥ ४० दि.] न दद्युः । भान्यपशुहिरण्यश्चैतोननुगृहीयात् ।
तान्यनुसुखेन दद्युः ।

अनुग्रहपरिहारी चैतेभ्यः^३ कोशाशृद्धिकरी दद्यात् । कोशोपथातकै
वर्जयेत् । अल्पकोशो हि राजा पौरजानपदानेव ग्रसते ।

निवेशसमकालं यथार्गतकं वा परिहारं दद्यात् । निवृत्तपरिहारान् ॥
पितेयानुगृहीयात् ।

आकरकम्मातद्वद्व्यहस्तिवनप्रजवणिकपथप्रचारान् वारिस्थलपथपण्यप-
त्तनानि च निवेशयेत् ।

सहोदकमाहार्योदकं वा सेतुं वन्धयेत् । अन्येषां वा वप्ततां भूमिमार्ग-
ष्टकोपकरणानुग्रहं कुर्यात् । पुण्यस्थानारामाणां च ।

संभूय सेतुवन्धादपक्रामतः कर्मकरबलीवर्द्धाः कर्म कुर्युः । व्ययक-
[७१५.]मर्मणि च भागी स्यात् न चांश्च लभेत् ।

मत्स्यसूवहरितपण्यानां सेतुपु राजा स्वाम्यं गच्छेत् ।

दासाहितीकवनशूण्यतो राजा विनयं ग्राहयेत् । वालवृद्धव्यैमन्य-
नायांश्च विभू[या]त् । खियमप्रजातां प्रजातायाश्च पुत्रान् ।

चाठद्रव्यं ग्रामवृद्धा वैर्द्धयेयुराज्यवद्वारप्रापणात् देवद्रव्यं च ।

अपत्यदारं^४ मातापितरी भ्रादृनप्राप्तव्यवहारान् भगिनीः कन्या विध-
पाशापिभ्रतः शशिभूतो द्वादशः पणो दण्डः । अन्यत्र पतितेभ्योऽन्यत्र मातुः ।

पुत्रदारमपतिविधाय प्रग्रजतः पूर्वमौहसदण्डः खियं च प्रग्रजयतः ।
दुसम्यायामैः प्रग्रजेदागृच्छ्य धैर्मस्यानन्यया नियम्येत ।

पानप्रस्थादन्यः प्रग्रजितभायः मर्जी[ता]दन्यः महः [७१६.] मामुल्या-

यिकोदन्यः समा(म)यानुवन्धो नास्य जनपदम्भिनिवेशेत् । न च [त]त्रारामा विहारार्था वा शालाः स्युः ।

नदनर्तकं गायनवादकवाग्जीवनकुशीलवा चा न कर्मविघ्नं कुर्युः ।
निराश्रयत्वाद्वामाणां क्षेत्राभिरामत्वाच्च पुरुषाणां कोशविष्टिद्वयधान्यरसवृद्धि-
भ(र्भ)ति ।

परचकाटवीयसं व्याधिदुर्भिक्षपीडितम् ।

देवा(शं) परिहरेद्राजा व्यवकीडाश्च वर्जयेत् ॥

दण्डविष्टिकरानाथै रक्षेदुपहतां कृपिम् ।

स्तेनव्यालविष्ट्राहृव्याधिभिश्च पशुव्रजान् ॥

वल्लभैः काम्भिकस्तेनरन्तपालैऽ॒ प्र॑श्च पीडितम् ।

शोधयेत् पशुसंघैश्च क्षीयमाणं [वणि] क्वथम् ॥

एवं द्रव्यद्विष्टिपवनं सेतुवन्धमथाकरान् ।

रक्षेत् पूर्वकृतान् राजा नवांशाभिप्रवर्तयेत् ॥

॥ इति गच्छक्षमप्यचारे द्वितीयेऽधिकरणे प्रथमोऽन्यायः ॥ जनपदनिषेशः^{१०} ॥

*

[भूमिच्छद्रापिधानम् ।]

अकृत्यायां भूमौ पशुभ्यो विधीतानि प्रयच्छेत् । प्रदिद्वाभयस्थावर-
जङ्गमानि च ब्रह्मसोमारण्यानि तैपस्विभ्यो गोर्हतपराणी प्रयच्छेत् ।

तावन्मात्रमेकद्वारं खातगुप्तं खादुफललेतागुलमगुच्छमकंटकिद्वममुक्ता-
नतोयाद्यायं दातमृगचतुष्पदं भग्नसदादं [४२ द्वि] पूर्व्यालं^१ मार्गमुक्तिः
हस्तिनीकलभं^२ मृगवनं विहारार्थं राज्ञः कारयेत् । सर्वातिथिमृगं प्रत्यंते
चान्यत् मृगवनं भूमिवशेन चा निवेशयेत् ।

कुप्यमदिद्यानां च द्रव्याणां तस्मैमेककशो वनानि^३ निवेशयेत् ।
द्रव्यवनकमर्मातानटवीश्च द्रव्यवनापाश्रयाः । प्रत्यंते हस्तिपनमट्या रक्षं
निवेशयेत् ।

२३ नागवनाध्यक्षः पार्वतं नादेवं सारसमानूपं च नागवनं विदितपर्यन्तप्र-

१ स॒१० सामूल्यायका^०, स॒११ सामूल्यायिका^१ । २ स॒१० वा नास्य । ३ स॒१० "मुपनिवेशेत् ।

४ स॒१० तपारामविहारार्था, स॒११ तपारामा^० । ५ स॒१० "वा" नास्य । ६ स॒१० नर्तना^० । ७ स॒१० क्षेत्राभिर-
तत्वात् । ८ स॒१० वारयेत् । ९ स॒१० द्रव्य द्रिपवनम् । १० स॒१० जनपदनिषेश प्रथमोऽन्यायः आदितो
द्रापिधिः, ० प्र॑ जन० आदितो द्रापिधिः । ११ स॒१० विधीतानि । १२ स॒१० श्रावणेभ्यो ब्रह्मणोमा-
रण्यानि । १३ स॒१० तपोवनानि च तपस्विभ्यो । १४ स॒१० योग्र(द), स॒११ योग्र-त, ज योग्रक^० ।

१५ स॒१० "लता" नास्य । १६ स॒१० व्याघ्रमार्मा, ज व्याघ्रमार्मा^१ । १७ स॒१० मार्गयुक्तः । १८ स॒११
कलम^० । १९ स॒१० "तदणा" नास्य । २० स॒१० वा वनम् । २१ स॒११ रक्षद्, ज र॒१० रक्षयू ।

वेशनिष्कासं नागवनपालैः पालयेत् । हस्तिवातिनं [४३ प.] हनुर्दन्तयुगं स्वयं मृत्युस्याहरतः सपादचतुष्पणो लाभः । नागवनपाला हस्तिपक्षपादपाशि-क-सैमिक-चनचरक-पारिकर्मिकसखाः हस्तिमूत्रपुरीपच्छन्नात्मगन्धा भृत्यात-कीशांसापत्रप्रच्छन्नाः पञ्चभिः सप्तभिर्वा हस्तिवन्धकीभिः सह चरन्तः शस्या-स्थान[४]यालेङ्डनदीकूलघातोदेशेन हस्तिकुलपर्यग्रं विद्युः ।

यूथचरमेकचरं निर्यूथं यूथपतिं हस्तिनं व्यालं मत्तं पोतं वर्ज्ञमुकं च निवन्धेन विद्युः । [४३ वि] अनीकस्यप्रमाणैः प्रशस्तव्यज्ञनाचारान् हस्तिनो गृहीयुः । हस्तिप्रधानो विजयो राज्ञः । परानीकव्यूहदुर्गसंधावारप्रमदेना द्यतिप्रमाणशरीराः प्राणहरकर्मणैः हस्तिनः ।

कैलिङ्गाङ्गरज्ञाः श्रेष्ठाः प्राच्याश्वेदि^{१०} करूपेंजाः ।

दशार्णाश्वापरांताश्च गजानां^{११} मध्यमा भताः ॥

सौराष्ट्रकां^{१२} पाञ्चनदास्तेषां प्रत्यवौं(व)राः स्मृताः ॥ इति ॥

{ उत्कलानां च देशस्य दक्षिणस्यार्णवस्य च ।

सद्यस्य च कलिंगस्य मध्ये कालिंगकं वनम् ॥

तथा ।

वैदेशां नर्मदा चैव ब्रह्मवर्ज्ञनमित्यपि ।

मध्ये च पारियात्राणां वनं स्यादांगरेयकम् ॥

इति वनद्वयजाः श्रेष्ठाः ।

{ लोहित्यस्य प्रयोग [४४ प]स्य गंगाहिमवतोरपि ।

मध्ये प्राच्यं वनं तत्र संभवंति दिशां गजाः ॥

[तथा]

मेकला त्रिपुरी चैव दशार्णो देश इत्यपि ।

उन्मत्तगंगामित्येषां मध्ये चेदिकरूपकम् ॥

तथा ।

1 स्त्री निष्पत्ति, स्त्री निष्पाद्य । 2 स्त्री एगम्याहरत । 3 स्त्री 'आत्म' नाथि । 4 स्त्री पासप्रादित्यजा, 'स्त्री वासाप्रतिच्छान्नान् । 5 स्त्री 'पदालङ्घन' । 6 स्त्री 'पृष्ठगातो'; स्त्री 'हूलपोतो' । 7 स्त्री स्त्री वन्य; स्त्री यदं मुष्म । 8 स्त्री यशाम् । 9 स्त्री 'दरकर्मणो' । 10 स्त्री हस्तिन इति । 11 स्त्री वृक्ष, JG वरिष्ठः । 12 स्त्री 'गजा' । 13 स्त्री प्राच्यादेति । 14 स्त्री वस्त्रजा । 15 स्त्री द्रिपना० । 16 स्त्री कोरपूर्वा । 17 स्त्री पासजना । 18 स्त्री प्रलवरा । 19 स्त्री 'इति' नाथि ।

({ } एतदिवाहिता श्वेता मुदिष्ठेऽपुद्वेतु नोपलभ्यन्ते)

देशस्य च देशार्णिनां ख्यातस्य च महागिरेः ।
विध्याद्रेवेत्रवत्त्वाश्च मध्ये दाशार्णकं वनम् ॥

तथा ।

+अवंतीनां च देशस्य नर्मदायास्तथैव च ।
द्वारकार्हुदयोश्चैव मध्ये सौराष्ट्रकं वनम् ॥
+कुरुक्षेत्रस्य देशस्य कालिकाकाननस्य च ।
सिंधोहिंमवत्शैव मध्ये पांचनदं वनम् ॥}

सर्वेषां कर्मणा वीर्यं जवस्तेजश्च वर्धते ॥

॥इति अध्यक्षमचारे द्वितीयोऽधिकरणे द्वितीयोऽध्यायः । भूमिच्छिद्राविधानं ॥[५५दि.]

*

[दुर्गविधानम् ।]

चतुर्दिंशं जनपदांते सांपरायिकं दैवकृतं दुर्गं कारयेत् । अन्तर्दीर्घं स्थलं वा निश्चावरुद्धमौदकम् । प्रांस्तरं गुहा वा पार्वतम् निरुदकस्तम्बमिरिणं वा धान्वन्म् । खंजनोदकं स्तम्बगहनं वा वनदुर्गम् । तेषां नदीपर्वतदुर्गं जनपदारक्षस्थानम् । धान्वनं 'वनदुर्गमटवीस्यानमापद्य[प]सारो' वेति' ॥

जनपदमध्ये समुद्रायस्यानं स्थानीयं निवेशयेत् । वास्तुकप्रदास्ते देशो नदीसङ्गमे हृदस्यायिशोष्यस्याङ्के सरसस्ताङ्गांस्य वा वृत्तं दीर्घं चतुर्क्षं वा वास्तुवशेन वीं प्रदक्षिणोदकं पण्यपुटभेदनमंसपंथवारिपथाभ्यामुपेतम् ।

तस्य परिखास्तिस्त्रो दण्डान्तरा द्विदण्डातरौ वा कारयेत् । चतुर्दश द्वादश दशेति दण्डान् ॥ विस्तीर्णा विस्तीराद्वगाढाः ॥ पादोनमर्हं भूमिवशेनैः वा त्रिभागमूला मूलं चतुरस्त्रा वीं पापाणोपहिताः पापाणोष्टकावद्धपार्श्वाः वा [५५ प्र.] तोयान्तिकीरांगं तुतोयपूर्णा वा सपरिवाहाः पद्मग्राहवतीर्थं ।

चतुर्दण्डावकृष्टं परिखायाः पद्दण्डोच्छ्रितमवरुद्धं द्विरुणविष्कम्भं खाताद्वप्तं प्रं कारयेत् ।

उ(ज)र्धचर्यं मध्यकं पृष्ठं कुम्भकुक्षिकं वा हस्तिभिर्गोभित्वं क्षुण्णं कण्टपि-

1 ज वीर्यं । 2 ए भूमिच्छिद्रविधानं द्वितीयोऽध्यायः । आदितज्ञयोविदाः; ३ दि॒ भूमि॑ आदितज्ञयोविदाः । ४ ज प्रस्तरः; ५ व्य॑ प्रास्तर । ६ ए॒ युहा । ७ ए॒ खंजनो । ८ ए॒ स्तम्बः । ९ ए॒ धान्वनवनदुर्गः । १० ए॒ इति नास्ति । ११ ए॒ समुद्रयः । १२ ए॒ इदस्य वा ए॒ इति आपयप्रसारो । १३ ए॒ तटादः । १४ ए॒ वाटुदः । १५ ए॒ वाटविशोषः; १६ ए॒ इदस वाटविशोषः । १७ ए॒ 'पृष्ठ' नास्ति । १८ ए॒ 'द्विरु-
द्धं' नास्ति । १९ ए॒ दण्डान् । २० ए॒ विस्तारादः । २१ ए॒ 'गाधाः' । वाटरा वा नास्ति । २२ ए॒ 'भूमिवशेन' नास्ति । २३ ए॒ मूले चतुर्ः । २४ ए॒ 'वा' नास्ति । २५ ए॒ 'व' नास्ति । २६ ए॒ वर्दीय । २७ ए॒ सप्तपृष्ठैः ।

गुलमविपवलीप्रतानवन्तम् । पांशुशेषेण वास्तुचिद्ग्रं राजभैवनं वा पूरयेत् ।

वप्रस्योपरि प्राकारं विष्कम्भद्विगुणोत्सेधमैषकं द्वादशहस्तादूर्ध्वमोज-
युग्मं वा आचतुर्विंशतिहस्तादिति कारयेत् ।

रथचर्यासज्जारं तालमूलं मुरजकैः कपिशीर्पकैश्चाचिताग्रम् । पृथुशिला-
संहतं^१ वा शैलं^२ नत्वेव काष्ठमयं कारयेत् । अश्विरवहि[तो हि] तस्मिन् वसति ।

विष्कम्भचतुरस्तमद्वालकमुत्सेधसमाव्येषोपसोपानं कारयेत् ।

द्वयोरद्वालक्योर्मध्ये सहर्म्यद्वितलामध्यद्वार्यामां प्रतोर्लीं कारयेत् ।
अद्वालक[४५ दि.]प्रतोलीमध्ये त्रिधानुष्काधिष्ठानं सपिधीनच्छद्रफलकसंहत-
मिंद्रिकोशं कारयेत् ।

अन्तरेषु द्विहस्तविष्कम्भं पार्श्वे चतुरुणायामं देवैपथं कारयेत् । दण्डान्तरा
द्विदण्डान्तरा वा चैर्याः कारयेत् । ऐग्राहो देशो प्रधावनिकौ निष्किरद्वारं च ।

वहिर्जनुभंजनी [नि]शूलप्रकरकूपकूटावपातकण्टकप्रतिसराहिष्पृष्ठता-
लपत्रशृङ्खलाटकश्वदंद्राग्निलोपेस्कन्धंपादुकास्वरीपकोदंपानकैः प्रतिच्छन्नं^३ छन-
पथं कारयेत् ।

प्राकारमुभयतो मेंढकैमध्यर्धदंडं कृत्वा प्रतोलीपद्मतुलांतरं द्वारं निवे-
शयेत् । पञ्चदण्डादेकोत्तरमाँ अष्टदण्डादिति चतुरस्यं पङ्गभागमाँयामादधिक-
मष्टभागं वा । पञ्चदशहस्तादेकोत्तरमा[४६ प्र.]अष्टादशहस्तादिति तैलोत्सेधः ।
स्तम्भस्य परिक्षेपीः पडायामाँ द्विगुणो निखातशूलिकायाश्वतुर्थो भागोवेति^४ ।
आदितलस्य पंचभागाः शाला यापी सीमागृहं च । दशभागिकौ द्वौ प्रति
मंचौ । तद्याहौ ।

एवं भागास्त्वले कार्याः प्रत्यंशं पंचकोषकाः ।

यथायोगं विभागोऽन्न शालासीमागृहादिषु ॥

1 स्व योगुः । 2 स्व विशेषेण । 3 स्व 'राजभवनं' नाति । 4 स्व योगुः युम्मम् । 5
५६१ 'धारचितापम् । 6 स्व सदितें । 7 स्व शैलं कारयेत् । 8 त्वेव शास्त्रमयमभि^५ ।
8 स्व द्वितलामध्यर्यायामो; ९१ 'मर्पयामो । 9 स्व प्रतोर्दीः । 10 स्व॑ सापानं^६ । 11 स्व
'मितीन्द्रकोशं । 12 स्व॑ चतुरुणायाममतुप्राक्षयमदहस्तायते देवपथे । 13 स्व चर्याः; स्व॑ चर्याः;
१० याचार्याः । 14 स्व भाप्राणे । 15 स्व॑ प्रधावितिशः । 16 स्व निष्कुरं; स्व॑ निष्करं; ८
निष्पुद्दृ^७ । 17 स्व 'भगिनी । 18 स्व निष्कलप्रकारशूलः; स्व॑ शाश्वलप्रकारशूलशूलः ।
19 स्व अर्णोपः । 20 स्व॑ 'स्वन्दनं । 21 स्व॑ 'रीयोदपानकैः । 22 स्व॑ 'प्रतिच्छन्नं' नाति ।
23 स्व माण्डलः; स्व॑ मण्डलः; ८ मण्डपः । 24 स्व॑ उपारस्त्वस्त्रदण्डः । 25 स्व॑ यद्वा-
यायामो; ९१ 'पश्चायाममाः । 26 ० तुलोः । 27 स्व॑ 'स्त्रेषु । 28 स्व॑ पडायामो; १ लपडायामो ।
29 स्व॑ चतुर्मांगः । 30 स्व॑ 'वेति' नाति । 31 स्व॑ 'तदपा' इत आरम्भ 'योषुक्षप्रमद्'
इत्यन्तः पठो नाति ।

कोष्ठकस्य त्रिभिरुद्धयः कोष्ठको जायतेऽत्र तु ।
 त्रिभिः पद्मैः कोष्ठाञ्जं पादोऽपि द्वादशांशकैः ॥
 युत्ता कोष्ठत्रयं च्यव्यैरुभयोः पार्श्वयोरपि ।
 पृच्छकोष्ठा भवेद्वापी मध्ये च कोष्ठकत्रयम् ॥

अन्तरमाणीहर्म्य च । समुच्चर्यादर्जतले^३ स्थूणावन्धंश्च । अर्ज्वास्तु-
 कमुत्तमागारं त्रिभागोर्तारं वा । इष्टकावबर्जपार्श्वं वामतः [४६ दि.] प्रदक्षिण-
 सोपानम् । गूढभित्तिसोपानमितरतो द्विहस्तं तोरणादिरः । त्रिपंचभागिकौ द्वौ
 कपाटयोगौ द्वौ^४ परिघाविति^५ । अरक्षिरन्द्रकीलक इति^६ । पञ्चहस्तमी-
 णिद्वारं चत्वारो हस्तिपरिघा इति^७ । निवेशाञ्जं^८ हस्तिनखम्^९ । मुखसमः
 सङ्क्रमः संहार्यो भूमिमयो वा निरुदके ।

प्राकारत्तमं मुखमवस्थाप्य त्रिभागगोधामुखं गोपुरं कारयेत् ।

प्राकारमध्ये वार्षी कृत्यौ पुष्करिणीद्वारम्^{१०} । चतुःशालमध्यर्जविवृतां-
 [४७ प्र] तरं साणिकं^{११} कुमारीपुरम् । मुङ्डहर्म्यद्वितलं मुण्डकद्वारम्^{१२} । भूमि-
 द्रव्यवशेन वा निवेशयेत् । त्रिभागाधिकायामी भांडवाहिनीः कुल्या[:]
 कारयेत् ।

तासु पाणाः कुँदालाः कुडारीकाण्डकल्पनाः । :

मुङ्डुंडी^{१३} मुङ्डरा दण्डाश्वकयंत्रशतम्भयः ॥

कार्याः कैर्मारिकादश्लूलं वेधनाग्राश्व वेणवः ।

उष्ट्रग्रीव्यग्रीसंयोगाः कुप्यकल्पे च यो विधिः^{१४} ॥

॥ इति अध्यक्षप्रचारे द्वितीयेऽधिकरणे द्वि(ए)तीयोऽध्यायः । तुर्गविधानम्^{१५} ॥

[दुर्गनिवेशः ।]

व्रयः प्राची[४७ दि.]ना राजमार्गस्त्रय उदीचीना इति वास्तुविभागः ।

द्वादशद्वारो युक्तोदक्खंसच्छज्ञपथः । चतुर्दण्डान्तरा रथ्या राजमार्गद्वेषमुखस्थानीयराघृविवीतपथाः । संयानीयवूहश्मदानग्रामपथाश्वाष्टौ^१ दण्डा इति^२ । चतुर्दण्डः सेतुवनपथः । द्विदण्डो हस्तिक्षेत्रपथः । पञ्चारक्षयोः रथपर्धः । द्वौ अरली^३ क्षुद्रपशुमनुष्यपथः ।

प्रवीरे वास्तुनि राजनिवेशश्वातुर्वर्ण्यसमाजीवः ।

वास्तुहृदयादुक्तरे नवमे^४ भागे यथोक्तमन्तःपुरविधीनं प्राग्मुखमुद्गमुखं वा स्थापयेत् । तस्य पूर्वोत्तरं भागमाचार्यपुरोहितेज्यातोयस्थानं मन्त्रिणश्चिवसेयुः । पूर्वदक्षिणीभागं महानसं हस्तिशालाः कोष्ठागारं च । ततः परं गंधमाल्यधान्यरसपण्याः प्रसाधनकारवः । क्षत्रियश्च पूर्वोदिशमधिवसेयुः । दक्षिणपूर्वभागं भाण्डागारमक्षपटलं कर्मनिपद्याश्च । दक्षिणपश्चिमभाग[४८ प्र.]मं कुप्यगृहमायुधागारं च । ततः परं नगरधान्यव्यावहारिककंममान्तिकवलाध्यक्षाः पक्षान्नमुरामांसपण्याः रूपाजीवास्तालीवचरा वैश्याश्च दक्षिणां दिशेमधिवसेयुः । पश्चिमदक्षिणं भागं खरोष्टगुस्तिस्थानं कर्मगृहं च । [पश्चिमोत्तरभागं यानरथशालाः । ततः परमूर्णासूत्रवेणुचर्मवर्मशखावरण-कारवशद्वाराश्च पश्चिमां दिशमधिवसेयुः ।] उत्तरपश्चिमं भागं पण्यभैपज्यगृहम् । उत्तरस(पूर्व)भागं कोशो गवाश्वं च । ततः परं नगरराजदेवतालोहमणिकारयो आहाणाश्चोत्तरं दिशमधिवसेयुः ।

वास्तुच्छिद्रानुशालेषु श्रेणीप्रैंपणिनिकायां वसेयुः ।

अपराजिताऽप्रतिहतजयंत[वैजयन्त]कोष्ठान्ते शिवयैश्रवणाश्विश्रीमदिरागृहाणिं^५ च पुरमन्ये(ध्ये) कारयेत् । यथोदैश्च वास्तुदेवता[:]स्थापयेत् । बाह्यैद्रयाम्यसैनापत्यानि द्वाराणि । -यहिः परिखोयाः धनुशातांवैकृष्णाश्चैत्य-पुण्यस्थानवनसेतुवन्धाः कार्याः । यथादिश्च च दिग्देवताः ।

- 1 स्त्री सदादश । 2 स्त्री भूमि । 3 व्य तसोनीय । 4 स्त्री व्याघ्रदण्ड । 5 स्त्री 'इति' नात्ति । 6 स्त्री रथपथस्त्रातः पशुपथः । 7 स्त्री 'अरली' नात्ति । 8 स लिपेशः; स्त्री लिपेशः । 9 स्त्री चीवे । 10 स्त्री नवमागे । 11 स्त्री 'यथोक्तविधानमन्तु पुरविधानं' नात्ति । 12 स्त्री कारयेत् । 13 स्त्री आवडेयुः । 14 स्त्री वक्षिणं भागं । 15 स्त्री प्रधानकारवः । 16 स्त्री धत्रियाध । 17 स्त्री 'पूर्व भागं । 18 स्त्री 'पश्चिम भागं । 19 स्त्री कार्मान्तिकः । 20 स लाक्षपचारा; स लाक्षपचारा । 21 स दिशाम् । 22 स्त्री 'पूर्व भागं । 23 स्त्री 'छिद्रानुसेयु । 24 स्त्री 'प्रवहृष्टी'; स्त्री 'प्रवहृष्टी' । 25 स भापराजिता । 26 स्त्री जयंतैजयन्तशेषकान् । 27 स्त्री गदं । 28 स्त्री कोष्ठालेषेयु योदेयाः; स्त्री कोष्ठालेयुः । 29 स्त्री परिषायाः । 30 स धत्रापक्ष्याः ।

उत्तरः पूर्वो वा शमशानभोगो वर्णोत्तमानाम् । द॑ ४८ दि] क्षिपेन इम-
शानं वर्णवराणाम् । तस्यातिक्रमे पूर्वः साहसदंडः । पापं(पं) ड-चण्डालानां
शमशानांते निवासः ।

कर्मान्तकेत्रवदेन कुंदुंपिनां सीमानं स्थापयेत् । तेषु पुष्पफलवार्द-
धान्यपण्यनिच्यांश्चानुज्ञाताः तुर्युः । दशकुलीवाटं कूर्पास्थानम् ।

सर्वस्तेहधान्यक्षारलवणगोंधभैपञ्चशुप्कशाकयवसवलूरतृणकाघलोहच-
म्राङ्गारस्तायुविपविपाणवेणुवल्क[ल]सारदारुप्रहरणावरणाऽमनिच्याननेकव-
र्णोपभोगसहान् कारयेत् । नवेन वा नवं शोधयेत् ।

हस्त्यश्वरथपूर्वदातमनेकमुख्यं च स्था[४९प]पयेत् । अनेकमुख्यं हि
परस्परभयात्परोपजातं(पं) जोपैति" । एतेनांतपालदुर्गसंस्कारा व्याख्याताः ।

न च वाहिरिकां कुर्यात्पुरराष्ट्रोपधातिकान् ।

क्षिपेजनपदे चैतां सर्वान् वा दापयेत् करान् ॥

॥ इति अध्यक्षप्रचारे द्वितीयेऽधिकरणे चतुर्थोऽच्यायः ॥ दुर्गनिवेशः¹³ ॥

*

[सन्निधातुचेयकर्म ।]

सन्निधाता कोशगृहं कोषागारं "पण्यगृहं कुप्यगृहमायुधागारं वन्ध-
नागारं च कारयेत् ।

चतुरस्त्वामैनुदकोपक्षेहां वार्षी खानयित्वा वृथुशिलाभिरुभयतः पार्व-
मूलं च प्रचित्य सारदारुपञ्चरं भूमिसमं त्रितलमनेकविधानं कुट्टिम[४९ दि]दे-
शस्थानतलमेकद्वारं यन्त्रयुक्तसोपानं भूमिगृहं कारयेत् ।

तस्योपर्युभयतोनियेषं समैत्रीयमैषकं भाण्डवाहिनीपरिक्षिसं कोशगृहं
कारयेत् प्र(प्रा)सादं च ।

जनपदान्ते धृष्णनिधिमापदर्थमभित्यक्तैः¹² कारयेत् ।

पक्षेषकास्तम्भेचतुःशालमेकद्वारमनेकस्थानतलं विवृतस्तंभापसारसुभ-
यतः पण्यगृहम् । कोषागारं च दीर्घवहुशालम् । कक्षीश्वतकुर्ढ्यमन्तःकुप्यगृहम् ।

1 ई॒ मशानवाट । 2 ई॒ दक्षिणेन वर्णोत्तरामाम्, व वर्णोत्तमानाम् । 3 ई॒ वे वास ।

4 ई॒ "वेशेन वा कुण्डिवाना । 5 ई॒ "वाटपाण्डकेदारान् भान्य" । 6 ई॒ वृश्टस्थान । 7 ई॒ "गध" नाति । 8 ई॒ न वेनानव । 9 ई॒ "रथपादातम्" । 10 ई॒ मुख्यमस्थापयेत् । 11 ई॒ जोपैतीति । 12 ई॒ "वत्तकारः । 13 ई॒ दुर्गनिवेश चतुर्थोऽच्याय आदित पथविश, च चतुर्थो"
दुर्गं आदित" । 14 ई॒ पण्यगृह पोषागारं । 15 ई॒ चतुर्थो पार्षीमगुदक्षे" । 16 ई॒ "सोपान देवताविधान (० पिणान) भूमि" । 17 ई॒ सवप्रीवी" । 18 ई॒ प्राणाद वा ।

19 ई॒ "भितुकै" । 20 ई॒ फुर्है फारयेत् । 21 ई॒ "सम्ब चतु" । 22 ई॒ बहुलशाल । 23 ई॒ चतुर्थो" ।

तदेव भूमिगृहयुक्तमायुधागारम् । पृथग्धर्मस्थीर्यमहामात्रीयम् । विभक्त्वी-
पुरुषस्थानमपराधतः^३ सुगुस्कक्षं^३ वन्धनागारं कास्येत् ।

[सर्वेषां शालाखातोदपानवच्च स्तानगृहामिविग्राणमार्जीरनकुलार-
क्षास्या दैवपूजनवृत्ताः (sv. शुक्लः) कारयेत् ।]

कोष्टागरे वर्षमानमरक्तिमुखं कुण्डं स्थापयेत् । तज्जातकरणाधिष्ठितः पुराणं नवं धैर रक्तं सा[५० प्र.]रं फलगुकुञ्जं या प्रतिगृहीयात् ।

तत्र रखोपधावुच्चमो दण्डः कर्तुः कारयितुश्च सारोपधौ मध्यमः फल्गु-
कुप्योपधौ तच्च तावच्च दण्डः ।

रूपदर्शकविशुद्धं हिरण्यं प्रतिगृहीयात् । अशुद्धं छेदयेत् । आहर्तुः
पूर्वः साहसदण्डः ।

शुद्धं पूर्णमभिनवं च धान्यं प्रतिगृहीयात् । विपर्यये मूल्यद्विगुणो दंडः ।
एतेन पप्यं कृप्यमायुधं च व्याख्यातम् ।

सर्वाधिकरणेष्वायुक्ततस्युलपाणां पण्डिपणचतुःपण्परमापहारेषु
पूर्वमध्यमोत्तमवधा दण्डा[ः] । कोशाधिष्ठितस्य कोशावच्छेदे घातः ।
रद्ययावृत्यकरणामर्जदण्डाः^७ । परिभाषणमविज्ञाते^८ चौरीणामभिप्रधर्षणे
चित्रो घातः ।

तस्मादासपुरुपाधिष्ठितः सन्निधाता [५० दि.] निचयान्मुतिष्ठेत् ।

चात्यमान्यन्तरं चायं विद्याद्वर्पशतादपि ।

यथा पृष्ठो न सज्जेत व्यये शोपे च संचये ॥

॥ इति अध्यक्षप्रचारे द्वितीयेऽधिकरणे^{१८} पञ्चमोऽध्यायः^{१९} ॥

*

[समाहर्तुसमुदयप्रस्थापनम् ।]

समाहर्चा दुर्गं राष्ट्रं खनिं सेतुं धनं धर्जं वणिकपदं चाव(वि)श्रेत् ।

1 sJG "स्थीरं गहा" । 2 sJG "स्थानमपश्चातः" । 3 sJG "कदर्य" । 4 sJG च । (प्रयुक्ति: मूलादर्शो नोपलब्धा ।) 5 sJG देने । 6 sJG "करणेतु मुक्तो" । 7 s वगारिष्टुप्पाणा; sV1 पन्नद्विष्टापथुप्पन्नर; J पारारिष्टापथुप्पन्नरमा; ८ पन्नद्विष्टापथुप्पन्नराणा; ९ sJG "द्वारागाम" । १० sJG "द्वन्द्व" । ११ sJG "कोराजा" । १२ sJG निक्षयागतुविहेत् । १३ sJG अद्वयेव च द्वयेवे । १४ s "द्वितीयेऽप्यिवरणे" नायिः । १५ s उत्तिष्ठातुविवरक्तम्: प्रदमोप्याप आदितः वरप्रियः । १६ परमो "परिं" आदितः । १७ sJG जावेद्येत ।
सुर्वि. घट्ट. अर्य. २

शुल्कं दण्डः^१ पौत्रं नागरिको लक्षणाध्यक्षो मुद्राध्यक्षः सुरा सूना
सूत्रं तैलं धूतं क्षारः^२ सौवर्णिकः पण्यसंस्था वेद्या धूतं वास्तुकं कारुशिल्पि-
गणौ^३ देवताध्यक्षो द्वारं^४ वाहिरिकादेयां च दुर्गम् ।

सीता भागो वलिः क[५१३.]रो वणिक् नदीपालस्तरो नावः पर्तनं
‘विवीतं वर्तनी रजुश्चौररजुश्च राष्ट्रम् ।

सुवर्णरजतवज्ज्ञमणिमुक्तप्रावीलशङ्कुलोहलवणभूमिप्रस्तररसधातवः ख-
निः । पुष्पफलवाटखण्डकेदारमूलकं दंवापांसेतुः । पशुमृगदब्यहस्तिवनपरि-
ध्रहो वनम् । गोमहिपमजाविकं खरोष्टमश्वाश्वतरं^५ च ब्रजः । स्थलपथो वारि-
पथश्च वणिक्पथः । इत्यायशरीरम् ।

“ भूत्यं भागो व्याजी परिषः छुसं रूपैकमत्यवश्यायसुखम् ।

देवपितृपूजादानार्थं स्वस्तिवाचनमंतःपुरं^६ महानसं [५१६.] दूरते(?)
प्रावतिमं^७ कोषागारमायुधागारं पण्यगृहं^८ कर्मान्तो विष्टिः पन्त्यश्वरथद्विप-
परियहो गोमण्डलं पशुमृगपक्षिव्यालवाटाः काष्ठतण्डीटाश्वेति व्ययशरीरम् ।

राजवर्षं मासः पक्षो दिवसश्च च्युष्टम् । वर्षाहेम[न्त]श्रीप्माणां तृतीय-
“ सप्तमा दिवसोनाः पक्षाः । शेषाः पूर्णाः पृथगधिमासक इति कालः ।

करणीयं सिद्धं शेषम् । आय-व्ययौ नीवी च । संस्थानं प्रचारः शारीरा-
वस्थापनमादानं सर्व[स]मुदयपिंडः सज्जातमेतत्करणीयम् । कोशापिंतं राज-
हारः पुरव्ययश्वाप्रविटं^९ परमसंवत्सरानुषृतं शासनमुक्तं मुखाज्ञसं चापैतनीय-
मेतत् सिद्धम् ।

“ सिद्धिकर्मयोगो दण्डशेषमाहरणीयम् । वलात्कृतप्रतिष्ठानेष्वमृष्टं^{१०} च
प्राँशेष्वमेतत्त्वेषमसारमल्पसारं च ।

वर्तमानः पर्युषितोऽन्यजातश्वायमिति^{११} । दिवसानुवृत्तो वर्तमानः ।
परमसंवत्सरिकः परपा[५२ प्र.]चारसंक्रांतो वा पर्युषितः । नएप्रसृतमायुक्त-
दण्डः यार्थं पारिहीणिकमैषायनिकं डमरींगतकस्वमपुत्रं निधिक्षान्यजातः ।

१ svI शुल्कदण्डः । २ sJ शारे । ३ sJG “शिष्पण्णो । ४ sJG द्राक्षादि । † ‘आदेयमिति
सर्वेन्म योज्यं’ इति टिष्पणी । ५ sJG पृष्ठं; sVl पत्तनं । ६ sJG प्रवाठ । ७ sJG ‘कंदे’ नाति । ८ sJG
‘वापाः सेदुः । ९ sJG अद्यतराव । १० sJG मूलं । ११ sJG हस्पिकम् । १२ sJG मन्तःपुर-
महानसं; sVl ‘पुरम् । १३ sJG दृतप्रा । १४ sJG प्रावतिनं; J प्रवर्तनं । १५ sJG दुष्पृष्ठं
कर्मान्तो । १६ sJG ‘वाटयेति; sVl वाटा । १७ sJG विष्टसज्जातः । १८ sJG “वाप्रविष्टः; sG “व
प्रविष्टः । १९ sJG चापातनीयः । २० sJG “प्रक्षमेयोगः । २१ sJG “प्रतिष्ठान्पः । २२ sJG
“मवसृष्टः; sVl “मप्रसृष्टः । २३ sJG प्रशोष्यम् । २४ sJG “वायः । २५ sJG डमरणतकः; sVl
डमरणतमूर्त डमरणतमूर्त ।

विदेषपञ्चाधितांतरारंभशोर्पं च व्ययप्रत्यायः ।

विक्रये पण्यानामर्घवृद्धिरूपजा मानोन्मानविशेषो व्याजी क्रयसहृष्टे वाऽर्धवृद्धिरित्यायः । नित्यो नित्योत्पादिको लाभो लाभौत्पादिक इति व्ययः ।

दिवसानुवृत्तो नित्यः । पक्षमाससंवत्सरलाभो लाभः । तयोरुत्पन्नो नित्योत्पादिको लाभौत्पादिक इति व्ययः ।

संजातादायव्ययविशुद्धा नीवी । प्राप्ता चानुवृत्ता चं ।

एवं कुर्यात्समुदयं वृद्धिं चायस्य दर्शयेत् ।

हासं व्ययस्य च प्राज्ञः साधयेत्त्र विपर्ययमिति^{१०} ॥

॥ इति अध्यक्षप्रचारे द्वितीयेऽधिकरणे^{११} पष्ठोऽध्यायः । समाहर्त्तुसमुदयप्रस्थापनम् ॥ ११

*

[अक्षपटले गाणनिक्याधिकारः ।]

अक्षपटलमध्यक्षः प्राग्मुखैऽमुदगमुखं वा विभक्तोपस्थानं निवन्ध[५२ दि] पुस्तकस्थानं कारयेत् ।

तत्राधिकरणानां सहृदयाप्रेचारसज्जाताग्रम् । कर्मान्तानां द्रव्यप्रयोगवृद्धिस्यव्ययप्रयामव्याजीयोगस्थानवेत्तविष्ट्रिप्रमाणम् । रक्तसारफल्गुकुम्ब्याना- मर्घप्रतिवर्णकमानप्रतिमानोन्मानावर्मानभाण्डम् । देशग्रामजातिकुलसंघानां^{१२} धर्मव्यवहारचरित्र[सं]स्थानम् । राजोपजीविनां प्रग्रहमदेशभागंपरिहारभक्तवेत- नलाभम् । राजश्च पत्नीपुत्राणां सं॒रक्षभूमिलाभं^{१३} निर्देशोत्पातिकप्रती- कारलाभम् । मित्रामित्राणां च सन्धिविर्भवप्रदानादाँनं निवन्धपुस्तकस्य का[५३ प्र.]रयेत् ।

ततः सर्वाधिकरणानां करणीयं सिद्धं शेषमायव्ययौ नीवीमुपस्थानं प्रेचारं चरित्रं संस्थानं च निवन्धेन प्रयच्छेत् । उत्तमध्यमावरेषु च कर्मसु चज्ञातिकमध्यक्षं कुर्यात् ।

सांमुदायिकेष्ववक्षुस्तिं [व्य]यमुपहत्य राजा नीनुत्प्येतेति^{१४} ।

१ श्वरूपोपेष । २ श्वरूपः । ३ श्वरूप वा द्विरित्यायः । ४ श्वरूप नित्योः । ५ श्वरूप लाभोः । ६ श्वरूप लिपोः । ७ श्वरूप लाभोः । ८ ८ इति व्ययसंज्ञात । ९ श्वरूप चेति । १० श्वरूप 'इति' नाति । ११ ४ 'द्वितीयेऽधिकरणे' नाति । १२ श्वरूपद्वयमुदयप्रस्थापनं पष्ठोऽध्यायः आदित् 'रक्तविद्यः; ० पष्ठो^{१५} समाहर्त्तुं आदितः' । १३ प्रस्तुषः; ४७। साक्षयः । १४ श्वरूपो प्रचारः । १५ श्वरूप प्रयोगे वृद्धिः । १६ श्वरूप 'वर्तेष्वप्रतिमानमानोन्मानः' । १७ ४ 'मानावानमानमानः'; ० मानोन्मानमानमानः । १८ श्वरूपातानां । १९ श्वरूप 'मोगः' । २० श्वरूप 'तार' नाति । २१ ४ साभिर्देशोः । २२ ० निर्देशोत्पातिकः । २३ श्वरूप 'रिक्मः' । २४ श्वरूप 'दानानि'; ४१ दानः । २५ श्वरूप प्रचारचरित्रसंस्थानः । २६ श्वरूप यानाऽनुत्तुमः । २७ श्वरूप यानाऽनुत्तुमः । २८ श्वरूप 'इति' नाति ।

सहग्राहिणः प्रतिभुवः कर्मोपजीविनः पुत्रा भ्रातरो भार्या दुहितरो
भृत्याश्वास्य कर्मच्छेदं घेयुः ।

त्रिशतीं चतुःपञ्चाशत्याहोरात्राणां कर्मसंवत्सरः । तमा[पा]ढीपर्यव-
सानमूनं पूर्णं वा दद्यात् । करणाधिष्ठितमधिमासकं कुर्यात् ।

अवंसप्त्याधिष्ठितं च [५३ दि.] प्रचारं प्रचारचरित्रसंस्थानान्यनुपलभमानो
हि प्रकृतः समुदयमज्ञानेन परिहापथति । उत्थानकुद्रासहत्यादालस्येन । शब्दा-
दिव्यिन्द्रियार्थेषु प्रसक्तः प्रमादेन । संकोशाधर्मानर्थभीरुर्भयेन । कार्यार्थ-
प्वनुग्रहबुद्धिः कामेन । हिंसाबुद्धिः कोपेन । विद्याद्रव्यवहृभापाश्रया-
दर्पेण । तुलामानतर्कं गणितांतरोपधानाहोमेन ।

तेपामानुपूर्व्या यावानर्थोपयातस्तावानेकोत्तरो दण्ड इति मानवाः ।
सर्वत्राद्गुण इति पारासंराः । दशगुणं [इति] वार्हस्पत्याः । विंशतिगुण
इत्यैशनसाः । यथापराधमिति कौटल्यः ।

गाणनिक्यात्यापादीमागच्छेयुः । आगतानां समुद्रपुस्तकं भाण्डनीवी-
कानामेकं त्रासम्भापा [५४ प्र.] वरोधं कारयेत् । आयव्ययनीवीनामधाणि श्रुत्या
नीवीमपैर्हारयेत् । यच्चाग्रादायस्यान्तरपणेण "नीव्यां" वद्धेत व्ययस्य वा तत्प-
रिहापयेत् । तदष्टगुणमध्यक्षं दापयेत् । विपर्यये तदेवं प्रति स्मात् ।

यथाकालमनागतानामपुस्तकभाण्डनीवीकानां वा देयदशवन्धो दण्डः ।
कार्मिके चोपस्थिते कारणिकस्याप्रतिवभतः पूर्वसाहसदण्डः । विपर्यये कार्मिक-
कस्य द्विगुणः । प्राचारसमं महामात्राः समग्राः श्रावयेयुरविपममञ्चाः^{१४} पृथ-
मृतो मिथ्यावादी चैपामुक्तेमं दण्डं दद्यात् । अकृताहोरूपहरं मासमा-
कं क्षेत्^{१५} । मासादूर्ध्वं मासद्विद्वातोत्तरं दण्डं दद्यात् ।

अल्पशेषलेख्यनीवीकं^{१६} पंचरात्रमाकंक्षेत । ततः परं कोशापूर्व [५४ दि.] ...

×   ×   ×   ×

[इतोऽप्ये पुस्तिका त्रुटिता । केवलं ६४ तममेकं पत्रमुपलभ्यते ।

तत्र च निश्चावतारितः पाठः पठ्यते ।]

[२ अधि० १० अध्या० २० प्रक० कोशप्रवेश्यरतं-
परीक्षाधिकारगतमिदं वर्णनं ज्ञेयम् ।]

.....ति । शुद्धा मणिमध्या वा यष्टिः । हेममणिचित्रा रत्नावली ।
हेममणिमुक्तान्तरोपवर्तकः । सुवर्णसूत्रान्तरं सोपानकम् । मणिमध्यं वा
मणिसोपानकम् । तेन शिरोहस्तपादर्कटीकलापजालकविकल्पा व्याख्याताः ।

मणिः कौटो भालेयकः पारसमुद्रंश्च । सौगंधिकः पंडितवद्यरागः पारि-
जातपुष्पको वालसूर्यकः "पंचधा पद्मरागः । वैदूर्य उत्पलवर्णः शिरीपुष्पक
उदकवर्णो वंशरागः शुकपत्रवर्णः पुष्परागो गोमूत्रको गोमेदकः । शुद्धस्फ-
टिको मूलाटीवर्णः । इंद्रनीलो^१ नीलावलीयकः कलायपुष्पकः । महानीलो
जंघीभो जीमूतप्रभः । नंदकः स्वनमध्येः शीतवृष्टिः सूर्यकांतश्चेति मणयः । "
पहिंश्रिथतुरस्त्रो वृत्तो वा ती[११३.]ब्ररागः संस्थानवानच्छः स्तिराघो गुरुर-
चिंप्मानंतरगतप्रभः प्रभानुलेपी चेति मणिगुणाः ।

मन्दरागप्रभः सद्वार्करः पुष्पचिठ्ठद्रः खंडो दुविंद्वो लेखाकीर्ण इति
दोपाः । विमलकः सस्यकांजनमूलकः पित्तकः सुलभको लोहिताक्षो^२ मृगाशमको
ज्योतीरसको भालेयको^३ हिच्छत्रकः कूर्पप्रतिकूर्पः सुगंधिकूर्पः । क्षीरयकेः
शुकिचूर्णकः शिलाप्रवालकः खुलकः शुक्लपुलकः इत्यन्तरजातयः । शोपाः
काचमणयः ।

सभाराष्ट्रकं तज्जीमाराष्ट्रकं कौस्तीरराष्ट्रकं श्रीकटनकं मैणिमन्तकं इंद्र-
यानकं च धन्म् । खनिः ओतः प्रकीर्णकं च योनयः । मार्जाराक्षकं "शिरी-
पुष्पकं गोमूत्रकं गोमेदकं शुद्धस्फटिकं मूलाटीवर्णम् । [१४ दि.] "

* * *

कतिपयविशिष्टार्थवोधकपदानां टिप्पणीनिर्दिष्ट- व्याख्योपेतशब्दानामकाराच्यनुक्रमेण सूचिः ।

*

अद्यागारगतं होमशालास्थितं	४८	आद्युम्लानत्वं हरितानामप्युत्पक्षभावं	५३
अपचरन्तम् चाक्षादप्यादिभिरुद्वेजयन्तम्	१२	आहार्येत्तुद्विं आचार्यादिभिः प्रतिष्ठानमा-	
अपसारं कलपस्थानं	३४	हार्यं बुद्धिर्यसं	४३
अपद्वद् परिवर्जितुभादि०	२५	इतिवृत्तं इति राज्ञे वृत्तं नयनयाभ्यो संप-	
अपायनित्यं अपायहेतुपु कामादिव्यष्टेनेतु	४१	तिविष्टिप्रदर्शनार्थं भारतामायणादि०	९
निलप्रदृष्टं	१७	इषेषु स्मरणम् परस्य संपत्तेषु दृतस्य स्मरणम्	३५
अभ्यन्तरविहारं अंतःपुरादि०	२१	उत्थितं सम्बापारे सततोमुक्तं	४५
अभ्युदयं पुनर्जन्मादि०	२६	उदकान्तं तटद्वयं	५५
जमेश्वर भृत्याशीरसंस्थारा निम्बपलाङ्घ-	४१	उदास्थितः उदित्युक्तयानित्वामोक्ष एव	
मक्षणावलेपनादिभिरुद्देश्या	१५	तस्मादास्थितः प्रतिनिष्ठाः	१८
अमृत्युमाणं असहनतया प्रतिपद्मानं	१६	उद्देशाः प्रदेशो मंत्रणागारं	२९
अस्यकं अदुष्टं	४६	उन्मादाद्विभिः अनविलक्षितपिरोपेनादिः	२२
अद्यारासंगं प्रवेशनियेधाभावं	४७	उपधा विवर्णमयालेवना उपजायोक्ति०	१५
अथवोपायं दंडनीलाभिरुत्सामादि०	१६	उप्पीपं उप्पीयाः सर्वमुख्यापानी विरो-	
अर्थजातं निवक्लग्नमूलकपूर्वादि०	४९	दैष्टानि	५३
अर्थात्तुशासनं प्रजानां करणीयार्थशिक्षणं	४९	एकप्रग्रहं राज्ञे समानचिन्द्यमानार्थं	१६
अनासन्धं कार्यादिव्यवहितं	३२	एकलोष्टव्यं पितृपाति०	४२
अनुलेपनं कुङ्कुमादि०	५४	ओपकारिकं इति उपवारदशनं	६
अन्तर्वेशिकं अंतःपुरे नियुक्तं	२१	ओपयादुकं उत्ताय वो राजा न भवत्यथ	
अनन्तं मोक्षं	७	च राजयुक्तव्यदग्नसमं	१६
अवग्रहं ज्ञातिवर्गं	१४	कञ्जुकं कञ्जुका आप्रपदीना: वृपांसव्यः	५२
अवसर्पं मंत्र्यादिषु त्रयं	४५	कहपकं केदानसच्छेदकर्ता०	५४
अंगविद्या० शुभाशुभसूचकं	२०	कक्षान्तरं प्राकारमूलं	५०
आचूपति० तन्मये मवति०	४१	कार्तान्तिकं इतान्तः चिदान्तः शीउप्प-	
आटविकं प्रचंडं	३७	लद्धाणशानफले तमपीवते	२६
आत्मभ्रियं युग्मादिव्यसनं	४८	कापटिकं कपटेन चरति०	१६
आत्मवान् श्रीतविषयः कृतद्वयसोयगः सुवि-	४८	पूर्वोक्तगृहुप्रयत्नामित्तः	४१
मंत्रो रक्षितात्मप्रदार आत्मवान्	५५	कार्मान्तिकं ये ऐचन चनिद्रल्लहसिवना-	
आत्मविकं विनाशोन्मुखं	३३	शीनां कर्मान्ताः रेषु नियुक्तः	२१
आर्याद्वयज्ञनां घटदासी कृतकृतकुल-	४१	कार्यात्तुशासनेन वर्णाधमणामनुष्टानाति	
ज्ञीवेष्या	५४	रेषां शासनेन दंडनेन चा	११
आवेगः सर्वाग्नामाकुलस्वम्	५४	कार्यारम्भं संधिदुर्गादिवार्याणामारेभं	२१
आस्तरणप्राधरणं तुलिंवल्लदिं०	५३	किरातं म्लेच्छजातिवर्यरवितिः	२२
आसारं पाणिग्राहमित्रं	२७	कुप्प्यं क्षणप्रालोहादि०	३७
आद्युक्तिर्थं हस्तमृदितं	५३	कुल्द्वयं राज्ञे कुलोत्पत्तं	४२

कुहकं मायायोगविद्	५१	नष्टस्यै प्रचलादितपूर्ववर्णवेशादि०	४४
कृतकमीं कृतं यहुशः समरेषु अद्वृतं कर्म येन	५२	नियम० प्रद्वाचर्येकभजादि०	४
हेत्याव्यय० पण्यागारदोकनिकयाऽलघ्ब- समीकृतकार्य०	२६	नियोगसम्पद० पुरुषवाहृव्य०	३२
हृत्या० परेरात्मसात् करुं शक्यंत इति	२६	निवेषन्ति रजोदेशेन भूमी यच्छन्ति	२५
हुत्सदेशा० नियुक्तव्यतिरिक्तानां अदृश्य०	५२	निस्तृप्तार्थ० निशुष्ट उत्सुष्टो नियमाभावा- त्संधिविप्रहादिको अर्यो यस्य	३३
हुत्पुत्रदारां निप्रहायोग्या०	२६	पण्य० { कुंउमादि०	२४
भ्राम० शदादिजातिसमूहो भ्राम०	५६	ब्रेह्माकालवणादि०	३७
भ्राम्यसुख० प्राम्यशब्देन शब्दस्पर्शलृपर- साधार्थभिप्राप्ता विषया भ्राम्या॒ भ्रामाणी साधुनि भ्राम्याणि विषयसुखानीत्यर्थ॒	४०	पराक्रम० परेषां सारथलादिवधादाक्रम०	३८
गुहीतपरिच्य० अभ्यास०	९	परिमितार्थ० संधिर्विप्रहो वा कर्तव्य इति परिमितो नियतोऽयों यस्य	३४
चश्चुप्तान् शास्त्रवच्छुः	१३	परिवाप० पदकुटीच्छ्रासनार्यादि०	३४
चक्र० राज्यचक्र०	११	पुण्यस्थान० { शालादि०	३६
चक्र० इन्द्रियकार्य०	११	तीर्त्तविद्वागादि०	४८
छिद्र० रक्षारैधिलव्यं व्यसनादि० वा	३५	पुण्यकर्म० न्याय्य०	४३
जटिल० पाशुपतादि०	१९	पुरुष० पौष्ट्रयुक्त आयुधीयपुरुष०	३४
जनपद० जनाधातुर्वर्य॒ ते पर्वतेऽवस्थानं उर्वर्ति यस्मिन् असी वृद्धीभाग०	५६	पूर्णाः श्रेणीगणतंसुप्तायादीनाम्	२४
जाहृडी शौद्धप्रिद्वा विषया	५८	प्रगल्भम० जितसमा०	११
जीवन्ती दीर्घी	५०	प्रच्छुद्धम० कुम्भान्तरित०	२९
तलाधपात० तलं भूमिकातुलोपरि फलशास्ता० रादिलक्षणं तस्यावपातः शत्रोरुपरि पात०	५०	प्रतिदूत० द्वते अन्वागते यः संप्रेष्यते स प्रतिदूतः	३८
सीधे० { मंज्यादि०	२३	प्रतिपत्ति० प्रतिभा-अविमर्शेऽपि यथा- बुद्धरे तीर्त्ते	१३
सीधे० { यनावतारति० जनाः पुण्यार्थमर्याद॒ वा सोमनाथ-कालप्रियादिक०	२४	प्रत्यन्तम् व्याटविकविषयम्	४२
स्वक० दीश्यवसंधेय०	४५	प्रत्यापत्तिः आसमंतादापतनमापत्तिः प्रति- विपरीता वा आपत्तिः प्रत्यापत्तिः	३६
दशयगिंका० दशपुष्टवर्णनियुक्ता	५५	प्रदेशा फंक्करोपनापिष्ठतः	११
दृश्य० रस०	५३	प्रधर्ष० उद्गतेन द्वांप्रयेव प्रपर्ण॒	५४
द्रव्य० मदवाटकादि०	५३	प्रभाव॒ { देवजनिता प्रभुरुक्तिः प्रभावः ११ यामर्थम् ५३	११
दापादादापकद० न्यायलभ्यात् दाय- सम्पद्यवशात् वहिःहत०	३७	प्रभाद० { चर्यान्तरार्थेन मंत्रशाविसरणम् २१	२१
देषताकार्य० देषद्वयादिनितो विकाद०	४४	प्रभाद० { इन्द्रियार्थप्रसुकिः ३७	३७
दृद्यादृद्या० दृद्य रक्षितो विजितीपु नि- दुकायोद्यारिरक्षणार्थम्। अदृद्या कुम्भा० दृद्या० दृद्या० गृदृपुहुता०	३४	प्रसाधकाः शरीरोभार्द्वारः ५४	५४
पर्मार्थद्वेषी पर्मद्वेषी नविष्ट्रवात्। अर्थ- द्वेषी देषवरवात्	४३	प्रयासितयन्त्युः यन्मुरे प्रेषितवृभवः ३७	३७
पारविष्णु० अविष्टरमदीम्	१३	केनमाय॒ विरिष्वमाव॒ ५१	५१

मत्यं शिशुशारादि०	५५	वैदेहकव्यदानः विदेहराजाद्यानुषानाद्
भाववन्धु { भावुशादि	५०	वैदेहकव्यदानः
भाववन्धु { सेनभूताया देव्या ज्ञातिः	५२	कृद्गं शीणगुक०
मानुषाद्विः शब्दहृतस्य शुल्गोत्सव वा नरस्य		व्यञ्जनसख्यं कार्यादिव्यं जनानां सदा भूत्वा
वामापार्विशाया कल्पापवेषुनिमेशनोत्पत्ते		व्यायाहारिक० पुरव्यवहारे निरुक्त०
भावुपोऽपि०	५०	संग्रंथः गंधः परिचयजनितप्रेहः संवासाभ्या-
मायायोगविद् चंभगोहादिप्रयोगविन्	५८	सज्जा प्रीतिः समानो गंधः संग्रंथः
सिद्धाचारां शूतादिव्यस्ता०	२७	सत्रिं विद्यमानमपि त्रायति मोपायतीति
सुण्ड० शास्त्राजीवादि०	१९	सत्रं दद्य तद्विवरे यस्य स
मुण्डा आईतुमिभुक्यः	२१	समिधार० गृहामाल०
मुफ्ककपुण्पवन्दाक० सुरुके जातपुण्पो-		सभा समायान्ति गोङ्गा जना यस्यां सा सभा
पलकितो वैदाक०	५०	समव्याह० प्रेष्योत्सादितु यथा जनाः
याचनक० कृतक०	३६	समव्यंति
योगपान० मदनीयविरेचनीयौपघुक्यपान०	४१	समाहृतपराजितः समाहृत व्यवहारे
योगपुरुष० वौद्धरसदादि०	५५	पक्षपातात्पराजितः
राष्ट्रप्रमाणम् परस्य वदतुरुपस्त्रोशपरिवित्तर्य		समुदानं कर्तुकामः विक्षिप्तानि बलान्देक्ष
रामे चोत्तमस्य प्रतिप्रहार्यं राष्ट्रप्रमाणम्	३४	कर्तुकामः
राष्ट्रमुख्य० प्रामबूटमहत्तरादि०	३४	मुस० निश्चलव्यत्वं
लोकयात्राविद् लोकव्यवहारविद्	४	स्तम्भ० मिद्याभिमानादविनय०
घनेचर० सुण्डापासबैद्यजैन०	२३	खोनिवेश० मुभगकुलक्षीष्ठागि
घर्ण० रामसमुदाय०	५३	संचाराः सन्याद्यथ खुद्वादयः सचरति
वाप्यपूजन० दूतवाक्यस्य साशूकमिति	३५	उचारयति चारमिति ।
वान्यविप्रेक्षणम् परवास्याकर्णनम्		संदा { सुकेतित्तस्त्रियविकार०
वास० सुरंथकल्पः धूर०	५४	शरीरविन्यासकल्पिता संज्ञा
वास्तुर० वास्तुविशाविद्	५४	संविन्द्य० मौनादिसुरंथ०
वाता० वृत्तिरेव वाता० जगद्वितेनुत्तात्	४	संविष्ट० शत्यामाल०
कृत्यादिव्य		संसर्वं० मौनसंवध०
विग्रह० अंतःकोपादिक०	३७	संसर्वविद्या उस्त्रज्यन्वे जना यस्यां सा
विध्या खर्त्त्रा		संसर्वविद्या गीतवृल्लादिव्य
विनय० प्रत्युत्यानविनयादि०	२१	संस्था गम्योक्तिम् स्थाने स्थिता
विप्रकृतम् विलं श्रद्धेण कृतम्	८	दात्रिः निप्रहवर्ती
	२७	श्वेता० निरिक्षिका
		द्वेद० निरवधारिताश०